

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII KADENCJA**

Warszawa, dnia 26 lutego 2008 r.

Druk nr 71

**PREZES RADY MINISTRÓW
Donald TUSK**

**Pan
Bogdan BORUSEWICZ
MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Szanowny Panie Marszałku,

Zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej przekazuję przyjęty przez Radę Ministrów dokument:

Informacja dla Sejmu i Senatu o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w pracach Unii Europejskiej w okresie lipiec – grudzień 2007 roku (podczas Prezydencji portugalskiej).

Z wyrazami szacunku

(-) Donald Tusk

INFORMACJA DLA SEJMU I SENATU

O UDZIALE RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ W PRACACH UNII EUROPEJSKIEJ W OKRESIE LIPIEC – GRUDZIEŃ 2007 ROKU (podczas Prezydencji portugalskiej)

przygotowana w realizacji art. 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 roku
o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem
w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

*Dokument przyjęty przez Komitet Europejski Rady Ministrów w dniu 25 stycznia 2008 r.
oraz przez Radę Ministrów w dniu 5 lutego 2008 r.*

Warszawa, luty 2008 r.

SPIS TREŚCI

OCZEKIWANIA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ WOBEC PREZYDENCJI PORTUGALSKIEJ I OCENA ICH REALIZACJI	4
ZAGADNIENIA HORYZONTALNE	21
<i>Reforma traktatowa.....</i>	21
<i>Rozszerzenie Unii Europejskiej.....</i>	26
<i>Przepływy finansowe.....</i>	35
<i>Fundusze strukturalne, Fundusz Spójności oraz Plan Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2004 – 2006 .</i>	39
<i>Polityka handlowa.....</i>	49
<i>Zatrudnienie i status urzędników w instytucjach UE</i>	59
POSIEDZENIA RADY UNII EUROPEJSKIEJ	61
<i>Rada ds. Edukacji, Młodzieży i Kultury</i>	61
<i>Rada ds. Ekonomicznych i Finansowych</i>	64
<i>Rada ds. Konkurencyjności</i>	73
<i>Rada ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych</i>	78
<i>Rada ds. Polityki Społecznej, Zatrudnienia, Zdrowia i Spraw Konsumenckich</i>	85
<i>Rada ds. Rolnictwa i Rybołówstwa</i>	91
<i>Rada ds. Środowiska</i>	104
<i>Rada ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii.....</i>	108
<i>Rada ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych</i>	119
WSPÓLPRACA Z SEJMEM I SENATEM.....	128
<i>Przekazywanie dokumentów UE</i>	128
<i>Stanowiska Rządu w odniesieniu do projektów aktów prawnych.....</i>	129
<i>Zasięganie opinii przed rozpatrzeniem aktu prawnego w Radzie UE i przedstawianie informacji o stanowisku Rządu</i>	130
<i>Przedstawianie informacji o zajętych przez Rząd stanowiskach w sprawie aktu prawnego w przypadkach, w których nie było możliwe zasięgnięcie opinii</i>	130
<i>Zastrzeżenia parlamentarne</i>	130
<i>Opinie Komisji do Spraw Unii Europejskiej Sejmu RP i Komisji Spraw Unii Europejskiej Senatu RP</i>	131
<i>Opiniowanie kandydatur na stanowiska w UE</i>	131
WYKONYWANIE PRAWA UNII EUROPEJSKIEJ.....	132
<i>Tryb prac nad ustawami „europejskimi”</i>	132
<i>Informacje o ustawach wykonujących prawo UE przygotowanych przez Rząd i przekazanych do Parlamentu</i>	133
<i>Postępowania formalne KE.....</i>	135
<i>Postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, Sądem Pierwszej Instancji oraz Trybunałem EFTA.....</i>	135

WPROWADZENIE

Niniejsza Informacja, przygotowana w realizacji art. 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, dotyczy udziału Rzeczypospolitej Polskiej w pracach Unii Europejskiej w okresie lipiec – grudzień 2007 r., to jest podczas sprawowania Prezydencji w Radzie Unii Europejskiej przez Republikę Portugalską (dalej: Prezydencji portugalskiej).

Pierwsza część Informacji prezentuje najważniejsze dla Rzeczypospolitej Polskiej problemy będące przedmiotem prac UE w trakcie Prezydencji portugalskiej.

W drugiej części dokumentu przedstawione są informacje na temat przebiegu posiedzeń sektorowych Rady Ministrów UE odbytych w okresie od 1 lipca do 31 grudnia 2007 r. z uwzględnieniem stanowisk prezentowanych przez przedstawicieli Rzeczypospolitej Polskiej w trakcie obrad.

Część trzecia zawiera informacje dotyczące udziału Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej w procesie podejmowania decyzji w Radzie UE.

Kolejna, czwarta część zawiera informację na temat wykonywania prawa Unii Europejskiej.

OCZEKIWANIA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ WOBEC PREZYDENCJI PORTUGALSKIEJ I OCENA ICH REALIZACJI

Poniżej przedstawiono ocenę realizacji oczekiwań sformułowanych przez RP w przededniu rozpoczęcia Prezydencji portugalskiej. Kolejność prezentacji poszczególnych tematów odpowiada hierarchii priorytetów przedstawionych przez Prezydencję portugalską.

Przyszłość Unii Europejskiej

Reforma Traktatowa

Głównym osiągnięciem Prezydencji portugalskiej było uzgodnienie i przyjęcie tekstu Traktatu Rewizyjnego, w ramach kompromisu wytyczonego podczas posiedzenia Rady Europejskiej w czerwcu 2007 r. W wyniku prac otwartej 23 lipca 2007 r. Konferencji Międzyrządowej oraz negocjacji na szczepie głów państw i szefów rządów, 19 października 2007 r. w Lizbonie osiągnięto porozumienie polityczne wobec kwestii nierozstrzygniętych w mandacie Konferencji. Rzeczpospolita Polska osiągnęła zakładane cele, w tym dotyczące sposobu głosowania w Radzie Unii Europejskiej i zawarcia w prawie pierwotnym trybu zmiany tzw. mechanizmu z Joaniny. Z satysfakcją odnotowała również przyjęcie nowego traktatu, który zapewni Unii stabilne ramy instytucjonalne na dającą się przewidzieć przyszłość i umożliwi skoncentrowanie się na stojących przed Unią konkretnych wyzwaniach.

Rozszerzenie

Podczas Prezydencji portugalskiej kontynuowano wdrażanie strategii rozszerzenia Unii Europejskiej, w tym negocjacje akcesyjne z państwami kandydującymi: Republiką Chorwacką i Republiką Turecką. W listopadzie 2007 r. Komisja Europejska opublikowała Strategię Rozszerzenia, w której opowiedziała się za kontynuowaniem procesu akcesyjnego zgodnie z odnowionym konsensusem ds. rozszerzenia z grudnia 2006 r. W świetle pojawiających się między państwami członkowskimi rozdzwień co do przyszłości rozszerzenia Unii Europejskiej, Rzeczpospolita Polska utrzymywała swoje tradycyjnie prorozszerzeniowe stanowisko. Z zadowoleniem odnotowała fakt kontynuacji przez Prezydencję portugalską wysiłków na rzecz utrzymania tempa i jakości negocjacji akcesyjnych z Republiką Turecką i Republiką Chorwackiej, w tym kompromis zawarty podczas spotkania Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych w grudniu 2007 r., który umożliwił otwarcie dwóch nowych rozdziałów negocjacyjnych z Republiką Turecką oraz dwu z Republiką Chorwacką jeszcze przed końcem 2007 r. Perspektywa europejska dla Bałkanów Zachodnich Rzeczpospolita Polska z zadowoleniem przyjęła kontynuację działań UE zmierzających do zapewnienia stabilności i stopniowego zbliżania państw Bałkanów

Zachodnich do Unii Europejskiej. W tym kontekście szczególnie istotne było podpisanie Układu o Stabilizacji i Stowarzyszeniu (SAA) pomiędzy UE i Czarnogorą, w dniu 15 października 2007 r., oraz parafowanie w dniach 7 listopada i 4 grudnia 2007 r. przez Komisję Europejską Układu o Stowarzyszeniu i Stabilizacji (SAA) pomiędzy UE a Republiką Serbii oraz Bośnią i Hercegowiną. Rzeczpospolita Polska z satysfakcją postrzega utrzymanie wypracowanego na forum UE stanowiska w sprawie SAA, zgodnie, z którym podpisanie tego Układu zależy od spełnienia przez zainteresowane kraje wszelkich koniecznych warunków (zwłaszcza pełnej współpracy z Międzynarodowym Trybunałem Karnym ds. Zbrodni Wojennych w b. Jugosławii - ICTY).

Z zadowoleniem przyjmujemy podpisanie w dniu 18 września 2007 r. umów o ułatwieniach wizowych i readmisji pomiędzy UE a państwami bałkańskimi jako kroku, który przyczyni się do zwiększenia intensywności kontaktów między społeczeństwami państw UE i państw bałkańskich, a w konsekwencji do wzrostu świadomości i wiedzy na temat UE wśród mieszkańców regionu.

Rzeczpospolita Polska pozytywnie ocenia potwierdzenie przez szefów państw i rządów w trakcie spotkania Rady Europejskiej w dniu 14 grudnia 2007 r. gotowości UE do odgrywania przewodniej roli we wzmacnianiu stabilności regionu. Rada Europejska potwierdziła również gotowość do wysłania do Kosowa misji w ramach Europejskiej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony, która zgodnie z założeniami, będzie liczyć ponad 1800 osób i obejmować: policję, wymiar sprawiedliwości, administrację oraz służby graniczne i celne.

Ponadto Rzeczpospolita Polska z satysfakcją odnotowała dalsze prowadzenie przez UE operacji w Republice Bośni i Hercegowiny (Althea), przy założeniu stopniowego wycofywania sił EUFOR i położeniu nacisku na działania cywilne. Przykładem stopniowego zmieniania charakteru obecności UE w regionie są obecnie działające na terenie Republiki Bośni i Hercegowiny dwie inne misje: policyjna (EU Police Mission – EUPM), która liczy około 180 osób oraz monitoringowa (EU Monitoring Mission – EUMM).

Strategia Lizbońska

Nowy cykl SL

Zgodnie z oczekiwaniami Rzeczypospolitej Polskiej, Prezydencja portugalska rozpoczęła prace nad kształtem nowego cyklu Strategii Lizbońskiej w latach 2008-2010 oraz nad aktualizacją „Zintegrowanych Wytocznych na rzecz wzrostu i zatrudnienia”. Kwestia ta omawiana była w różnych formacjach Rady. Zasadniczą podstawę do dyskusji na te tematy

stanowiły wyniki przeglądu realizacji reform lizbońskich w Państwach Członkowskich, dokonanego w oparciu o raporty tych państw z realizacji Krajowych Programów Reform. Rzeczpospolita Polska zaakceptowała sposób prac w zakresie nowego okresu realizacji Strategii Lizbońskiej, zakładający utrzymanie zasadniczego kształtu „Zintegrowanych Wytycznych” i położenie głównego nacisku na implementację reform.

W ramach Prezydencji portugalskiej dokonano istotnego kroku w kierunku powiązania kwestii nauki i gospodarki poprzez wspólne omawianie na posiedzeniach Rady ds. Konkurencyjności Komunikatów Komisji odnośnie przeglądu w czterech obszarach: polityki przemysłowej, polityki wobec MŚP, polityki rynku wewnętrznego oraz zwiększania umiejętności i kwalifikacji pracowników.

Finanse publiczne

Rzeczpospolita Polska pozytywnie ocenia podjęte przez Prezydencję portugalską działania w celu poprawy jakości finansów publicznych państw członkowskich UE w ramach realizacji Strategii Lizbońskiej. Na poparcie zasługuje fakt, iż Rada ds. Ekonomicznych i Finansowych (ECOFIN) przyjęła w dniu 9 października 2007 r. konkluzje, zgodnie z którymi wszystkie państwa członkowskie mają podejmować inicjatywy na rzecz reformy administracji publicznej w celu poprawy jej efektywności i skuteczności, a ich podejście ma być uzależnione od krajowych uwarunkowań. Modernizacja administracji publicznej może bowiem odegrać istotną rolę w zwiększaniu konkurencyjności, dostarczaniu lepszych jakościowo usług i zapewnieniu kontroli nad wydatkami rządowymi. W konsekwencji reforma administracji publicznej może zatem przyczynić się do osiągnięcia celów Strategii Lizbońskiej oraz Paktu Stabilności i Wzrostu, a ministrowie finansów mogą odgrywać wiodącą rolę w modernizacji administracji publicznej. Zgodnie z przyjętymi konkluzjami, reformy powinny podlegać regularnym analizom i wymianie najlepszych praktyk. Uzgodniono, iż wiosną 2008 r. Rada podejmie ponownie dyskusję w zakresie efektywności i skuteczności wydatków publicznych, zwłaszcza w kontekście wydatków socjalnych, edukacji oraz badań i rozwoju.

Rynek wewnętrzny

W ramach realizacji odnowionej Strategii Lizbońskiej przewidziano wzmocnienie i pogłębienie procesów liberalizacyjnych w ramach Unii Europejskiej. Jednym z działań przewidzianych na 2007 r. było dokonanie tzw. przeglądu rynku wewnętrznego, w ramach którego Komisja Europejska powinna przeanalizować dotychczasowe efekty wdrażania

dyrektyw rynku wewnętrznego oraz zidentyfikować te obszary, które ewentualnie wymagają dalszego uregulowania.

Jednakże Komisja Europejska dopiero w listopadzie 2007 r. przedstawiła pakiet dokumentów stanowiących podsumowanie przeglądu Rynku Wewnętrznego: Komunikat Komisji dla Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów Jednolity rynek Europy XXI wieku; COM(2007) 724; Komunikat Komisji dla Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów Usługi świadczone w interesie ogólnym, w tym usługi socjalne świadczone w interesie ogólnym: nowe zobowiązanie europejskie [COM(2007) 725]; Dokument roboczy KE: Wdrażanie nowej metodologii monitoringu rynku produktów i sektorów: wyniki pierwszego przeglądu sektorowego [SEC(2007) 1517]; Dokument roboczy KE: Instrumenty zmodernizowanego jednolitego rynku [SEC(2007) 1518]; Dokument roboczy KE: Wymiar zewnętrzny przeglądu jednolitego rynku [SEC(2007) 1519]; Dokument roboczy KE: Inicjatywy w zakresie detalicznych usług finansowych [SEC(2007) 1520]; Dokument roboczy KE: Jednolity rynek: przegląd osiągnięć [SEC(2007) 1521];

Stanowiska Rządu do tych Komunikatów są wypracowywane przez właściwe resorty i będą przedmiotem obrad KERM. W ich efekcie ma powstać zintegrowane i kompleksowe stanowisko Rzeczypospolitej Polskiej w odniesieniu do przeglądu rynku wewnętrznego UE.

W ramach realizacji planu działania w zakresie usług finansowych Prezydencja portugalska kontynuowała prace na rzecz stabilności finansowej w UE dostrzegając konieczność dalszego rozwoju transgranicznej współpracy organów nadzorczych poprzez rozszerzenie podpisanego w 2005 r. *Memorandum of Understanding* (MoU). Celem MoU było wzmocnienie współpracy pomiędzy organami nadzoru, bankami centralnymi i ministerstwami finansów państw członkowskich UE oraz przyjęcie dobrowolnych porozumień o współpracy pomiędzy organami w grupach państw członkowskich. Podczas posiedzenia Rady ECOFIN w dniu 9 października 2007 r. przyjęto konkluzje, w których określono ramowy harmonogram działań w zakresie stabilności finansowej przewidzianych do realizacji do końca 2009 r. Konkluzje przewidują ponadto opracowanie do wiosny 2008 r. projektu nowego MoU zawierającego wspólne zasady i wskazówki dotyczące zarządzania w sytuacji wystąpienia międzynarodowego kryzysu finansowego, a także ramy oceny systemowych implikacji potencjalnych kryzysów. Działania podjęte przez Prezydencję portugalską Rząd Rzeczypospolitej ocenia pozytywnie.

Nie udało się natomiast podjąć przez Prezydencję portugalską kroków w zakresie członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Grupie Specjalnej ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy (*Financial Action Task Force; FATF*), najważniejszej organizacji międzynarodowej zajmującej się zwalczaniem prania pieniędzy i finansowania terroryzmu. Rzeczypospolita Polska oczekiwała, iż Republika Portugalska podejmie działania na rzecz zniesienia podziału państw członkowskich UE na uczestniczące w pracach FATF i pozostające poza tą organizacją.

Polityka przemysłowa

Zgodnie z oczekiwaniami, w trakcie Prezydencji portugalskiej rozpoczęto przegląd polityki przemysłowej, który powinien pozwolić określić sytuację europejskiego przemysłu. W Komunikacie z dnia 4 lipca 2007 r. *Średniookresowy przegląd polityki przemysłowej. Wkład w europejską strategię wzrostu i zatrudnienia* (COM(2007) 374) podtrzymano cel polityki przemysłowej wyznaczony w 2005 r., podkreślając szczególną rolę małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) w zakresie inwestycji przemysłowych oraz tworzeniu nowych miejsc pracy. Wskazuje on również, iż skuteczna polityka przemysłowa we Wspólnocie, zgodnie z art. 157 Traktatu WE, musi się opierać na spójnych i skoordynowanych wysiłkach na poziomie krajowym i europejskim.

Rzeczypospolita Polska z zadowoleniem przyjęła również zaprezentowany przez Komisję Europejską *Komunikat ws. śródkresowego przeglądu nowoczesnej polityki wobec MŚP* (COM(2007) 592), który wpisuje się w działania na rzecz spójnej i nowoczesnej polityki mającej na celu wzmocnienie sektora MŚP. Komunikat słusznie wskazuje, iż priorytetowe znaczenie dla skuteczności polityki na rzecz sektora MŚP mają działania podejmowane przez poszczególne państwa członkowskie na poziomie krajowym, natomiast polityka wspólnotowa stanowi jedynie wsparcie i uzupełnienie tych działań. Zdaniem Rzeczypospolitej Polskiej słuszne jest również podkreślenie, kluczowej dla skuteczności tej polityki, roli dialogu w procesie stanowienia polityki gospodarczej Rządu, zarówno na poziomie krajowym, jak i wspólnotowym. Rzeczypospolita Polska popiera również działania Komisji Europejskiej na rzecz aktywnego i trwałego zaangażowania przedstawicieli MŚP w proces tworzenia prawa.

Rzeczypospolita Polska w pełni popiera działania ze strony Komisji Europejskiej, na rzecz tworzenia i promocji instrumentów inżynierii finansowej na poziomie wspólnotowym, dodając jednocześnie, iż aby skutecznie wesprzeć rynek finansowy, komplementarne działania powinny być podejmowane na poziomie krajowym.

Czas pracy

Zgodnie z oczekiwaniami Rzeczypospolitej Polskiej, Prezydencja portugalska uwzględniła kwestię kontynuacji prac nad projektem dyrektywy o zmianie dyrektywy 2003/88 w sprawie pewnych aspektów organizacji czasu pracy. W dniu 5 grudnia 2007 r. na posiedzeniu Rady ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Spraw Konsumenckich (EPSCO) odbyła się debata nad przedłożoną przez Prezydencję portugalską kompromisową propozycją projektu dyrektywy. W czasie posiedzenia nie udało się osiągnąć porozumienia politycznego w sprawie projektu dyrektywy o czasie pracy. Jednakże ze względu na fakt, iż projekt dyrektywy o czasie pracy był rozpatrywany łącznie z projektem dyrektywy o pracownikach tymczasowych w jednym pakiecie udało się osiągnąć znaczny postęp i państwa członkowskie były bardzo blisko osiągnięcia porozumienia. Wypracowane stanowiska mogą stanowić podstawę do osiągnięcia porozumienia w 2008 r.

Kultura i Turystyka

Zgodnie z oczekiwaniami Rzeczypospolitej Polskiej, w trakcie posiedzenia Rady ds. Edukacji, Młodzieży i Kultury 15-16 listopada 2007 r., Prezydencja portugalska doprowadziła do przyjęcia rezolucji Rady ws. ustanowienia europejskiej agendy dla kultury, której cele (promowanie różnorodności kulturowej i dialogu międzykulturowego, promowanie kultury jako katalizatora kreatywności w ramach Strategii Lizbońskiej, promowanie kultury jako ważnego elementu stosunków międzynarodowych UE) będą rozwijane w planie pracy Rady dla kultury. Ponadto, Prezydencja portugalska zorganizowała Europejskie Forum Kulturalne, które odbyło się w Lizbonie w dniach 26-27 września 2007 r. i stanowiło platformę dialogu z przedstawicielami przemysłów kultury. Dyskusje forum toczyły się wokół Komunikatu Komisji z 10 maja 2007 r. o europejskiej agendzie dla kultury w globalizującym się świecie.

Prezydencja portugalska prowadziła również działania określone w Komunikacie Komisji Europejskiej z 22 marca 2006 r., zatytułowanym „*Odnowiona polityka turystyczna UE: Ku silniejszemu partnerstwu na rzecz turystyki europejskiej*” oraz Konkluzjach Rady z września 2006 r. W szczególności Prezydencja starała się uwzględnić potrzeby turystyki przy podejmowaniu decyzji w odniesieniu do: *better regulation* (w II półroczu 2007 r. zapadła decyzja odnośnie do przedłużenia stosowania korzystnych dla polskiego sektora turystycznego regulacji dotyczących opodatkowania usług gastronomicznych i biur podróży), omawiania dokumentu Komunikat Komisji Europejskiej *Zintegrowana polityka morska Unii Europejskiej* („Niebieska Księga”). Prezydencja portugalska podjęła również dyskusje na Radzie ds. Konkurencyjności w dniach 22-23 listopada 2007 r. odnośnie do opublikowanego

22 października 2007 r. Komunikatu Komisji Europejskiej „*Agenda w sprawie zrównoważonej o konkurencyjnej turystyki europejskiej*” oraz przyczyniła się do przyjęcia Konkluzji Rady 22 listopada 2007 r. w sprawie ww. agendy. Ponadto w trakcie portugalskiego przewodnictwa w Radzie zorganizowane zostało 25-27 października 2007 r. Europejskie Forum Turystyczne w Algarve, którego tematem przewodnim był zrównoważony rozwój sektora turystycznego.

Poprawa procesu legislacyjnego

Zgodnie z oczekiwaniami, Prezydencja portugalska kontynuowała prace w ramach inicjatywy lepszej jakości legislacji. Kwestia ta była podkreślana w kontekście zarówno przeglądu rynku wewnętrznego i funkcjonowania MŚP, jak również przeglądu polityki przemysłowej.

Innowacyjność, badania i rozwój

Mając na uwadze starania Rzeczypospolitej Polskiej o lokalizację Rady Zarządzającej Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii (EIT) we Wrocławiu, należy wysoko ocenić starania Prezydencji portugalskiej do kontynuacji pracy nad projektem rozporządzenia o utworzeniu Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii oraz wypracowaniem podstaw wyboru obszarów priorytetowych dla przyszłych Wspólnot Wiedzy i Innowacji w ramach Instytutu. W wyniku tych prac, podczas Rady ds. Konkurencyjności w dniach 22-23 listopada 2007 r. państwom członkowskim udało się przyjąć polityczne uzgodnienie do projektu rozporządzenia, co daje realne szanse jego przyjęcia w I kwartale 2008 r.

Zgodnie z polskimi oczekiwaniami, Prezydencja portugalska kontynuowała debatę na temat przyszłości polityki naukowej, naukowo-technicznej i innowacyjnej w Europie. W trakcie listopadowego posiedzenia Rady ds. Konkurencyjności przyjęte zostało podejście ogólne do czterech projektów rozporządzeń ustanawiających Wspólne Inicjatywy Technologiczne, jak również do projektu decyzji w sprawie udziału Wspólnoty w programie badawczo-rozwojowym, którego celem jest podwyższenie jakości życia osób starszych poprzez zastosowanie nowych technologii informacyjno-komunikacyjnych. Kontynuowano dyskusję nad projektem decyzji w sprawie udziału Wspólnoty w programie badawczo-rozwojowym mającym na celu wsparcie MŚP (EUROSTARS). Dzięki staraniom Prezydencji portugalskiej udało się również przyjąć w trakcie listopadowej Rady ds. Konkurencyjności następujące Konkluzje: „*Przyszłość nauki i technologii w Europie*”, ws. Komunikatów Komisji Europejskiej w sprawie informacji naukowej w epoce cyfrowej i w sprawie postępów we

wdrażaniu planu działania dla Europy w zakresie nanonauki i nanotechnologii” oraz rezolucję Rady w sprawie unowocześniania szkół wyższych.

Ochrona środowiska

W odniesieniu do kwestii ochrony środowiska, kluczowym osiągnięciem Prezydencji portugalskiej było uzgodnienie wspólnego stanowiska UE na posiedzenie 13 Konferencji Stron Ramowej Konwencji ws. zmian klimatu, która odbyła się w grudniu 2007 r. na Bali, co potwierdziło wiodącą rolę UE w międzynarodowych działaniach na rzecz walki ze zmianami klimatycznymi.

Republika Portugalska przyczyniła się również do wypracowania spójnego stanowiska Unii Europejskiej ws. zwalczania procesu pustoszczenia, które zostało przedstawione w trakcie 8 Konferencji Stron Konwencji ws. zwalczania pustoszczenia w dn. 3-14 września 2007 r. w Madrycie, a także wzięła aktywny udział w negocjacjach porozumienia ws. budżetu Konwencji na nadzwyczajnej sesji w listopadzie 2007 r.

Pod przewodnictwem Republiki Portugalskiej we współpracy z przysłą Prezydencją Republiki Słowenii kontynuowano przygotowania do 9 Konferencji Stron Konwencji o różnorodności biologicznej. Jednocześnie Prezydencja zainicjowała program wzywający do promowania różnorodności biologicznej w działalności przedsiębiorstw i wzmacniania partnerstwa publiczno-prywatnego w celu zapobiegania utracie tej różnorodności.

Prezydencji portugalskiej, co było zgodne ze stanowiskiem Rzeczypospolitej Polskiej, udało się osiągnąć ostateczne porozumienie ws. Dyrektywy dotyczącej Strategii Tematycznej dla Środowiska Morskiego.

Wzmacnianie przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości

Strefa Schengen i SISOne4ALL

Rzeczpospolita Polska z zadowoleniem przyjęła Decyzję Rady odnośnie pełnego stosowania dorobku prawnego Schengen w nowych państwach członkowskich, przyjętą na posiedzeniu Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w dniach 6-7 grudnia 2007 r. Zniesienie kontroli na granicach wewnętrznych jest realizacją kolejnego ważnego etapu integracji europejskiej, jakim jest Europa bez granic.

Migracje

Podczas Prezydencji realizowano założenia *Globalnego podejścia do migracji*. Sfinalizowano prace nad projektem *Decyzji Rady ustanawiającej Europejską Sieć Migracyjną*.

Kontynuowano prace nad zapewnieniem spójności polityki migracyjnej z innymi politykami, dotyczącymi integracji, zatrudnienia, zdrowia i rozwoju. Między innymi, przyjęto konkluzje Rady w sprawie spójności pomiędzy polityką migracyjną i rozwojową UE, w sprawie zdrowia i migracji oraz w sprawie partnerstw na rzecz mobilności i migracji. Ważną inicjatywą było pierwsze spotkanie w formule EUROMED dotyczące migracji (listopad 2007 r.), podczas którego opracowano listę działań dotyczących migracji, rozwoju oraz zwalczania nielegalnej migracji. Podczas II szczytu UE-Afryka w Lizbonie (grudzień 2007 r.) jako jeden z głównych priorytetów zidentyfikowano kwestie migracji.

Rzeczpospolita Polska z zadowoleniem przyjęła inicjatywę Prezydencji portugalskiej oraz wynik wspólnego posiedzenia Ministrów Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz Ministrów Pracy i Polityki Społecznej, zorganizowanego w dniu 6 grudnia 2007 r., podczas którego przeprowadzona została dyskusja oparta o pytania Prezydencji (15597/07) dotycząca: migracji, zatrudnienia i Strategii Lizbońskiej.

Ochrona danych osobowych

Za duży sukces Prezydencji, zgodny z oczekiwaniami Rzeczypospolitej Polskiej, należy uznać znaczny postęp w pracach nad projektem Decyzji Ramowej Rady w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych. W listopadzie 2007 r. Rada ds. Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych przyjęła „podejście ogólne” do projektu aktu prawnego, rozstrzygając tym samym wielomiesięczny spór co do zakresu stosowania decyzji ramowej.

Europa i Świat

Europejska Polityka Sąsiedztwa (EPS)

Prezydencja portugalska kontynuowała prace nad wzmocnieniem EPS, zainicjowane w okresie Prezydencji niemieckiej. W tym zakresie odbyła się m.in. istotna konferencja „*Working Together – Strengthening the European Neighbourhood Policy*” (Bruksela, 3 września 2007 r.), z udziałem Ministrów Spraw Zagranicznych państw sąsiedzkich oraz państw członkowskich UE. Prowadzone były prace nad utworzeniem od 2008 r. Instrumentu Inwestycyjnego na rzecz Sąsiedztwa (*Neighbourhood Investment Facility* – NIF) w ramach Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa i Partnerstwa (ENPI). Kontynuowane były także prace nad Synergią Czarnomorską, w tym przygotowania do pierwszego spotkania ministerialnego Synergii w Kijowie w lutym 2008 r. W okresie Prezydencji portugalskiej Rzeczpospolita Polska w dalszym ciągu zabiegała o powołanie wielostronnej współpracy regionalnej UE ze

wschodnimi sąsiadami, co znalazło odzwierciedlenie m.in. w konkluzjach Rady Europejskiej z grudnia 2007 r.

Współpraca z Republiką Ukrainy

Rzeczpospolita Polska wyraża zadowolenie ze wsparcia udzielonego przez Prezydencję portugalską w odniesieniu do mocnego, długofalowego i niekoniunkturalnego zaangażowania UE w rozwój partnerskiej współpracy z Republiką Ukrainy. Stanowi to potwierdzenie znaczenia tej współpracy dla stabilności w Europie Wschodniej, losów przemian w innych krajach regionu, a także dla zwiększenia bezpieczeństwa samej UE.

Z zadowoleniem przyjęliśmy znaczny postęp dokonany w procesie negocjacji nowej, pogłębionej Umowy UE – Republika Ukrainy.

Współpraca z Federacją Rosyjską

Prezydencja portugalska dążyła do rozwoju stosunków UE - Federacja Rosyjska, które w ostatnim czasie nie miały spektakularnych sukcesów. W lipcu 2007 r. w ramach rutynowych przygotowań do październikowego szczytu UE - Federacja Rosyjska odbyła się debata na temat relacji UE - Federacja Rosyjska. Podstawą dyskusji był non-paper przygotowany przez Prezydencję portugalską, który spotkał się z pozytywnymi ocenami delegacji. W związku z przygotowaniem szczytu UE - Federacja Rosyjska w Mafrze (26 października 2007 r.) pracowano nad dokumentem Key Outstanding Issues. Prezydencja portugalska rozesłała także projekt Noty przed szczytem UE - Federacja Rosyjska. Z uwagi na rozbieżne oceny ze strony krajów członkowskich, oba dokumenty zostały przedłożone jako dokumenty Prezydencji, KE i SG Rady.

XX szczyt UE - Federacja Rosyjska w Mafrze 26 października 2007 r. nie przyczynił się do osiągnięcia znaczącego postępu we relacjach UE - Federacja Rosyjska. Ze względu na uwarunkowanie stanowiska strony rosyjskiej sytuacją wewnętrzną w tym kraju, zdominowaną przez zbliżające się wybory, większość państw członkowskich UE uznała Szczyt za „przejsciowy”. Pozwolił on jednak na podtrzymanie dialogu oraz umożliwił po raz kolejny zaprezentowanie przez stronę unijną jednolitego stanowiska wobec strony rosyjskiej, szczególnie w kwestiach spornych.

W grudniu 2007 r. strona rosyjska zniósła zakaz importu polskich artykułów pochodzenia zwierzęcego. Zniesienie zakazu rosyjskiego importu na polskie produkty nie jest tożsame ze zniesieniem polskich zastrzeżeń do projektu mandatu dla Komisji Europejskiej na negocjacje nowej umowy UE – Federacja Rosyjska (post - PCA).

W ostatnim tygodniu lipca 2007 r. w Moskwie odbyły się spotkania komitetów UE - Federacja Rosyjska utworzonych w ramach umów o ułatwieniach wizowych i readmisji, które weszły w życie 1 czerwca 2007 r. Podczas dyskusji w Radzie kilka państw poinformowało o problemach z wdrażaniem porozumień z Federacją Rosyjską w odniesieniu do kwestii readmisji.

Podczas Prezydencji portugalskiej odbyło się też pierwsze posiedzenie Rady Stałego Partnerstwa dot. współpracy kulturalnej, którego głównymi tematami były: problematyka audiowizualna - w związku z negocjacjami członkostwa Federacji Rosyjskiej w WTO oraz porozumienie ws. instytutów kultury.

Afryka

W dniach 8-9 grudnia 2007 r. w Lizbonie odbyło się II spotkanie szefów państw i rządów państw członkowskich Unii Europejskiej oraz wszystkich państw kontynentu afrykańskiego, mające na celu ustanowienie nowej strategii i planu działania na lata 2008-2010 między UE a Afryką. Na Szczycie przyjęta została również tzw. Deklaracja Lizbońska. Doprowadzenie do zorganizowania tego szczytu było jednym z priorytetów Prezydencji. Minęło siedem lat od pierwszego szczytu UE-Afryka, który się odbył w Kairze w kwietniu 2000 r. Drugi szczyt UE-Afryka planowany na 2003 r. został odwołany przez UE z powodu krytycznego stanowiska wobec sytuacji w Republice Zimbabwe.

Stosunki transatlantyckie

Podczas pierwszego posiedzenia Transatlantyckiej Rady Gospodarczej (TEC), które odbyło się 9 listopada 2007 r. określono priorytetowe dziedziny transatlantyckiej współpracy gospodarczej (tzw. *lighthouse priority projects*), wśród których istotne miejsce zajmuje Dialog Inwestycyjny (EU-US *Investment Dialogue*). Na tym posiedzeniu UE i USA formalnie ogłosiły rozpoczęcie Dialogu Inwestycyjnego, którego celem jest redukcja barier w relacjach transatlantyckich oraz promowanie otwartości w skali globalnej.

Uzgodniono, że dialog w tej dziedzinie wymaga w szczególności: przeglądu globalnych trendów, także w ramach narodowych funduszy inwestycyjnych, zwrócenia uwagi na presje protekcjonistyczne i bariery występujące w skali globalnej, redukcji barier w relacjach transatlantyckich oraz doprowadzenia do postępu prac w dziedzinie inwestycji w ramach współpracy na forum OECD.

W zakresie Traktatu ACTA (*Anti-Counterfeiting Trade Agreement*) Rzeczpospolita Polska wyrażała poparcie dla wszelkich inicjatyw mających na celu wypracowanie jak najlepszych standardów wdrażania praw własności intelektualnej oraz wymianę doświadczeń.

Stosunki UE z Ameryką Łacińską

Głównym osiągnięciem Prezydencji portugalskiej w relacjach z państwami Ameryki Łacińskiej było zorganizowanie szczytu UE – Federacyjna Republika Brazylii, który odbył się 4 lipca 2007 r. w Lizbonie. Szczyt miał duże znaczenie symboliczno-historyczne, gdyż był to pierwszy szczyt UE z państwem leżącym w Ameryce Łacińskiej.

Polityka rolna

W opinii Rzeczypospolitej Polskiej prace Prezydencji portugalskiej stanowiły kontynuację dotychczasowego kierunku reform wspólnej polityki rolnej. Na uwagę zasługuje wielopłaszczyznowość prowadzonej w trakcie Prezydencji portugalskiej dyskusji, tj. zarówno w odniesieniu do kwestii horyzontalnych (głównie w zakresie przeglądu *health check*), reguł funkcjonowania jednolitego rynku produktów rolnych (zwłaszcza w kontekście reformy rynku wina, rewizji reformy rynku cukru) oraz uproszczenia ustawodawstwa rolnego Wspólnoty (głównie w kontekście finansowania polityki rolnej).

Rzeczpospolita Polska z uznaniem odnosi się do skutecznie przeprowadzonych działań Prezydencji portugalskiej rozwiązujących w trybie pilnym bieżące potrzeby rynku rolnego – np. w zakresie odłogowania, zawieszenia ceł na przywóz niektórych zbóż do Wspólnoty lub konieczności omówienia aktualnej sytuacji na rynku mleka i produktów mlecznych w kontekście zasadności zwiększenia krajowych ilości referencyjnych.

Równie pozytywnie należy odnieść się do wnikliwie prowadzonej dyskusji nad reformą wspólnej organizacji rynku wina, w szczególności w kontekście ciągłości dyskusji na szczeblu Rady ds. Rolnictwa, gotowości do organizowania licznych spotkań trójstronnych oraz zwiększonego nakładu prac na poziomie Grupy Roboczej Rady. Aktywne uczestnictwo delegacji polskiej na rozszerzonym polu dyskusji pozwoliło w pełni zaprezentować postulaty Rządu oraz zrealizować kluczowe założenia dla rozwoju lokalnego winiarstwa w Rzeczypospolitej Polskiej oraz utrzymać korzystne rozwiązania prawne dla sektora przetwórczego napojów winiarskich.

Niemniej, w opinii Rządu Rzeczypospolitej Polskiej zbyt mało uwagi poświęcono istotnemu problemowi stosowania reżimu cross-compliance w nowych państwach członkowskich. Prezydencji portugalskiej nie udało się bowiem wypracować kompromisowego rozwiązania

w tym zakresie, wykraczając poza przewidziany w projekcie legislacyjnym termin stosowania rozporządzenia. Krytycznie należy ocenić fakt, iż projekt rozporządzenia nowelizujący przepisy bazowe w sprawie stosowania systemu cross-compliance w nowych państwach członkowskich nie był przedmiotem dyskusji politycznej na szczepku Rady ds. Rolnictwa przez cały okres Prezydencji portugalskiej.

Podatki

Rzeczpospolita Polska wyraża zadowolenie z kontynuowania przez Prezydencję portugalską prac rozpoczętych przez Prezydencję niemiecką w obszarze podatków. Istotną kwestią dla Rzeczypospolitej Polskiej w tym obszarze, wykraczającą początkowo poza priorytety wskazane przez Prezydencję do realizacji, była sprawa przedłużenia przyznanych w Traktacie Akcesyjnym derogacji w odniesieniu do stawek obniżonych podatku VAT. Komisja Europejska przedstawiła projekt dyrektywy zawierającej propozycję przedłużenia obniżonych stawek podatku VAT do 2010 r. (z wyjątkiem stawki na środki do produkcji rolnej). Po obejmujących cały okres trwania Prezydencji portugalskiej negocjacjach, projekt dyrektywy uwzględniający polskie starania, został przyjęty w dniu 4 grudnia 2007 r. podczas posiedzenia Rady ECOFIN, tym samym wypełniając oczekiwania Rzeczypospolitej Polskiej w tym zakresie.

Transport, telekomunikacja, nawigacja satelitarna

Prezydencja portugalska podjęła prace w dziedzinie polityki transportowej wynikające z rozpoczętego wcześniej procesu legislacyjnego. Mając na uwadze fakt, że innowacyjny, efektywny i bezpieczny transport przyczynia się do wzrostu konkurencyjności gospodarki europejskiej Rzeczpospolita Polska z zadowoleniem przyjmuje działania Prezydencji portugalskiej w tej dziedzinie.

Transport lotniczy

W zakresie transportu lotniczego Prezydencja portugalska podjęła prace nad projektem rozporządzenia w sprawie wspólnych zasad w zakresie lotnictwa cywilnym i utworzenia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego oraz uchylającej dyrektywę Rady 91/670/EWG, rozporządzenie (WE) nr 1592/2002 i dyrektywę 2004/36/WE. Po wyczerpującej debacie pomiędzy Radą Unii Europejskiej a Parlamentem Europejskim został osiągnięty kompromis i projekt znalazł się w końcowej fazie prac legislacyjnych.

Prezydencja portugalska z dużym zaangażowaniem podeszła do sprawy projektu dyrektywy w sprawie opłat lotniskowych. Dobry, kompromisowy tekst projektu wypracowany na

posiedzeniach grup roboczych Rady UE ds. lotnictwa został przyjęty w formie ogólnego podejścia.

Odnosnie Komunikatu Komisji dotyczącego Planu działania w zakresie przepustowości, efektywności i bezpieczeństwa portów lotniczych w Europie, na posiedzeniu Rady Ministrów UE ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii w dniach 1 – 2 października 2007 r., przyjęto tekst Konkluzji Rady.

Dzięki pracom nad projektem rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych zasad realizacji usług transportu lotniczego na terenie Wspólnoty (tzw. nowelizacja III pakietu), osiągnięto porozumienie polityczne na bazie tekstu przedstawionego na posiedzeniu Rady TTE w dniach 29-30 listopada – 3 grudnia 2007 r., ze zmianą w artykule dotyczącym korzystania przez przewoźników wspólnotowych ze statków powietrznych z innych państw UE w formule *wet-lease*.

Nie zostały zainicjowane prace nad wprowadzeniem zmian do rozporządzenia Rady (EWG) nr 95/93 w sprawie wspólnych zasad przydzielania czasu na start lub lądowanie w portach lotniczych Wspólnoty, dotyczących m.in.

- a) doprecyzowania zasad działania organizatora rozkładów lotów (przepisy rozporządzenia regulują szczegółowo zasady działania koordynatora, natomiast brak jest adekwatnych regulacji w stosunku do organizatora rozkładów lotów);
- b) określenia procedury zmiany poziomu z organizacji rozkładów lotów na koordynację, w tym określenie jasnych kryteriów, na podstawie których jest podejmowana decyzja o wprowadzeniu koordynacji oraz określenie procedury wprowadzania koordynacji oraz znoszenia koordynacji i organizacji rozkładów lotów);
- c) rozeznania możliwości dalszych prac nad systemem wymiany slotów.

W ramach relacji zewnętrznych w lotnictwie za niewątpliwe sukcesy należy uznać przede wszystkim wypracowanie i przyznanie Komisji mandatu do negocjacji nowej całościowej umowy o transporcie lotniczym z Kanadą oraz Eurośródziemnomorskiej umowy lotniczej z Jordańskim Królestwem Haszymidzkim. Rzeczpospolita Polska z dużym uznaniem przyjęła wysiłki i zaangażowanie Prezydencji portugalskiej w rozwiązanie kwestii tzw. opłat transsyberyjskich pobieranych przez Federację Rosyjską, co miało nastąpić na bazie wynegocjowanego w 2006 r. porozumienia w sprawie uzgodnionych zasad modernizacji istniejącego systemu korzystania z tras transsyberyjskich. Niestety nie udało się przyjąć ostatecznych rozwiązań w tej sprawie. Ze względu na kluczowe znaczenie dla

Rzeczypospolitej Polskiej współpracy z Republiką Ukrainy z zadowoleniem należy odnotować również formalne otwarcie negocjacji mających na celu utworzenie wspólnego obszaru lotniczego pomiędzy Republiką Ukrainy a państwami członkowskimi UE. Rzeczpospolita Polska nie odnotowała natomiast znaczącego postępu w zakresie stosunków z Chińską Republiką Ludową, Republiką Indii, Australią i Nową Zelandią w dziedzinie transportu lotniczego.

Transport lądowy

Rzeczpospolita Polska z zadowoleniem przyjęła rozpoczęcie prac nad rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych zasad dostępu do zawodu przewoźnika drogowego. Rzeczpospolita Polska uważa za zasadne wprowadzenie regulacji upraszczających dotychczasowe procedury, dlatego aktywnie włączyła się w prace dotyczące wypracowania ostatecznego kształtu projektu rozporządzenia dążąc do ograniczenia negatywnych skutków dotyczących podwyższonych wymogów w zakresie certyfikacji kompetencji zawodowych.

Pozytywnie należy także ocenić przyjęcie przez Radę konkluzji dotyczących Komunikatu Komisji – Plan działań na rzecz logistyki transportu lądowego, którego celem jest określenie krótko- i długoterminowych działań dla poprawy konkurencyjności, efektywności i stabilności systemu przewozów towarowych w Unii Europejskiej.

Transport kolejowy

W dziedzinie transportu kolejowego Prezydencja portugalska doprowadziła do osiągnięcia porozumienia politycznego odnośnie dyrektywy 2004/49/WE w sprawie bezpieczeństwa kolei wspólnotowych, której celem jest ujednoczenie procedur związanych z bezpieczeństwem w państwach członkowskich. W pakiecie spraw związanych z transportem kolejowym Rada przyjęła również ogólne podejście w sprawie projektu dyrektywy interoperacyjności wspólnotowego systemu kolei, której celem jest ułatwienie rozwoju kolejnictwa poprzez usunięcie barier w swobodnym przemieszczaniu się pojazdów szynowych. Rzeczpospolita Polska poparła projekt dyrektywy zgodnie ze stanowiskiem Rządu przyjętym na posiedzeniu KERM w dniu 26 stycznia 2007 r. Dodatkowo osiągnięto porozumienie polityczne w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Europejską Agencję Kolejową, którego celem jest rozszerzenie kompetencji Agencji w zakresie procedur związanych z interoperacyjnością i bezpieczeństwem kolei.

Nawigacja satelitarna

W dziedzinie nawigacji satelitarnej Rzeczpospolita Polska z satysfakcją przyjmuje działania Prezydencji portugalskiej, które doprowadziły do osiągnięcia kompromisowego porozumienia w sprawie budowy europejskiego systemu Galileo. Prezydencja portugalska kontynuowała prace związane z przygotowaniem kompleksowej decyzji odnośnie budowy europejskiego systemu nawigacji satelitarnej Galileo. Podczas prac przedstawiono koncepcję zakończenia impasu w budowie programu oraz harmonogram jego kontynuacji wraz z propozycją finansowania. Najwięcej kontrowersji wśród państw członkowskich wzbudzała propozycja rewizji perspektywy finansowej na lata 2007-2013 w celu uzyskania dodatkowych środków w wysokości 2,4 mld euro niezbędnych do pokrycia kosztów finansowania budowy systemu (w sumie 3,4 mld euro) oraz roli Europejskiej Agencji Kosmicznej w finansowaniu programu. W następstwie decyzji podjętej przez Radę ECOFIN w dniu 23 listopada 2007 r. Rada ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii (TTE) podczas listopadowego posiedzenia przyjęła wnioski ws. kontynuacji programu Galileo i jednocześnie uznała, że koszty związane z osiągnięciem pełnej operacyjności systemu wyniosą 3,4 mld euro i zostaną pokryte z budżetu UE w ramach perspektywy finansowej na lata 2007-2013. Dodatkowo rolę organu zarządzającego programem powierzono Komisji Europejskiej, przy czym państwa członkowskie posiadać będą nadzór polityczny nad programem Galileo, natomiast Rada i Parlament Europejski podejmować będą decyzje polityczne i budżetowe.

Telekomunikacja i poczta

Zgodnie ze stanowiskiem Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie wynegocjowania przesunięcia otwarcia rynku pocztowego na konkurencję, w trakcie Prezydencji portugalskiej zmienione zostały zapisy dotyczące wdrożenia pełnej liberalizacji rynku usług pocztowych zawarte w projekcie tzw. trzeciej dyrektywy pocztowej. Data otwarcia rynku państw członkowskich została przesunięta na 31 grudnia 2010 r., a dodatkowo, w związku z podpisaniem listu ws. ewentualnego przedłużenia terminu liberalizacji, Rzeczpospolita Polska będzie mogła wydłużyć go nawet do końca 2012 r.

Rzeczpospolita Polska wyraża również zadowolenie z kontynuowania przez Prezydencję portugalską prac w obszarze komunikacji elektronicznej, w tym w odniesieniu do przeglądu ram regulacyjnych, co umożliwiło m.in. przyjęcie na posiedzeniu Rady ds. TTE w dniach 29-30 listopada 2007 r. podejścia ogólnego do projektu dyrektywy w sprawie pasm częstotliwości (GSM), które mają zostać zarezerwowane dla skoordynowanego wprowadzenia publicznej paneuropejskiej komórkowej cyfrowej naziemnej łączności

ruchomej we Wspólnocie oraz Konkluzji Rady do Komunikatu Komisji Europejskiej:
 „*Wzmacnianie rynku wewnętrznego na rzecz telewizji komórkowej*”.

Rzeczpospolita Polska z zadowoleniem odnotowała omówienie przez Prezydencję wniosków
 wynikających z konferencji Światowej Konferencji Radiotelekomunikacyjnej oraz
 zorganizowanych przez nią konferencji dotyczących społeczeństwa informacyjnego (“*e-
 Administracja*”, „*II. Forum Zarządzania Internetem*”, „*Uregulowanie konwergencji*” oraz
 „*RFID – następny krok w stronę Internetu przedmiotów*”), jak również odbycie debaty
 ministerialnej na temat e-integracji.

ZAGADNIENIA HORYZONTALNE

Reforma traktatowa

1. Głównym wyzwaniem stojącym przed Unią Europejską w trakcie Prezydencji portugalskiej było uzgodnienie i przyjęcie Traktatu rewizyjnego, w oparciu o kompromis wytyczony podczas kończącego Prezydencję niemiecką posiedzenia Rady Europejskiej w czerwcu 2007 r. Obradująca w Brukseli w dniach 21-22 czerwca 2007 r. Rada Europejska zdecydowała o zwołaniu Konferencji Międzyrządowej w celu przygotowania projektu Traktatu zmieniającego Traktat o Unii Europejskiej oraz Traktat o ustanowieniu Wspólnoty Europejskiej. Przyjęła także mandat Konferencji, który uwzględniał postulaty Rzeczypospolitej Polskiej, z wyjątkiem wprowadzenia zasady degresywnej proporcjonalności w odniesieniu do kryterium ludności – jednego z dwóch kryteriów nowej definicji głosowania większością kwalifikowaną w Radzie. W szczególności uzgodniono, że do 2014 r. przesunięciu ulegnie termin wprowadzenia systemu podwójnej większości w głosowaniu w Radzie, a w okresie od 1 listopada 2014 r. do 31 marca 2017 r., na wniosek każdego z państw członkowskich, będzie można zastosować system liczenia głosów ustalony w Traktacie z Nicei. Ponadto ustalono nową formę mechanizmu z Joaniny i zasad jej stosowania.

Konkluzje Rady Europejskiej oraz konstrukcja mandatu Konferencji Międzyrządowej zakładały, że przygotowanie tekstu nowego traktatu powinno się odbyć bez dodatkowych negocjacji na szczeblu politycznym, wyłącznie na podstawie i w ramach mandatu. Mandat zawierał bowiem, oprócz ogólnych uzgodnień politycznych, także precyzyjnie zredagowane projekty postanowień, które stanowiły merytoryczną modyfikację tekstu Traktatu Konstytucyjnego (TK) oraz wskazywały, które z rezultatów Konferencji Międzyrządowej z lat 2003-2004 zostaną przeniesione do nowego traktatu. Tym samym, Rada Europejska przesądziła, że Konferencja Międzyrządowa powinna mieć charakter „techniczny”, sprowadzający się do przekształcenia jednomyślnie przyjętych uzgodnień szefów państw i rządów, ujętych w mandacie, na postanowienia nowego traktatu.

Konferencja rozpoczęła prace w dniu 23 lipca 2007 r. w Brukseli na szczeblu ministrów spraw zagranicznych. Ministrowie spraw zagranicznych dyskutowali również podczas nieformalnego spotkania w formule Gymnich w dniu 8 września 2007 r. w Viana do Castelo oraz podczas spotkania Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych w dniu 15 października 2007 r. w Brukseli.

Podczas inauguracji Konferencji Międzyrządowej ws. reformy traktatowej w dniu 23 lipca 2007 r., Minister SZ Pani Anna Fotyga złożyła oświadczenie zawierające polskie postulaty

oraz doprecyzowujące zapisy mandatu przyjętego na czerwcowym szczycie UE. Najistotniejszy z polskich postulatów dotyczył umieszczenia tzw. mechanizmu z Joaniny, zawartego w deklaracji do nowego traktatu (analogicznie do uzgodnień z Konferencji Międzyrządowej 2003-2004 r., gdzie mechanizm ten w innym kształcie zawarto w Deklaracji nr 5 do Traktatu Konstytucyjnego) w odpowiedni sposób w tekście Traktatu rewizyjnego.

Rzeczpospolita Polska zgodnie z mandatem dla Konferencji Międzyrządowej przyłączyła się do Protokołu w sprawie stosowania Karty Praw Podstawowych wobec Zjednoczonego Królestwa. Protokół stwierdza, że Karta nie rozszerza zdolności Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej ani żadnego sądu lub trybunału Rzeczypospolitej Polskiej do uznania, że przepisy prawne, praktyki lub działania administracyjne Rzeczypospolitej Polskiej są niezgodne z podstawowymi prawami, wolnościami i zasadami, które są w niej wyrażone. Protokół nie zawiera żadnych twierdzeń dotyczących nieważności KPP, służy natomiast wyjaśnieniu pewnych aspektów jej stosowania. Równocześnie Rzeczpospolita Polska, ze względu na tradycję Solidarności, która jest również tradycją związkową, podkreśliła w jednostronnej deklaracji, że przywiązuje szczególną wagę do realizacji postanowień rozdziału IV KPP, dotyczącego praw społecznych i ekonomicznych, o którym jest mowa w art. 1 ust. 2 Protokołu.

W toku prac Konferencji Międzyrządowej Rzeczpospolita Polska, zgadzając się, że sprawa ta wykracza poza mandat, zabiegała o uzyskanie zgody politycznej dla zwiększenia liczby rzeczników generalnych w Trybunale Sprawiedliwości WE. Zwracaliśmy uwagę na nierównowagę wpływu starych i nowych państw członkowskich w składzie Trybunału oraz postulowaliśmy przyznanie Rzeczypospolitej Polskiej prawa do nominowania stałego rzecznika generalnego.

Prace redakcyjne nad tekstem Traktatu rewizyjnego prowadzono na poziomie grupy ekspertów prawnych - rozpoczęły się 24 lipca i trwały do początku października 2007 r. Najtrudniejszym zagadnieniem, które grupa miała do rozstrzygnięcia, okazało się uzgodnienie zapisów dotyczących wyłączeń Wielkiej Brytanii i Irlandii ze współpracy w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości UE.

Kompromis co do wszystkich nielicznych kwestii nierozstrzygniętych ostatecznie w mandacie Konferencji Międzyrządowej oraz podczas prac grupy roboczej osiągnięto na szczycie szefów państw i rządów w dniu 19 października 2007 r. w Lizbonie. Rzeczpospolita Polska osiągnęła zakładane przed rozpoczęciem prac Konferencji Międzyrządowej cele. Przed wszystkim udało się doprowadzić do porozumienia wszystkich państw członkowskich ws. zawarcia w

prawie pierwotnym Unii Europejskiej trybu zmiany tzw. mechanizmu z Joany. Ponadto, poparcie państw członkowskich zyskał postulat Rzeczypospolitej Polskiej dotyczący zwiększenia liczby rzeczników generalnych i przyznania Rzeczypospolitej Polskiej jednego stałego rzecznika.

Zwieńczeniem wysiłków Prezydencji portugalskiej i państw członkowskich na rzecz zakończenia procesu reformy traktatowej stał się szczyt UE w dniach 13-14 grudnia 2007 r. w Lizbonie i Brukseli. Składał się on z dwóch odrębnych wydarzeń - uroczystości podpisania Traktatu rewizyjnego 13 grudnia w Lizbonie i sesji Rady Europejskiej 14 grudnia 2007 r. W ceremonii podpisania Traktatu wziął udział Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, Pan Lech Kaczyński. W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej Traktat z Lizbony podpisali Prezes Rady Ministrów, Pan Donald Tusk i Minister Spraw Zagranicznych, Pan Radosław Sikorski.

W konkluzjach z posiedzenia z dnia 14 grudnia 2007 r. Rada Europejska wezwała do szybkiego zakończenia krajowych procesów ratyfikacyjnych, tak aby nowy traktat wszedł w życie z dniem 1 stycznia 2009 r. Rada Europejska zapowiedziała też, że będzie w razie potrzeby podsumowywać postępy w pracach przygotowawczych, tak aby zapewnić pełne stosowanie traktatu, gdy tylko wejdzie w życie. Podstawą dla tych działań będzie program, który zostanie przedstawiony w styczniu 2008 r. w Brukseli z upoważnienia przewodnictwa słoweńskiego w Radzie. W myśl konkluzji Traktat lizboński zapewnia Unii stabilne ramy instytucjonalne na dającą się przewidzieć przyszłość, co daje Unii możliwość skoncentrowania się na stojących przed nią konkretnych wyzwaniach (globalizacja, zmiany klimatu).

Jeszcze przed Radą Europejską, w dniu 12 grudnia 2007 r. w Strasburgu, nastąpiła uroczysta proklamacja Karty Praw Podstawowych. Proklamacja KPP została dokonana przez trzy instytucje - Radę, Parlament Europejski i Komisję Europejską, reprezentowane przez swoich przewodniczących. Odmienne niż miało to mieć miejsce w przypadku Traktatu Konstytucyjnego, KPP nie będzie częścią Traktatu rewizyjnego, mimo to uzyska jednak moc prawną równą traktatom. Karta będzie miała moc obowiązującą od chwili wejścia w życie Traktatu z Lizbony, czyli po zakończeniu procedur ratyfikacyjnych we wszystkich państwach członkowskich.

Zgodnie z postulatami szeregu państw członkowskich UE, w tym Rzeczypospolitej Polskiej, Traktat z Lizbony różni się swym charakterem od Traktatu Konstytucyjnego. Nie zastępuje on obowiązujących traktatów, tak jak miał to uczynić TK. Ponadto nie zmienia ich charakteru, ani miejsca w porządku prawnym UE. Dotychczas funkcjonowanie Unii Europejskiej opierało

się w praktyce na istnieniu dwóch traktatów: Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (TWE). Traktat z Lizbony zmienia nazwę TWE na „Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej” (TFUE). Kompetencje, prawa i obowiązki Wspólnoty przejmuje Unia Europejska. Zmiany, które wprowadza Traktat z Lizbony mają na celu zwiększenie przejrzystości i skuteczności działania UE (np. poprzez zmiany dotyczące procesu podejmowania decyzji), a także zapewnienie szerszego udziału społeczeństw w kształtowaniu polityki i podejmowaniu decyzji (m.in. poprzez wzmocnienie znaczenia Parlamentu Europejskiego oraz zwiększenie roli parlamentów narodowych). Wyposażając UE w trwałe podstawy do działania, w tym w zakresie polityki zagranicznej, nowy traktat pozwoli UE skuteczniej wypełniać rolę kluczowego aktora na arenie międzynarodowej i lepiej reprezentować interesy państw członkowskich.

Rzeczpospolita Polska z satysfakcją przyjęła osiągnięcie ostatecznego porozumienia w sprawie reformy traktatowej dla Unii Europejskiej, uznając że uzgodnienie Traktatu z Lizbony pozwoli UE na podjęcie innych wyzwań, wychodzących naprzeciw oczekiwaniom obywateli (globalizacja, zmiany klimatu, rola Unii Europejskiej w świecie, zwalczanie terroryzmu, migracja, przegląd budżetu). Rzeczpospolita Polska przywiązuje bardzo dużą wagę do roli Traktatu z Lizbony w usprawnieniu prac instytucji i podniesieniu pozycji UE na arenie międzynarodowej. Z tego względu Rzeczpospolita Polska powinna dołożyć starań, aby uzgodniony kalendarz działań dotyczących ratyfikacji Traktatu został wypełniony. Mamy nadzieję, że przewidywany termin jego wejścia w życie – 1 stycznia 2009 r. – zostanie dochowany.

2.a. Elementem kompromisu politycznego dotyczącego Traktatu z Lizbony było uzyskanie podczas przewodnictwa Republiki Portugalskiej porozumienia w sprawie nowej dystrybucji miejsc w Parlamencie Europejskim (PE) w kadencji 2009-2014 r. w oparciu o nowe postanowienia traktatowe. Rada Europejska w czerwcu 2007 r. wezwała Parlament Europejski do przedstawienia propozycji w tym zakresie. W październiku 2007 r. PE przedłożył propozycję opierającą się na założeniach Traktatu z Lizbony. Nowy podział miejsc w PE miał opierać się na następujących kryteriach: zasada degresywnej proporcjonalności, górna granica miejsc w PE nie wyższa niż 750, liczba eurodeputowanych przypadająca na dane państwo nie mniejsza niż 6 i nie większa niż 96. Podczas Rady Europejskiej 18-19 października 2007 r. generalnie zaakceptowano propozycję PE, przyznając jedynie Włochom dodatkowe względem propozycji PE miejsce w Parlamencie (nie zwiększono „formalnie” ogólnej liczby mandatów, lecz przyjęto formułę dodatkowego miejsca dla przewodniczącego

Parlamentu Europejskiego). W ślad za tym uzgodnieniem odpowiednio zmodyfikowano projekt Traktatu z Lizbony, który w wersji ostatecznej przewiduje w sumie liczbę 751 eurodeputowanych. Natomiast porozumienie dotyczące nowej dystrybucji miejsc w Parlamencie Europejskim przybrało formę politycznego zapisu w konkluzjach Rady Europejskiej z 14 grudnia 2007 r. Formalna decyzja zostanie podjęta po wejściu w życie Traktatu z Lizbony. Państwa członkowskie zostały poproszone o uwzględnianie powyższych uzgodnień podczas wstępnych prac przygotowawczych, modyfikujących krajowe ordynacje wyborcze do PE, w perspektywie wejścia w życie Traktatu 1 stycznia 2009 r. i wyborów do PE w czerwcu 2009 r. Z Rzeczypospolitej Polskiej w kadencji 2009-2014 r. pochodzić będzie 51 eurodeputowanych.

2.b. Podczas przewodnictwa Republiki Portugalskiej zakończono też prace nad modyfikacją rozporządzenia dotyczącego finansowania europejskich partii politycznych. Modyfikacje ujęto w dwóch dokumentach, przyjętych ostatecznie przez Radę ds. Rolnictwa i Rybołówstwa 17 grudnia 2007 r. Najistotniejsze zmiany dotyczą 3 głównych kwestii:

- uelastycznienia gospodarki finansowej partii politycznych na poziomie europejskim;
- możliwości powołania na poziomie europejskim fundacji politycznych, których zadaniem byłaby promocja działań i wartości poszczególnych partii politycznych;
- możliwości finansowania z budżetu UE kampanii prowadzonych przez partie polityczne na poziomie europejskim w związku z wyborami do PE. Środki te nie mogłyby być wykorzystane do bezpośredniego lub pośredniego finansowania krajowych partii politycznych lub osób kandydujących z ramienia tych partii.

Rozszerzenie Unii Europejskiej

1. Udział RP w pracach UE w trakcie Prezydencji portugalskiej w dziedzinie polityki rozszerzenia UE

Kontynuacja polityki przychylniej dalszemu rozszerzeniu Unii Europejskiej stanowiła ważny element polskiej polityki europejskiej w drugim półroczu 2007 r. Rzeczpospolita Polska konsekwentnie popierała utrzymanie tempa rokowań członkowskich z Republiką Chorwacką i Republiką Turecką przy jednoczesnym zachowaniu jakości procesu akcesyjnego. Rzeczpospolita Polska należała również do państw członkowskich akcentujących konieczność dotrzymania przez UE obietnic złożonych wobec państw Bałkanów Zachodnich oraz wobec Republiki Tureckiej.

W trakcie przewodnictwa portugalskiego w UE przedstawiciele polskiego Rządu aktywnie uczestniczyli w spotkaniach organizowanych na forum Rady UE (na szczeblu Ministerialnym oraz na szczeblach roboczych). Rzeczpospolita Polska należała do nieformalnego kręgu państw „podobnie myślących” (*like-minded*), które przeciwstawiły się krytycznej wizji polityki UE wobec jej dalszego rozszerzenia forsowanej przez grupę państw członkowskich. Rzeczpospolita Polska sprzeciwiała się także włączeniu kwestii „granic UE” do mandatu „grupy mędrców” utworzonej w wyniku inicjatywy Prezydenta Republiki Francuskiej Pana Nicolasa Sarkozy’ego.

Podczas spotkania w dniu 14 grudnia 2007 r. Rada Europejska nie przyjęła odrębnych konkluzji w sprawie polityki rozszerzenia Unii Europejskiej, lecz poprzestała na przyjęciu do wiadomości Strategii rozszerzenia autorstwa Komisji Europejskiej z listopada 2007 r. oraz udzieleniu poparcia konkluzjom uzgodnionym na spotkaniu Ministerialnym Rady ds. Spraw Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych (GAERC) w dniu 10 grudnia 2007 r. W ten sposób zawarto kompromis między zwolennikami dalszego rozszerzenia UE, w tym Rzeczpospolitą Polską, a państwami sceptycznymi (głównie Republiką Francuską) umożliwiający przeprowadzenie dodatkowych sesji konferencji akcesyjnych UE – Republika Turecka i UE - Republika Chorwacka jeszcze przed końcem Prezydencji portugalskiej i otwarciu kolejnych rozdziałów negocjacji z Republiką Chorwacką i Republiką Turecką (otwarto po dwa rozdziały z każdym z państw).

Brak odrębnych konkluzji Rady Europejskiej na temat polityki rozszerzenia UE w połączeniu z brakiem jednoznacznego odniesienia się do trwającego procesu akcesyjnego z Republiką Chorwacką i Republiką Turecką w konkluzjach GAERC z 10 grudnia 2007 r. (na wyraźne

żądanie Republiki Francuskiej) należy odczytać jako oznakę utrzymujących się wewnątrzunijnych rozdźwięków dotyczących przyszłości polityki rozszerzenia Unii.

2. Negocjacje akcesyjne Republika Turecka – UE

Według stanu negocjacji akcesyjnych na koniec grudnia 2007 r. tymczasowo zamknięto negocjacje w 1 rozdziale – „Badania i Nauka”. Otwarto także negocjacje w 5 rozdziałach – „Polityka przemysłowa i przedsiębiorstwa”, „Statystyka”, „Kontrola Finansowa”, „Ochrona Zdrowia i Konsumentów” oraz „Sieci Transeuropejskie”.

W dniu 3 lipca 2007 r. Grupa rozpoczęła omawianie raportu ze *screeningu* rozdziału 10 „Społeczeństwo informacyjne i media”. Komisja zaproponowała ustanowienie jednego kryterium otwarcia:

- o Republika Turecka przedstawi Komisji Plan działania wraz z przejrzystym harmonogramem na drodze do przyjęcia dorobku prawnego w zakresie *acquis* dot. polityki audiowizualnej, w tym konkretne propozycje celem zapewnienia kompatybilności narodowych ram regulujących zasady wolności odbioru i retransmisji częstotliwości telewizyjnych zgodnie z definicją dyrektywy *Telewizja Bez Granic*. Ponadto Republika Turecka ma przedstawić środki dla wzmocnienia niezależności i zdolności administracyjnych Wyższej Rady ds. Telewizji.

W lipcu 2007 r. rozpoczęto również, na forum Grupy, omawianie raportu ze *screeningu* rozdziału 1 „Swobodny przepływ towarów”, w którym Komisja zaproponowała następujące kryteria otwarcia:

- o Republika Turecka zlikwiduje istniejące bariery handlowe istniejące wbrew artykułom 5 i 7 Decyzji nr 1/95 Rady Stowarzyszenia UE – Republika Turecka, w szczególności:

- usunie konieczność uzyskiwania pozwolenia na import lub wymóg licencji, jak również nieproporcjonalne wymagania dla uzyskania certyfikatów dla produktów, zgodnie z Decyzją 1/95 Rady Stowarzyszenia, innych niż używane pojazdy mechaniczne oraz napoje alkoholowe;

- dostarczy Komisji Plan w celu usunięcia konieczności uzyskiwania pozwolenia na import używanych pojazdów mechanicznych;

- Republika Turecka zakończy wewnętrzny *screening* środków pozostających w sprzeczności z artykułami 28-30 Traktatu oraz dostarczy plan ich usunięcia i zaproponuje klauzulę wzajemnego uznania.
- Republika Turecka przedstawi Plan działań wraz z najważniejszymi krokami dla przyjęcia pozostałości w ramach dorobku prawnego odnoszącego się do środków horyzontalnych i proceduralnych, jak i w stosunku do farmaceutyków.
- Republika Turecka przedstawi Komisji kompleksową strategię wraz z kolejnymi krokami dla udoskonalenia zdolności administracyjnych niezbędnych do implementacji dorobku prawnego WE dot. nadzoru rynkowego.
- Republika Turecka wypełni zobowiązania pełnej, niedyskryminującej implementacji Protokołu Dodatkowego do Umowy Stowarzyszeniowej.

Pod koniec czerwca 2007 r. Grupa Robocza przesłała notę do Komitetu Stałych Przedstawicieli COREPER II w rozdziale 6 „Prawo spółek”, w którym jako kryterium otwarcia ustanowiono konieczność przedstawienia przez Republikę Turecką kompleksowej strategii obejmującej najważniejsze poprawki niezbędne – z punktu widzenia dostosowań prawodawczych – do przyjęcia dorobku prawnego w sferze prawa spółek i sprawozdawczości finansów korporacyjnych jak również odpowiednie mechanizmy jego egzekwowania. We wszystkich tych dziedzinach strategia powinna zawierać szczegółowy harmonogram dalszych działań w tym zakresie jak i środki dla wzmocnienia zdolności instytucjonalnych.

Pod koniec czerwca 2007 r. Grupa przesłała notę do Komitetu Stałych Przedstawicieli COREPER II w rozdziale 3 „Prawo prowadzenia działalności gospodarczej/swoboda świadczenia usług”, w której rekomenduje otwarcie negocjacji po spełnieniu przez kandydata następujących warunków:

- Republika Turecka wypełni swoje zobowiązanie o pełnej, niedyskryminacyjnej implementacji Protokołu Dodatkowego;
- Republika Turecka przedstawi Komisji szczegółową strategię zawierającą harmonogram wszystkich kroków koniecznych, z punktu widzenia dostosowań prawodawczych i zdolności instytucjonalnych na rzecz zgodności z *acquis* w tym rozdziale.

W dniu 27 września 2007 r. Grupa rozpoczęła omawianie raportu ze *screeningu* rozdziału 14 „Transport”, w którym Komisja zaproponowała następujące trzy kryteria otwarcia tego rozdziału:

- Republika Turecka wypełni zobowiązania pełnej, niedyskryminującej implementacji Protokołu Dodatkowego do Umowy Stowarzyszeniowej.
- Republika Turecka dostarczy przejrzystą strategię celem progresywnego przyjęcia dorobku prawnego *acquis* w sektorze kolejowym. Strategia powinna zawierać szczegółowy plan odseparowania zarządzania infrastrukturą od dostarczania usług z podaniem końcowych terminów jak również zawierać środki budowy zdolności instytucjonalnych.
- Republika Turecka zaangażuje się w proces uznawania systemu wspólnotowego oznaczania i dostarczy przejrzystej strategii dla stopniowego przyjęcia dorobku prawnego w ramach *acquis* odnoszącego się do *Single European Sky*. Strategia powinna zawierać możliwe do przyjęcia techniczne rozwiązania na rzecz komunikacji celem zagwarantowania odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa lotniczego w regionie południowo-wschodnim basenu Morza Śródziemnego.

3. Negocjacje akcesyjne Republika Chorwacka - UE („Stosunki zewnętrzne” - XIV rozdział negocjacyjny)

Według stanu negocjacji akcesyjnych na koniec grudnia 2007 r. tymczasowo otwarto negocjacje w 14 rozdziałach („Polityka Gospodarcza i Monetarna”, „Przedsiębiorstwa i Polityka Przemysłowa”, „Prawo Własności Intelektualnej”, „Unia Celna”, „Prawo do prowadzenia działalności gospodarczej i świadczenia usług”, „Prawo Spółek”, „Usługi finansowe”, „Społeczeństwo informacyjne i media”, „Statystyka”, „Kontrola finansowa”, „Ochrona zdrowia i konsumentów”, „Sieci Transeuropejskie” i „Postanowienia finansowe i budżetowe”). Tymczasowo zamknięto negocjacje w 2 rozdziałach: „Edukacja i Kultura” oraz „Nauka i Badania”.

W lipcu 2007 r. Grupa rozpoczęła omawianie raportu ze screeningu rozdziału 31 „Polityka zagraniczna, bezpieczeństwa i obrony”. Komisja zarekomendowała otwarcie negocjacji akcesyjnych z Republiką Chorwacką w tym rozdziale bez żadnych warunków otwarcia i zamknięcia.

W rozdziale 30 „Stosunki zewnętrzne” przedstawiono następujący warunek dla jego zamknięcia:

- Republika Chorwacka przedstawi Komisji, do dnia akcesji, Plan działania dla przygotowań w odniesieniu do legislacji i dostosowania międzynarodowych porozumień zgodnie z *acquis*, które potwierdzą dysponowanie przez Republikę Chorwacką odpowiednimi zdolnościami administracyjnymi i kontrolnymi w celu implementowania i wzmacniania

porządku prawnego, przede wszystkim w obszarze kontroli eksportu dóbr podwójnego użytku i technologii.

W grudniu 2007 r. Grupa przesłała notę do Komitetu Stałych Przedstawicieli COREPER II w rozdziale 23 „Wymiar sprawiedliwości i prawa podstawowe”, w której stwierdza się, że na obecnym etapie Republika Chorwacka nie jest przygotowana do otwarcia negocjacji w tym rozdziale. Może to nastąpić jedynie po wypełnieniu przez kandydata następujących warunków (*benchmarków*) na otwarcie:

- o Przedstawienie znowelizowanego Planu Działań na rzecz reformy systemu sądownictwa. Plan Działań powinien zawierać horyzont czasowy, rozwiązania instytucjonalne oraz budżet a w swej treści zwracać szczególną uwagę na:

- a) wyznaczanie i zarządzanie karierą zawodową sędziów i prokuratorów;
- b) środki na poprawę sprawności wymiaru sądownictwa w tym racjonalizację sieci sądów;
- c) wprowadzenie szerokiego systemu pomocy prawnej;
- d) integralność procedur dot. zbrodni wojennych, zarówno w odniesieniu do postępowań krajowych jak i postępowań z ICTY.

- o Przedstawienie znowelizowanego Narodowego Programu Antykorupcyjnego i odpowiednich Planów Działań. Plany Działań powinny zawierać horyzont czasowy, rozwiązania instytucjonalne oraz budżet a w swej treści zwracać szczególną uwagę na:

- a) utworzenie efektywnego mechanizmu koordynacji celem implementacji i monitorowania wysiłków instytucjonalnych na rzecz zwalczania korupcji;
- b) efektywność legislacji dot. finansowania partii politycznych i kampanii wyborczych na rzecz zwalczania korupcji;
- c) środki zapobiegania konfliktom interesów.

- o Przedstawienie dwóch oddzielnych Planów Działań dotyczących:

- a) Ustawy Konstytucyjnej dot. Praw Mniejszości Narodowych;
- b) Programu opieki państwa gwarantującego zapewnienie lokum dla tych uchodźców, którzy posiadają prawa dzierżawy majątków oraz zamierzają powrócić.

4. Grupa Robocza ad hoc ds. mechanizmu współpracy i kontroli dla Republiki Bułgarii i Rumunii

W dniu 19 lipca 2007 r. odbyło się kolejne spotkanie Grupy Roboczej ad hoc ds. mechanizmu współpracy i kontroli dla Republiki Bułgarii i Rumunii. Dyskusja koncentrowała się wokół projektu konkluzji Rady ws. mechanizmu współpracy i kontroli. Wskazują one na przydatność mechanizmu w procesie realizacji zobowiązań negocjacyjnych obu państw w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych, odnotowują postęp przez nie dokonany oraz wskazują na konieczność dalszych wysiłków zmierzających do nadrobienia istniejących niedociągnięć.

W dniu 29 listopada 2007 r. odbyło się kolejne posiedzenie Grupy ad hoc. Przedstawicielka Komisji podkreśliła, iż przygotowanie przez Republikę Bułgarii i Rumunię planów działania nie było wymogiem formalnym Komisji. Plany działania to instrumenty pomocne w sprawnym wypełnieniu nałożonych przez UE warunków. Komisja ponownie zwróciła się do Państw Członkowskich z prośbą o dalsze informacje nt. programów współpracy dwustronnej z Republiką Bułgarii i Rumunią w przedmiotowym zakresie. KE zapowiedziała przedstawienie aktualizacji raportu w styczniu 2008 r. oraz kolejnego, szczegółowego raportu w lipcu 2008 r. Podobnie jak w roku 2007, w kwietniu 2008 r. Komisja zamierza wysłać do Republiki Bułgarii i Rumunii niezależnych ekspertów w celu dokonania oceny postępów w wypełnianiu kryteriów (*benchmarków*). Na informacje z Republiki Bułgarii i Rumunii Komisja oczekuje do końca marca 2008 r. KE przypomniała o ogłoszeniu naboru na stanowiska delegowanych ekspertów narodowych w dziedzinie Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych do Delegacji Komisji Europejskiej w Bukareszcie i Sofii. Przedstawiciel Republiki Bułgarii podkreślił znaczenie współpracy twiningowej i podziękował kooperującym krajom, w szczególności Republice Federalnej Niemiec. Aktualnie w Republice Bułgarii przebywa 9 ekspertów twiningowych w MSW, 6 w Ministerstwie Sprawiedliwości oraz 4 w Biurze Prokuratora Generalnego. Przedstawiciele Republiki Bułgarii i Rumunii wyrazili nadzieję, iż realizacja planów działania doprowadzi do wypełnienia nałożonych przez UE warunków. Delegacje Królestwa Szwecji, Wielkiej Brytanii, Królestwa Danii, Królestwa Belgii, Republiki Finlandii oraz Królestwa Niderlandów wyraziły zaniepokojenie brakiem postępów w zwalczaniu zjawiska korupcji w Republice Bułgarii oraz planowaną nowelizacją Kodeksu Karnego i Kodeksu Postępowania Karnego w Rumunii. Zmiany te, zdaniem delegacji, mogą prowadzić do osłabienia możliwości ścigania przestępczości zorganizowanej.

5. Propozycje Prezydenta Republiki Francuskiej w kontekście negocjacji akcesyjnych UE z Republiką Turecką

Podczas spotkania z ambasadorami Republiki Francuskiej 27 sierpnia 2007 r. Prezydent Republiki Francuskiej Pan Nicolas Sarkozy stwierdził, że Republika Francuska nie będzie blokować negocjacji akcesyjnych w ramach rokowań Republika Turecka – UE pod warunkiem powołania do życia tzw. grupy mędrców, której zadaniem byłaby refleksja nad przyszłością UE i jej misją w perspektywie 2020-2030 r. (w tym przyszłości relacji Republika Turecka - UE). Sprecyzował jednocześnie, że nie wszystkie rozdziały negocjacyjne mają tę samą wagę. Wg Prezydenta 30 (spośród 35) rozdziałów negocjacyjnych nie przeszkadza ustanowieniu uprzywilejowanego partnerstwa z UE, natomiast pozostałych 5 (m.in. rolnictwo, polityka regionalna, UGW, instytucje) odnosi się bezpośrednio do członkostwa w Unii, któremu Prezydent Republiki Francuskiej Pan Nicolas Sarkozy jest przeciwny. Z tego też względu uważa on, że należy się obecnie skupić na negocjacjach w ww. 30 rozdziałach.

6. Komunikat Komisji Europejskiej pt. Strategia rozszerzenia i główne wyzwania na lata 2007-2008 oraz Raporty Okresowe KE ws. postępów Republiki Tureckiej i Republiki Chorwackiej na drodze do członkostwa w UE.

W dniu 6 listopada 2007 r. Komisja Europejska opublikowała Komunikat pt. „*Strategia rozszerzenia i główne wyzwania na lata 2007-2008*”. W ocenie Komisji Europejskiej, przyjęty w 2006 r. nowy konsensus ws. rozszerzenia będzie odgrywał coraz większą rolę w związku z wyzwaniami czekającymi UE oraz państwa kandydujące w najbliższej przyszłości. Dotyczy to takich kwestii jak: konieczność zapewnienia jakości procesu rozszerzenia przy wykorzystaniu instrumentów pomocy przedakcesyjnej, wspieranie reform w państwach kandydujących, zapewnienie lepszej koordynacji między dawcami pomocy oraz komunikacji społecznej warunkującej popularyzację tematyki rozszerzeniowej.

W tym samym dniu Komisja Europejska opublikowała *Raport Okresowy ws. postępów Republiki Tureckiej na drodze do członkostwa w UE*. W ocenie Komisji implementacja reform od roku 2005 uległa osłabieniu. Konieczne jest przyspieszenie prac na rzecz przestrzegania demokracji i zasad państwa prawa. W sferze gospodarczej nieodzownym jest dokonanie w Republice Tureckiej dalszych reform strukturalnych i fiskalnej konsolidacji oraz wyrównanie szans dostępu do pracy w poszczególnych regionach kraju m.in. w Płd-Wsch Republice Tureckiej. Ponadto, wg Komisji, kluczowym problemem pozostają nierozwiązane stosunki dwustronne z Republiką Cypryjską oraz pełna, niedyskryminacyjna implementacja przez Republikę Turecką Protokołu Dodatkowego do Umowy Ankarskiej.

Zdaniem Komisji Republika Turecka kontynuuje wypełnianie kopenhaskich kryteriów politycznych. Po wiosennym kryzysie konstytucyjnym doszło do wyborów parlamentarnych, które zostały przeprowadzone z pełnym poszanowaniem standardów demokratycznych i zgodnie z zasadami państwa prawa. Jednakże, zdaniem KE, jedynie niewielki postęp został osiągnięty w odniesieniu do reform politycznych. Konieczne są znacznie większe wysiłki przede wszystkim w obszarach: wolności słowa, cywilnej kontroli nad wojskiem, czy zagwarantowania praw niemuzułmańskich wspólnot religijnych. Potrzebne są także dalsze kroki na rzecz walki z korupcją, reform sektora sądowiczego, zagwarantowania praw związków zawodowych, jak i praw kobiet i dzieci.

W Raporcie Okresowym ws. postępów Republiki Chorwackiej na drodze do członkostwa w UE Komisja stwierdza, iż Republika Chorwacka wypełnia polityczne kryteria członkostwa w UE. Zdaniem KE dokonała ona całościowego postępu, jednak nadal niezbędne jest podjęcie wysiłków reformatorskich w szeregu dziedzinach takich jak: reforma administracji i sądownictwa, zwalczanie korupcji, prawa mniejszości oraz powrót uchodźców. Krótkoterminowe priorytety zawarte w Partnerstwie dla Akcesji zostały częściowo osiągnięte.

7. Konferencja Akcesyjna UE – Republika Chorwacka oraz UE – Republika Turecka

W dniu 19 grudnia 2007 r. została zwołana Konferencja Akcesyjna z Republiką Chorwacką i Republiką Turecką, podczas której otwarto dwa kolejne rozdziały negocjacyjne z Republiką Chorwacką („Sieci Transeuropejskie” i „Postanowienia finansowe i budżetowe”) oraz dwa kolejne rozdziały negocjacyjne z Republiką Turecką („Ochrona Zdrowia i Konsumentów” oraz „Sieci Transeuropejskie”).

Grupa Refleksyjna - perspektywa 2020-2030

Inicjatywę zgłoszoną we wrześniu 2007 r. przez Prezydenta Republiki Francuskiej przedyskutowano w trakcie Rady Europejskiej 14 grudnia 2007 r. Podczas tego posiedzenia uzgodniono ogólny mandat Grupy Refleksyjnej, która podjęłaby się refleksji nad zadaniami UE w perspektywie lat 2020-30. Zdecydowano też o 3-osobowym składzie prezydium grupy. Rzeczpospolita Polska zastrzegła sobie możliwość zgłoszenia swego przedstawiciela do prac Grupy, której pełen skład (w sumie 9 osób) zostanie przedstawiony w drugiej połowie 2008 r. – co spotkało się ze zrozumieniem partnerów.

W toku prac nad mandatem Grupy, poprzedzających posiedzenie grudniowej Rady Europejskiej Rzeczpospolita Polska zgłaszała zastrzeżenia do prób łączenia powołania Grupy

i tematyki jej prac z procesem negocjacji akcesyjnych z Republiką Turecką. Zwracała uwagę, że negocjacje akcesyjne powinny toczyć się zgodnie z odnowionym „consensusem” ws. rozszerzenia z 2006 r.

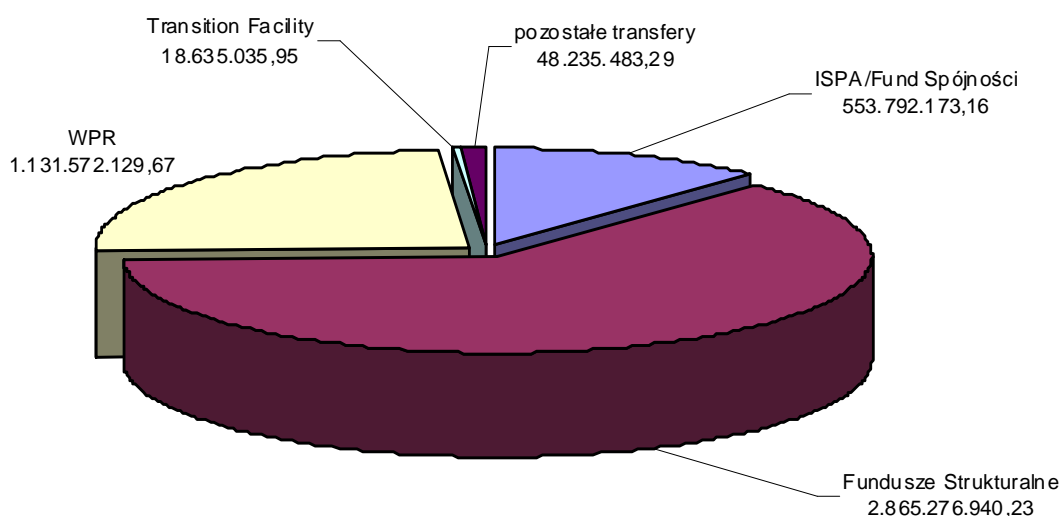
Przepływy finansowe

(stan na 31 grudnia 2007 r.)

W ciągu 6 miesięcy Prezydencji portugalskiej odnotowano pozytywne saldo przepływów finansowych. Dane za ten okres potwierdzają, iż Rzeczpospolita Polska osiągnęła pozycję beneficjenta netto – saldo rozliczeń wyniosło 3.070 mln euro.

Strukturę transferów finansowych przekazanych z budżetu ogólnego UE do Rzeczypospolitej Polskiej w drugiej połowie 2007 r. przedstawia Wykres Nr 1.

Wykres Nr 1. Struktura transferów z budżetu UE w drugiej połowie 2007 r. (w euro)

W okresie lipiec-grudzień 2007 r. Rzeczpospolita Polska otrzymała z budżetu ogólnego UE łącznie ok. 4.617,5 mln euro. Najważniejszą pozycję wśród przepływów finansowych stanowiły transfery przeznaczone na finansowanie projektów realizowanych w ramach funduszy strukturalnych (1.464,5 mln euro), a także Funduszu Spójności (kontynuacja programu przedakcesyjnego ISPA) ok. 553,8 mln euro. Dodatkowo w drugiej połowie 2007 r. do Rzeczypospolitej Polskiej wpłynęły zaliczki na fundusze strukturalne związane z perspektywą finansową 2007-2013 w wysokości 1.400,8 mln euro. Ponadto, istotne znaczenie w bilansie drugiej połowy 2007 r. mają również transfery przeznaczone na Wspólną Politykę Rolną, tj. przede wszystkim wydatki związane z realizacją Planu Rozwoju Obszarów Wiejskich (1.070 mln euro) zarówno w ramach perspektywy 2004-2006, jak i bieżącej perspektywy finansowej.

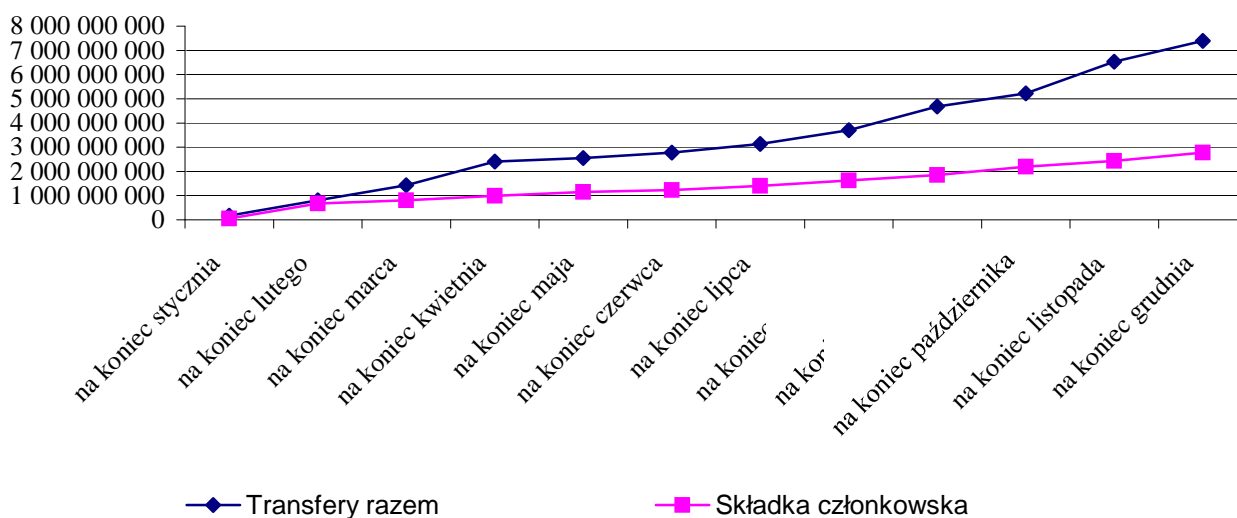
W okresie Prezydencji portugalskiej Rzeczpospolita Polska otrzymała również ponad 18,6 mln euro tytułem Transition Facility i 48 mln euro „pozostałych transferów” obejmujących środki przekazywane ministerstwom, jednostkom badawczo-rozwojowym, szkołom wyższym

oraz fundacjom rządowym obsługującym programy współpracy zagranicznej - Fundacja Rozwoju Systemu Edukacji i Fundusz Współpracy. Z informacji otrzymanych z NBP wynika, że w większości przepływy te związane były z różnymi programami wspólnotowymi, takimi jak np.: Sokrates, Erasmus, Młodzież, Leonardo da Vinci, Media Plus.

W analizowanym okresie Rzeczpospolita Polska regularnie ponosiła koszty składki członkowskiej wpłacając łącznie 1.543 mln euro. W porównaniu do pierwszych sześciu miesięcy 2007 r. w okresie Prezydencji portugalskiej Rzeczpospolita Polska wpłaciła odpowiednio powiększone raty środków własnych VAT oraz DNB, przede wszystkim ze względu na uaktualnienie prognozy baz DNB i VAT (będące w głównej mierze skutkiem aprecjacji złotego), które stanowią podstawę naliczania wysokości składki członkowskiej każdego z krajów tworzących UE.

Na koniec grudnia 2007 r. faktyczny napływ środków unijnych do Rzeczypospolitej Polskiej osiągnął ponad 105% prognozy zapisanej w ustawie budżetowej, poziom o blisko 15 punktów wyższy niż w analogicznym okresie roku ubiegłego (na koniec grudnia 2006 r. odpowiednio nieco ponad 90%). Jednak po odjęciu zaliczek na fundusze strukturalne i PROW związanych z okresem programowania 2007-2013 poziom wykonania prognozy obniża się do ok. 72%. Porównanie wysokości transferów z wysokością składki w ujęciu miesięcznym przedstawia Wykres Nr 2.

Wykres Nr 2. Skumulowane przepływy finansowe Rzeczpospolita Polska – UE w 2007 r. (w euro)

Saldo rozliczeń pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a UE w okresie lipiec – grudzień 2007 r., wraz z podziałem na kategorie transferów, prezentuje Tabela Nr 1.

Tabela 1 Saldo przepływów finansowych Rzeczpospolita Polska – budżet UE

Przepływy finansowe PL – UE	
w okresie 1 VII 2007 – 31 XII 2007, w euro	
ISPA/Fundusz Spójności	553 792 173,16
Fundusze Strukturalne	2 865 276 940,23
WPR	1 131 572 129,67
Transition Facility	18 635 035,95
Pozostałe transfery*	48 235 483,29
Transfery razem	4 617 511 762,30
Składka członkowska	-1 543 095 111,51
Zwrot środków do budżetu UE	-4 161 029,08
Saldo	3 070 255 621,71

* Kategoria "Pozostałe transfery" obejmuje środki przekazywane ministerstwom, jednostkom badawczo-rozwojowym, szkołom wyższym oraz fundacjom rządowym obsługującym programy współpracy zagranicznej. Dane (z uwagi na stosunkowo długi okres agregacji przez NBP) za okres lipiec-październik 2007 r.

Podsumowując przebieg Prezydencji portugalskiej warto również zwrócić uwagę, iż w dniu 13 grudnia 2007 r. Parlament Europejski przyjął budżet UE na 2008 r. Budżet ten zakłada wysokość środków na płatności (ang. *payment appropriations* – PA) na poziomie 120 346 mln euro (0,96% DNB UE) oraz środków na zobowiązania (ang. *commitment appropriations* – CA) w wysokości 129 149 mln euro (1,03% DNB UE). W porównaniu do budżetu na 2007 r. przyjęte kwoty stanowią wzrost odpowiednio o 5,7% (PA) oraz o 2,2% (CA).

W przyjętym budżecie na 2008 r. polska składka została ustalona na poziomie ok. 3,2 mld euro (tj. ok. 12 mld PLN). W 2007 r. Rzeczpospolita Polska odprowadziła do budżetu UE z tego tytułu kwotę 2,7 mld euro (10,6 mld PLN).

Budżet na 2008 r. jest drugim budżetem w ramach nowej perspektywy finansowej (PF) na lata 2007-2013 oraz drugim budżetem dla rozszerzonej UE obejmującej 27 krajów. W 2008 r. nastąpi finalne zatwierdzenie szeregu nowych programów operacyjnych i inicjatyw wspólnotowych i zamykanie programów z poprzedniej PF. Znajdzie to wyraz zarówno w rozkładzie środków jak i strukturze budżetu.

W nowej perspektywie finansowej podstawowe źródło płatności dla Rzeczypospolitej Polskiej stanowią będą fundusze strukturalne i spójności oraz Wspólna Polityka Rolna i Rybołówstwa. Wysokość pozyskiwanych przez Rzeczpospolitą Polską środków będzie ulegać wzrostowi w miarę wzrostu absorpcji funduszy strukturalnych czy podwyższania dopłat bezpośrednich. Szacowany wynik netto przepływów finansowych z UE (po odjęciu składki członkowskiej) wyniesie ok. 32,3 mld PLN.

Budżet na 2008 r. jest pierwszym w historii UE, w którym wydatki na wzrost, konkurencyjność i spójność (44,8% budżetu UE) przewyższą te na rolnictwo (42,6%).

Fundusze strukturalne, Fundusz Spójności oraz Plan Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2004 – 2006

Niniejsza informacja składa się z następujących części:

I. Stan wykorzystania funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności

1. Informacja o wykorzystaniu funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności w Rzeczypospolitej Polskiej w ramach Narodowego Planu Rozwoju na lata 2004-2006, a także Planu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2004-2006

2. Informacja o wykorzystaniu funduszy strukturalnych w Rzeczypospolitej Polskiej w ramach Narodowych Strategicznych Ram Odniesienia 2007-2013

II. Działania zwiększające absorpcję funduszy strukturalnych oraz Funduszu Spójności

III. Najważniejsze wydarzenia na forum wspólnotowym podczas Prezydencji portugalskiej

I Stan wykorzystania środków w ramach funduszy strukturalnych, Funduszu Spójności oraz Planu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2004 – 2006 (w okresie lipiec – grudzień 2007 r.)

1. Informacja o wykorzystaniu funduszy strukturalnych w Rzeczypospolitej Polskiej w ramach Narodowego Planu Rozwoju na lata 2004-2006 (NPR 2004-2006)

W okresie lipiec – grudzień 2007 r. (podczas Prezydencji portugalskiej) Rzeczpospolita Polska kontynuowała działania mające na celu zapewnienie jak najwyższego poziomu wydatków z funduszy strukturalnych UE, certyfikowanych do Komisji Europejskiej (KE) w celu wypełnienia wymogów wynikających z zasady $n + 2$ w 2007 r. Niezwykle istotne dla Rzeczypospolitej Polskiej było również zapewnienie jak najwyższego poziomu absorpcji środków wspólnotowych do końca 2007 r., bowiem w 2008 r. spodziewane jest poniesienie znacznych wydatków z funduszy strukturalnych w ramach Narodowych Strategicznych Ram Odniesienia 2007 – 2013 (NSRO 2007-2013).

W ramach wszystkich programów operacyjnych perspektywy finansowej 2004-2006 do końca grudnia 2007 r. beneficjenci złożyli poprawne formalnie wnioski o wartości 73,6 mld zł, co stanowi ponad 235% alokacji dla Rzeczypospolitej Polskiej z funduszy strukturalnych UE na lata 2004-2006. Nabór wniosków prowadzony jest obecnie jedynie w działaniach, w których pozostały jeszcze środki do zakontraktowania (w grudniu 2007 r. złożono wnioski jedynie w 19 działaniach na ok. 100 realizowanych w ramach NPR 2004-2006).

Wartość umów o dofinansowanie środkami z funduszy strukturalnych UE, podpisanych z beneficjentami od momentu uruchomienia programów operacyjnych, przekroczyła w II połowie 2007 r. 100% dostępnej alokacji i wyniosła do końca grudnia 2007 r. blisko 32,9 mld zł (105 % alokacji).

W okresie lipiec – grudzień 2007 r. proces wnioskowania o wsparcie, jak również proces kontraktowania środków miał mniejszą dynamikę niż w latach wcześniejszych z uwagi na fakt, iż w 72 działaniach zakontraktowano ponad 100% środków dostępnych dla poszczególnych działań (w działaniach, w których wartość podpisanych umów jest wyższa niż dostępna alokacja, dodatkowe projekty będą finansowane z oszczędności, które powstaną w trakcie realizacji programów operacyjnych).

Kwota wydatków zrefundowanych na rzecz beneficjentów do końca grudnia 2007 r. osiągnęła poziom ok. 21,9 mld zł, co stanowi 69,8% alokacji dla Rzeczypospolitej Polskiej z funduszy strukturalnych UE na lata 2004-2006. W okresie pomiędzy lipcem a grudniem 2007 r. wypłacono beneficjentom środki o wartości 6,1 mld PLN.

Największych refundacji na rzecz beneficjentów w stosunku do przyznanej alokacji dokonano dotychczas w ramach *Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego* (77,1% alokacji dostępnej dla programu na cały okres programowania 2004-2006), *Sektorowego Programu Operacyjnego Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich* (74,2% alokacji) oraz w ramach *Sektorowego Programu Operacyjnego Rozwój zasobów ludzkich* (71%).

Środki z kont programowych, przekazywane beneficjentom tytułem refundacji, na bieżąco przekształcają się w wydatki, o refundację których strona polska wnioskuje do Komisji Europejskiej. Do końca grudnia 2007 r. Rzeczpospolita Polska przekazała do KE wnioski o łącznej wartości ponad 4,9 mld euro, co stanowi 57,2% alokacji dla Rzeczypospolitej Polskiej na lata 2004-2006. W okresie lipiec-grudzień 2007 r. wartość ww. wniosków wyniosła ok. 1,6 mld euro. Zgodnie z zasadą N+2 poziom wydatków certyfikowanych wykazanych we wnioskach do Komisji Europejskiej do końca 2007 r. w poszczególnych programach operacyjnych powinien wynieść co najmniej 41% alokacji na lata 2004-2006 (alokacja na lata 2004-2006 pomniejszona o płatność zaliczkową przekazaną przez KE). Wg stanu na koniec grudnia 2007 r. w przypadku wszystkich programów operacyjnych oraz Inicjatyw Wspólnotowych certyfikowano do KE wydatki co najmniej o wartości wymaganej w kontekście zasady N+2.

Do końca grudnia 2007 r. Rzeczpospolita Polska otrzymała z KE tytułem płatności pośrednich blisko 4,5 mld euro, co stanowi ok. 52,2% dostępnej alokacji (w tym blisko 1,5 mld euro w okresie lipiec-grudzień 2007 r.).

Kwota wydatków zrefundowanych przez KE w ramach projektów Funduszu Spójności, według stanu na 31 grudnia 2007 r., wyniosła ok. 2,1 mld euro (37% alokacji dla Rzeczypospolitej Polskiej na lata 2000 - 2006).

W okresie od lipca do końca grudnia 2007 r. wartość refundacji ze środków Funduszu Spójności osiągnęła ponad 554 mln euro. W analogicznym okresie przekazano do KE wnioski o płatności na łączną kwotę ok. 527 mln euro.

W ramach Planu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2004-2006 do 30 listopada 2007 r. złożono blisko 6,69 mln wniosków i wydano ponad 6,57 mln decyzji. Do końca listopada 2007 r. niemal 6,57 mln beneficjentów otrzymało wypłaty w wysokości ponad 13,77 mld zł, co stanowi 96,81 % wykorzystania przyznanego budżetu. Nabór wniosków we wszystkich działaniach za wyjątkiem działania „Pomoc Techniczna” został zamknięty.

W okresie lipiec-listopad 2007 r. wypłacono blisko 800 mln PLN. dla ponad 21 tys. beneficjentów. W przypadku większości działań poziom wydatkowania na koniec listopada 2007 r. wynosi ponad 97% przyznanego limitu finansowego. Jedynie w ramach „Pomocy Technicznej” wykorzystanie środków przekracza nieznacznie 11% przyznanego budżetu. Nabór wniosków w ramach tego działania był wciąż otwarty. Biorąc pod uwagę stan przygotowań do realizacji PROW 2007-2013 kwota zobowiązań na działanie „Pomoc techniczna” może znacznie wzrosnąć, albowiem aktualnie Krajowy Komitet Sterujący PROW 2004-2006 jest na etapie akceptowania złożonych wniosków do finansowania.

Należy podkreślić, iż w okresie lipiec-listopad 2007 r. proces wdrażania Planu postępował sprawnie. W listopadzie 2007 r. uruchomiono wypłaty w ramach działania 4 PROW (Wspieranie przedsięwzięć rolnośrodowiskowych i poprawy dobrostanu zwierząt) dla rolników, którzy złożyli wnioski w ramach naboru przeprowadzonego w 2006 r., z początkiem lipca zawieszono nabór wniosków w ramach działania 7 PROW (Grupy producentów rolnych).

Należy wspomnieć, iż środki finansowe zapisane w dokumencie programowym na lata 2004-2006 mogą być, zgodnie z zasadą N+2, wypłacane do dnia 31 grudnia 2008 r. Część zobowiązań podjętych w wyniku złożonych wniosków jest zobowiązaniami wieloletnimi. Działania te, początkowo finansowane w ramach PROW 2004-2006, następnie będą kontynuowane w ramach PROW 2007-2013.

2. Informacja o wykorzystaniu funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności w Rzeczypospolitej Polskiej w ramach Narodowych Strategicznych Ram Odniesienia na lata 2007-2013 (NSRO 2007-2013).

W 2007 r. w ramach Narodowych Strategicznych Ram Odniesienia 2007 – 2013 Komisja Europejska jest zobowiązana dokonać wpłat środków z tytułu płatności zaliczkowych w wysokości 2% alokacji na lata 2007 – 2013 z funduszy strukturalnych oraz 2,5% alokacji z Funduszu Spójności.

Wg stanu na koniec grudnia 2007 r. KE na rachunek Ministra Finansów przekazała środki w wysokości 1 403 950 838,65 euro co stanowi około 2,14% alokacji na lata 2007 – 2013.

W dniu 14 grudnia 2007 r. KE przekazała zaliczkę w ramach Programu Operacyjnego *Infrastruktura i Środowisko* (POIiŚ) w kwocie 669 155 444 euro. Płatność zaliczkowa nie została jeszcze dokonana dla Regionalnego Programu Operacyjnego (RPO) *Województwa Świętokrzyskiego*, w ramach którego zaliczka wynosić będzie 14 516 145 euro. Ponadto dnia 28 grudnia 2007 r. wpłynęła zaliczka w wysokości 3 148 155 euro dla programu Europejskiej Współpracy Terytorialnej – Rzeczpospolita Polska Republika Słowacka.

Za rok 2007 w ramach NSRO wysokość zaliczki będzie wynosiła 1 422 165 703 euro (blisko 2,17% alokacji na lata 2007 – 2013).

II. Działania zwiększające absorpcję funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności

Najważniejsze działania usprawniające system wdrażania funduszy strukturalnych w okresie lipiec-grudzień 2007 r.:

1. W okresie lipiec – grudzień 2007 r. kontynuowano realizację prac legislacyjnych nad dokumentami ujętymi w *Propozycji zmian legislacyjnych służących likwidacji barier prawnych warunkujących absorpcję funduszy Unii Europejskiej w perspektywach finansowych 2004-2006 oraz 2007-2013*, opracowanej przez Ministerstwo Rozwoju Regionalnego w grudniu 2006 r. Jednocześnie w II półroczu 2007 r. prowadzone były prace nad nowelizacją ww. *Propozycji...* w celu weryfikacji postępu prac nad dokumentami w niej ujętymi.

2. W II półroczu 2007 r. kontynuował swoją działalność, utworzony w lipcu 2006 r., Komitet Monitorujący ds. Wykorzystania Funduszy ze Środków UE pod przewodnictwem Prezesa Rady Ministrów, który podejmował m.in. kwestie związane z problemami we wdrażaniu niektórych działań w programach operacyjnych 2004-2006, jak również

zagadnienia związane z nową perspektywą finansową 2007-2013 (m.in. dotyczące stanu negocjacji nowych programów operacyjnych i zdolności instytucjonalnej).

3. W grudniu 2007 r. odbyły się dwa spotkania przedstawicieli instytucji uczestniczących w realizacji Narodowego Planu Rozwoju na lata 2004-2006 oraz Narodowych Strategicznych Ram Odniesienia na lata 2007-2013. W I kwartale 2008 r. zarządzeniem Prezesa Rady Ministrów zostanie powołany Międzyresortowy Zespół ds. Wykorzystania Środków Strukturalnych Unii Europejskiej, w skład którego wejdą ww. przedstawiciele. Celem prac Zespołu będzie wymiana informacji, koordynacja działań w zakresie skutecznej realizacji polityki spójności w Rzeczypospolitej Polskiej oraz rozwiązywanie problemów, zidentyfikowanych podczas realizacji programów. Stałym punktem posiedzeń będzie również bieżąca analiza wydatkowania środków w ramach programów operacyjnych. W IV kwartale 2007 r. prowadzone były prace nad zarządzeniem powołującym ww. Zespół.

4. Wypełniając postanowienia *Decyzji Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 lipca 2007 r. w sprawie zakresu i trybu prowadzenia szczególnego nadzoru nad projektami współfinansowanymi z funduszy strukturalnych*, Ministerstwo Rozwoju Regionalnego przekazało w II półroczu 2007 r. na ręce Premiera cztery informacje na temat jej realizacji. Decyzja nałożyła na Członków Rady Ministrów zobowiązania do objęcia trybem szczególnego nadzoru projektów, w ramach działań, w których stwierdzono opóźnienia lub w których wartość i znaczenie projektu są szczególnie istotne dla sprawnej absorpcji środków z funduszy strukturalnych. Wydanie decyzji miało na względzie przyspieszenie tempa realizacji projektów dofinansowanych ze środków funduszy strukturalnych Unii Europejskiej.

W działaniach, w których wartość podpisanych umów jest wyższa niż dostępna alokacja, dodatkowe projekty będą finansowane z oszczędności, które powstaną w trakcie realizacji programów operacyjnych. Począwszy od II połowy 2006 r. poszczególne instytucje zarządzające występują do Ministra Finansów z wnioskami o wyrażenie zgody na zawarcie umów z beneficjentami na kwotę przekraczającą dostępną alokację o określony procent (tzw. nadkontraktacja środków). Na wniosek Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym *Pomoc techniczna* Ministerstwo Finansów wyraziło we wrześniu 2007 r. zgodę na zawieranie umów o dofinansowanie przekraczających limit środków dostępnych do 5% dla priorytetu 1 *Wzmocnienie zdolności w zakresie zarządzania, monitorowania, oceny i kontroli Podstaw Wsparcia Wspólnoty* oraz działań: 2.2 *Szkolenia*, 2.5 *Zakup wyposażenia*, 3.1 *Rozpowszechnianie informacji i promocja Podstaw Wsparcia Wspólnoty (CSF)*, *Programu Operacyjnego Pomoc techniczna i funduszy strukturalnych* oraz

3.3 Promocja i wymiana informacji pomiędzy uczestnikami procesu realizacji Podstaw Wsparcia Wspólnoty (CSF).

Najważniejsze działania usprawniające system wdrażania Funduszu Spójności w okresie lipiec – grudzień 2007 r.:

1. Do dnia 31 grudnia 2007 r. uzyskano Decyzję Komisji Europejskiej o wypełnieniu warunków środowiskowych w przypadku 41 projektów Funduszu Spójności, co oznacza uwolnienie płatności ze środków Funduszu Spójności na łączną kwotę 2,7 mld euro. Do Komisji Europejskiej została przekazana dokumentacja potwierdzająca wypełnienie warunków środowiskowych dla kolejnych 5 projektów Funduszu Spójności, co pozwoli na odblokowanie płatności ze środków Funduszu Spójności na łączną kwotę ok. 0,6 mld euro.
2. W trakcie obrad VII Komitetu Monitorującego Fundusz Spójności zidentyfikowano główne problemy w realizacji projektów, takie jak: sytuacja na rynku budowlanym, zmieniające się normy prawne, niedoszacowanie wartości projektu w fazie aplikowania o wsparcie z Funduszu Spójności, nieodpowiedni zakres projektów. Dzięki inicjatywie podjętej przez Ministerstwo Rozwoju Regionalnego należy się spodziewać, iż na początku 2008 r. Komisja Europejska przygotuje odpowiednie regulacje mające na celu ułatwienie postępowania w przypadku projektów, których dotyczą przekroczenia kosztów.
3. Zgodnie ze stanem na 31 grudnia 2007 r. przekazano 18 wniosków o modyfikacje projektów, co związane jest z przedłużeniem okresu realizacji przedsięwzięć. Komisja Europejska zobowiązała się ustosunkować do przedłożonych wniosków do 31 grudnia 2007 r. wydając zgodę na przedłużenie okresu realizacji wszystkich zgłoszonych projektów.
4. Ministerstwo Rozwoju Regionalnego podejmuje również szereg innych działań mających na celu usprawnienie wdrażania Funduszu Spójności, wśród których należy wymienić: ułatwienie procesu kwalifikowania wydatków dla projektów środowiskowych, zaktualizowanie podręczników procedur dla Ministerstwa Środowiska i Ministerstwa Infrastruktury, przeprowadzanie cyklicznych spotkań z beneficjentami w celu rozwiązywania kwestii problemowych pojawiających się w trakcie realizacji projektów.

III. Najważniejsze wydarzenia na forum wspólnotowym podczas Prezydencji portugalskiej

1. Negocjacje programów operacyjnych na lata 2007-2013 oraz Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013 z Komisją Europejską

Negocjacje programów operacyjnych prowadzone były zgodnie z ustalonym z Komisją Europejską kalendarzem negocjacyjnym, który zakładał przeprowadzenie negocjacji wszystkich programów w dwóch turach, przy ograniczeniu, z uwagi na znaczną liczbę programów, liczby oficjalnych spotkań negocjacyjnych do minimum i przenosząc dyskusję na poziom roboczych spotkań z przedstawicielami Komisji Europejskiej. W ramach pierwszej i drugiej tury negocjacji programów operacyjnych łącznie odbyły się 64 oficjalne spotkania negocjacyjne oraz około 30 spotkań na poziomie roboczym.

W dniu 25 lipca 2007 r. Komisja Europejska zatwierdziła pierwszy Program Operacyjny – *Pomoc Techniczna*. Rzeczpospolita Polska tym samym znalazła się w wąskim gronie nowych państw członkowskich (wraz z Republiką Malty i Rumunią), które uzyskały jako pierwsze decyzje akceptujące ich programy operacyjne. Następnie, w dniu 6 września 2007 r. podczas XVII Forum Ekonomicznego w Krynicy podpisano postanowienia Komisji Europejskiej o akceptacji pierwszych pięciu regionalnych programów operacyjnych dla województw dolnośląskiego, małopolskiego, pomorskiego, śląskiego, wielkopolskiego. W odniesieniu do Programu Operacyjnego *Kapitał Ludzki* decyzja Komisji Europejskiej zatwierdzająca program została wydana dnia 27 września 2007 r. Dnia 2 października 2007 r. podczas konferencji „Dobrze nam się układa – mamy programy” komisarz ds. polityki regionalnej Pani Danuta Hübner podpisała decyzję Komisji Europejskiej akceptującą Program Operacyjny *Innowacyjna Gospodarka*, Program Operacyjny *Rozwój Polski Wschodniej* oraz kolejnych pięć regionalnych programów operacyjnych dla województw lubelskiego, lubuskiego, łódzkiego, opolskiego i podkarpackiego. Następnie, dnia 11 października 2007 r. podczas Europejskiego Tygodnia Regionów i Miast w Brukseli Komisja Europejska oficjalnie zatwierdziła kolejnych 5 programów operacyjnych dla województw: kujawsko-pomorskiego, mazowieckiego, podlaskiego, warmińsko-mazurskiego i zachodniopomorskiego. W dniu 7 grudnia 2007 r. komisarz ds. polityki regionalnej podpisała decyzję Komisji Europejskiej akceptującą ostatni polski program zarządzany na poziomie krajowym – Program Operacyjny *Infrastruktura i Środowisko*, zaś dnia 19 grudnia 2007 r. akceptację uzyskał ostatni program zarządzany na poziomie regionalnym - Regionalny Program Operacyjny Województwa Świętokrzyskiego. Tym samym Rzeczpospolita Polska uzyskała decyzje zatwierdzające dla wszystkich programów operacyjnych na lata 2007-2013.

W dniu 24 lipca 2007 r., na posiedzeniu Komitetu Rozwoju Obszarów Wiejskich (*Rural Development Committee*) został przyjęty Program Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013. Przyjęcie Programu oznaczało zakończenie negocjacji z Komisją Europejską

i jego akceptację, która została potwierdzona oficjalną decyzją KE z dnia 7 września 2007 r. zatwierdzającą program rozwoju obszarów wiejskich dla Rzeczypospolitej Polskiej w okresie programowania 2007-2013.

2. Czwarte Forum Kohezyjne w Brukseli w dniach 27 i 28 września 2007 r.

Podczas Prezydencji portugalskiej w trakcie Czwartego Europejskiego Forum Spójności została zainaugurowana debata wspólnotowa nad przyszłością polityki spójności po 2013 r. Punktem odniesienia było czwarte sprawozdanie na temat spójności gospodarczej i społecznej (tzw. Czwarty Raport Kohezyjny) opublikowane przez Komisję 30 maja 2007 r. Raport wskazuje nowe wyzwania, przed którymi stoi Unia Europejska i polityka spójności. Wyzwania te to: rosnąca ogólnoswiatowa presja związana z restrukturyzacją i modernizacją, zmiany klimatyczne, wzrost cen energii oraz narastanie nierównowagi demograficznej i napięć społecznych. Na podstawie Czwartego raportu na temat spójności gospodarczej i społecznej Forum Kohezyjne podjęło próbę zastanowienia się nad możliwością dostosowania unijnej polityki do nowych wyzwań oraz poprawą jej realizacji.

Rzeczpospolita Polska podkreśliła, że regiony, tak jak państwa członkowskie UE, jako całość muszą być gotowe stawić czoła nowym wyzwaniom globalizacyjnym, demograficznym, oraz problemom związanym z zależnością energetyczną i postępującą zmianą klimatu. Polityka spójności nie jest i nie powinna być utożsamiana z redystrybucją środków finansowych, ale ze wzrostem wydajności i inwestycji. Kolejnym poruszonym zagadnieniem było dążenie do synergii między różnymi politykami oraz zastosowania wielopoziomowego zarządzania („multi-level governance”).

Ponadto Rzeczpospolita Polska podkreśliła, iż konieczne jest większe powiązanie budżetu UE oraz finansowanych w jego ramach polityk z wyzwaniami i priorytetami Wspólnoty, zwłaszcza z tymi, które są związane z procesami globalizacyjnymi. Wskazała też na rolę polityki spójności w procesie modernizacji systemu instytucjonalno-regulacyjnego. Wskazano, że Rzeczpospolita Polska popiera pro-rozwojową ewolucję polityki spójności, ale przy zachowaniu solidarności wobec regionów najwrażliwszych. Polityka spójności powinna stworzyć tym regionom warunki na zwiększenie swojej konkurencyjności. Rzeczpospolita Polska zwróciła też uwagę na problem postępującej dezintegracji polityk wspólnotowych, co jest szczególnie widoczne przy prowadzeniu działań restrukturyzacyjnych na obszarach wiejskich, które w obecnej perspektywie podejmowane są w ramach dwóch polityk – polityki spójności i Wspólnej Polityki Rolnej i odrębnych instrumentów finansowych – odpowiednio Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich.

Rzeczpospolita Polska przypomniała także, iż z zadowoleniem przyjęła podniesienie rangi spójności terytorialnej jako trzeciego wymiaru, obok spójności gospodarczej i społecznej.

3. Polityka spójności na spotkaniu ministrów państw członkowskich UE ds. spójności terytorialnej i polityki regionalnej

W dniach 23-24 listopada 2007 r. w Ponta Delgada (Republika Portugalska) odbyło się nieformalne spotkanie ministrów państw członkowskich Unii Europejskiej ds. spójności terytorialnej i polityki regionalnej.

W pierwszym dniu spotkania kluczowym punktem było przyjęcie Pierwszego Programu Działań dla Wdrażania Agendy Terytorialnej Unii Europejskiej oraz Konkluzji Prezydencji portugalskiej nt. spójności terytorialnej. Rzeczpospolita Polska aktywnie uczestniczyła w procesie konsultacji Pierwszego Programu Działań, w którym prezentowała stanowisko zmierzające do wzmocnienia wymiaru terytorialnego polityki spójności oraz identyfikacji strategicznych kierunków pożądanego rozwoju przestrzennego Europy. Ponadto Rzeczpospolita Polska podkreśliła kwestię integracji wymiaru społeczno-gospodarczego polityki spójności z nowym aspektem terytorialnym, jako bardzo korzystną dla wzmocnienia polityki spójności i ważną w kontekście debaty nad jej przyszłością. Zwrócono również uwagę, że istnieje potrzeba określenia definicji pojęcia spójność terytorialna i jasnych wskaźników pozwalających ją mierzyć oraz przybliżenia tych zagadnień społeczeństwu. Istnieje również potrzeba określenia nowych zasad koordynacji polityki spójności, w tym wymiaru terytorialnego na krajowym i wspólnotowym szczeblu.

Drugiego dnia kontynuowano rozpoczętą na Czwartym Forum Kohezyjnym debatę nad przyszłością polityki spójności po 2013 r. Podczas spotkania wymiana poglądów dotyczyła kwestii efektywności polityki spójności, dostosowania polityki spójności do wyzwań wewnętrznych i zewnętrznych UE i jej regionów, zorientowania na wzmacnianie potencjału konkurencyjności, wzmocnienia synergii między polityką spójności a wspólnotowymi politykami sektorowymi i krajowymi oraz zachowanie filaru tej polityki, tzn. zasady solidarności.

Rzeczpospolita Polska podkreśliła, iż polityka spójności powinna być postrzegana jako polityka rozwojowa oraz, że należy włączyć ją do głównego nurtu wspólnotowych i krajowych polityk rozwojowych, a debata nie może być ograniczana procesem przeglądu budżetu UE.

4. Konferencja nowych państw członkowskich w Republice Cypryjskiej w dniach 29 listopada – 1 grudnia 2007 r.

W dniach 29 listopada – 1 grudnia 2007 r. Instytucja Zarządzająca programami współfinansowanymi ze środków strukturalnych dla Republiki Cypryjskiej zorganizowała, w ramach cyklu stałych spotkań prowadzonych od 2005 r., konferencję nowych państw członkowskich UE, poświęconą wyzwaniom w ramach polityki spójności na przełomie dwóch okresów programowania. W spotkaniu wzięli udział przedstawiciele instytucji uczestniczących w realizacji programów ze wszystkich 12 nowych państw członkowskich.

Wiodącym tematem konferencji były wyzwania stojące przed administracją, a także beneficjentami środków strukturalnych, w obliczu nakładających się perspektyw finansowych. Z uwagi na zapoczątkowany w wielu krajach proces wdrażania nowych programów, istotną kwestią była ocena stopnia przygotowania systemu wdrażania, a także porównanie rozwiązań przyjętych w zakresie wybranych elementów tego systemu, takich jak m. in. kwalifikowalność wydatków, system monitorowania i system informatyczny oraz modyfikacje w systemie instytucjonalnym w kontekście zmienionego kształtu polityki spójności w nowym okresie programowania. Konferencja była także okazją do dokonania podsumowań przebiegu realizacji programów na lata 2004-2006 i wymiany doświadczeń. Dane przekazane przez poszczególne państwa i podsumowane przez organizatorów pozwoliły zarówno na ocenę tempa absorpcji środków z funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności w skali 10 nowych państw, jak i na dokonanie pewnych analiz porównawczych.

Polityka handlowa

1. Wielostronne negocjacje handlowe Rundy DDA WTO

Pomimo ukazania się w lipcu 2007 r. tzw. *draft modalities*, przedstawionych w dokumentach Przewodniczących Grup Negocjacyjnych ds. rolnictwa i dostępu do rynków dla produktów przemysłowych (NAMA) – Ambasadora Nowej Zelandii przy WTO w Genewie Pana Crawforda Falconera i Ambasadora Kanady przy WTO w Genewie Pana Dona Stephensona (prezentujących zarys możliwego przyszłego porozumienia WTO), nie osiągnięto do tej pory przełomu w negocjacjach DDA WTO.

W ww. tekstach *modalities* niepokojące są tendencje do przyjęcia rozwiązań niekorzystnych dla Rzeczypospolitej Polskiej. W szczególności dotyczy to negocjacji w obszarze rolnictwa, gdzie proponowane jest bardzo daleko idące otwarcie rynku członków WTO, w tym UE, na import towarów rolnych. Brakuje też właściwego balansu pomiędzy obszarem dostępu do rynku oraz wsparcia wewnętrznego. Oczekujemy także na zintensyfikowanie rozmów na temat obszaru dostępu do rynku dla towarów przemysłowych i zachowanie właściwej równowagi pomiędzy poziomem ambicji w rolnictwie, w NAMA oraz usługach. Są to z punktu widzenia struktury polskiego PKB oraz dynamiki rozwoju eksportu na rynki krajów trzecich priorytetowe obszary negocjacji. Oczekujemy zatem na pojawienie się kolejnych *draft modalities* w ww. obszarach negocjacji (w przypadku rolnictwa oraz NAMA zrewidowane dokumenty ukażą się na przełomie stycznia i lutego 2008 r.).

Rzeczpospolita Polska zdecydowanie opowiada się za równoległym negocjowaniem w ramach rundy DDA WTO w trzech podstawowych obszarach (rolnictwo, NAMA oraz usługi), a nie koncentrowania się głównie na kwestiach rolnych na obecnym etapie negocjacji w ramach DDA WTO. Rzeczpospolita Polska oczekuje także, iż w ramach prowadzonych negocjacji zostaną uwzględnione w przyszłych zobowiązaniach WTO najważniejsze postulaty Rzeczypospolitej Polskiej, szczególnie w dziedzinie handlu usługami, towarami przemysłowymi oraz towarami rolnymi.

W lutym 2007 r. wznowiono negocjacje usługowe w ramach WTO DDA na poziomie wielostronnym i dwustronnym. W WTO rozpoczęto prace nad wypracowaniem tekstu usługowego, który miałby być przyjęty równoległe z *modalities* w rolnictwie i NAMA. Zdaniem Rzeczypospolitej Polskiej tekst ten powinien być ambitny - zawierać elementy dotyczące liberalizacji traktowania narodowego oraz dostępu do rynku. Prace nad tekstem będą kontynuowane podczas Prezydencji słoweńskiej, a w marcu 2008 r. planowane jest

zwołanie Konferencji Ministerialnej WTO. Podczas Prezydencji portugalskiej nie udało się określić daty na złożenie kolejnych przewidzianych ofert usługowych, ani też daty zorganizowania konferencji ministerialnej WTO nt. usług (tzw. *Signalling Conference*).

2. Negocjacje umów o strefie wolnego handlu UE z wybranymi krajami i regionami świata

W okresie Prezydencji portugalskiej dokonano postępu w rozmowach nt. umów z krajami Stowarzyszenia Narodów Azji Południowo-Wschodniej (*Association of South East Asian Nations – ASEAN*, Republiką Indii i Koreą oraz w negocjacjach Porozumień o Partnerstwie Gospodarczym (*Economic Partnership Agreements - EPA*).

ASEAN: w czasie ostatniego szczytu UE-ASEAN w dniu 22 listopada 2007 r. podpisana została Wspólna Deklaracja, w której odniesiono się do negocjacji umowy ws. SWH.

Republika Indii: w trakcie ostatniej III rundy negocjacyjnej UE – Republika Indii (6-11 grudnia 2007 r.) dokonano przeglądu dotychczasowego postępu w negocjacjach. Postęp nastąpił w odniesieniu do tekstu porozumienia w części usługowej. Strony nie wymieniły się jednak ofertami w usługach i inwestycjach ze względu na brak gotowości Republiki Indii. W ramach handlu towarami, strony wymieniły się dodatkowymi elementami z ich początkowych ofert. Republika Indii nie jest już przychylna ofercie obejmującej liberalizację ponad 90% towarów.

Komisja otrzymała mandat do prowadzenia dalszych negocjacji i przeprowadzenia kolejnej, czwartej rundy negocjacyjnej (data nie została jeszcze ustalona).

KOREA: ostatnie negocjacje UE z Koreą ws. umowy SWH odbyły się w dniach 19-23 listopada 2007 r. Rozmowy dotyczyły głównych kwestii problematycznych m.in. handlu towarami, oraz reguł pochodzenia czy usług.

Postęp nastąpił w negocjacjach dotyczących inwestycji i usług, gdzie Korea zgodziła się zaoferować UE taki sam poziom zobowiązań jakiego udzieliła USA. Nadal jednak w każdym z negocjowanych sektorów pozostają kwestie sporne do rozstrzygnięcia. Wciąż nierozstrzygniętym elementem pozostaje aspekt niektórych *Non-Tariff Barriers* (szczególnie w sektorze samochodowym).

Podczas Prezydencji portugalskiej zakończono negocjacje dotyczące zawarcia pełnego Porozumienia o partnerstwie gospodarczym (EPA) jedynie z jednym z sześciu regionów Afryki Karaibów i Pacyfiku (AKP). Porozumienie to obejmuje również usługi i inwestycje.

Ponieważ niemożliwe było przedłużenie obowiązującej do końca 2007 r. Umowy z Cotonou na 2008 r. (byłoby to niezgodne z wymogami WTO) oraz aby uniknąć zakłóceń w handlu w 2008 r. z pozostałymi regionami, z którymi nie udało się podpisać pełnych EPAs, zostały podpisane przejściowe umowy handlowe oparte na systemie GSP (GSP - unijny system preferencji celnych dla krajów rozwijających).

Rzeczpospolita Polska wielokrotnie sygnalizowała swe zastrzeżenia dotyczące regulacji w zakresie handlu cukrem oraz regulacji w zakresie reguł pochodzenia. Złożyła dwa zastrzeżenia odnośnie projektu rozporządzenia ustanawiającym nowe warunki handlu między UE i AKP. Decyzja podjęta przez kraje UE podczas sesji Rady GAERC w dniach 10 i 11 grudnia 2007 r. miała charakter polityczny.

W ramach Procesu Barcelońskiego dotyczącego spraw gospodarczych i finansowych, podczas VI Konferencji Ministrów ds. Handlu EUROMED w dniu 21 października 2007 r. w Lizbonie, KE rozpoczęła dwustronne negocjacje dot. usług i inwestycji z Państwem Izrael, Królestwem Maroka i Arabską Republiką Egiptu. Jest to kolejny krok do utworzenia do roku 2010 strefy wolnego handlu pomiędzy UE a państwami partnerskimi.

Niewielkich postępów dokonano w negocjacjach Enhanced Agreement z Republiką Ukrainy. Dotychczas nie dyskutowano jeszcze części handlowej przyszłej umowy. Odkonano 5 rund negocjacji, a planowana na grudzień 6-ta runda została przełożona na styczeń 2008 r. Ostatniej, 16-18 października 2007 r. w Brukseli towarzyszyła trudna atmosfera rozmów, szczególnie nt. dialogu politycznego. (Trudna atmosfera rozmów związana jest z faktem naciskania przez Republikę Ukrainy na podjęcie dyskusji nt. perspektywy członkostwa, podczas, gdy europejscy negocjatorzy chcą odsunąć tę kwestię na końcowy etap rozmów).

Negocjacje nowego porozumienia UE z Federacją Rosyjską nadal nie zostały rozpoczęte, z uwagi na zgłoszony jeszcze podczas posiedzenia szefów dyplomacji państw UE w Brukseli w grudniu 2006 r. sprzeciw Rzeczypospolitej Polskiej wobec przyjęcia unijnego mandatu z racji utrzymywanego od listopada 2005 r. zakazu importu z Rzeczypospolitej Polskiej mięsa i restrykcji w imporcie towarów pochodzenia roślinnego (nieuznanie przez Federację Rosyjską polskich certyfikatów fitosanitarnych).

3. Akcesja Federacji Rosyjskiej, Republiki Ukrainy do WTO (a w dalszej perspektywie także akcesja Białorusi).

Najważniejsze dla Rzeczypospolitej Polskiej procesy akcesyjne tj. Federacji Rosyjskiej i Republiki Ukrainy nie były intensywne w okresie Prezydencji portugalskiej. Zarówno

Federacja Rosyjska jak i Republika Ukrainy nie były aktywne w negocjacjach akcesyjnych w Genewie. Spotkania organizowane były w formule nieformalnej i niezbyt często.

Proces akcesyjny Republiki Ukrainy mimo, że wydawał się być w końcowym etapie ustaleń znacząco spowolnił. Problematyczne w ostatnim czasie było wycofywanie się Republiki Ukrainy z postanowień bilateralnych z UE w zakresie cel eksportowych oraz niechęć do przyjęcia proponowanych rozwiązań w tranzycie energii.

Federacja Rosyjska wysyłała w okresie Prezydencji portugalskiej sprzeczne sygnały odnośnie terminu akcesji. Optymistyczne jest systematyczne prowadzenie przez Federację Rosyjską procesu dostosowywania prawa do wymogów WTO, o czym Federacja Rosyjska informuje na nieformalnych ostatnio posiedzeniach Grupy roboczej ds. akcesji Federacji Rosyjskiej do WTO. Niepokojąca natomiast jest postawa Federacji Rosyjskiej w negocjacjach istotnych dla UE (w tym Rzeczypospolitej Polskiej) kwestii cel eksportowych i taryf kolejowych. Federacja Rosyjska powinna także dostosować swoje uregulowania w kwestiach weterynaryjnych i fitosanitarnych do uregulowań Porozumienia WTO/SPS (Porozumienie ws. środków sanitarnych i fitosanitarnych) oraz - co się z tym ściśle wiąże - faktycznie znieść zakaz importu produktów polskich podlegających kontroli weterynaryjnej i fitosanitarnej.

W październiku 2007 r. Federacja Rosyjska przedłożyła nową ofertę w zakresie taryf kolejowych i cel eksportowych. KE uważa, że ta propozycja nie jest wystarczająca i takie stanowisko przekazała delegacji Federacji Rosyjskiej.

4. Reforma środków ochronnych (Trade Defence Instruments-TDI)

Reforma TDI z inicjatywy KE zmierza do tego, żeby europejscy producenci byli zachęceni i nagradzani za przenoszenie produkcji z UE do krajów pozaunijnych poprzez łagodzenie wobec nich sankcji przeciwdziałających nieuczciwym praktykom handlowym w stosunku do towarów dostarczonych przez nich z zakładów zlokalizowanych w krajach pozaunijnych. Wiele innych elementów zapowiadanej reformy znacząco osłabiłoby efektywność unijnego TDI. Sprawa reformy TDI nie została jeszcze sfinalizowana. Republika Portugalska od początku przyjęła postawę krytyczną wobec tej reformy. Jako Prezydencja nie zajmowała stanowiska w tej sprawie w sposób oficjalny. Sprawa reformy TDI nie została jeszcze zakończona i będzie kontynuowana podczas Prezydencji słoweńskiej.

5. Status gospodarki rynkowej dla Chińskiej Republiki Ludowej (MES)

W dn. 2 października 2007 r. rozpoczęto negocjacje z Chińską Republiką Ludową w sprawie Umowy partnerstwa i współpracy PCA (ang. *Partnership and Cooperation Agreement*).

Proces ten obejmuje równoległe dwa rodzaje negocjacji: kwestie polityczne oraz w zakresie handlu i inwestycji. Kwestią sporną pozostaje, czy UE powinna przyznać Chińskiej Republice Ludowej status gospodarki rynkowej (MES) dla celów postępowania antydumpingowego. Rzeczpospolita Polska stoi na stanowisku, iż przyznanie takiego statusu przez UE może mieć miejsce tylko wówczas, gdy Chińska Republika Ludowa spełni ustalone w przepisach unijnych odpowiednie wymogi. Przyznanie przez UE Chińskiej Republice Ludowej statusu MES utrudniłoby KE prowadzenie nowych postępowań przeciwko temu krajowi oraz ograniczyłoby możliwości przedłużania okresu obowiązywania istniejących unijnych środków antydumpingowych w drodze postępowań przeglądowych. Kwestia ta nie została jeszcze rozstrzygnięta i będzie kontynuowana podczas Prezydencji słoweńskiej.

6. Relacje transatlantyckie

Podczas posiedzenia Transatlantyckiej Rady Gospodarczej (TEC), które miało miejsce w listopadzie 2007 r. określono priorytetowe dziedziny transatlantyckiej współpracy gospodarczej (tzw. *lighthouse priority projects*), wśród których istotne miejsce zajmuje Dialog Inwestycyjny (*EU-US Investment Dialogue*). Na tym posiedzeniu UE i USA formalnie ogłosiły rozpoczęcie Dialogu Inwestycyjnego, którego celem jest redukcja barier w relacjach transatlantyckich oraz promowanie otwartości w skali globalnej.

7. Aid for Trade (AFT)

W dniu 15 października 2007 r. Rada UE przyjęła ostateczny tekst „*Joint EU Aid for Trade Strategy*”. W tym zakresie oczekiwania Rzeczypospolitej Polskiej zostały wykonane podczas Prezydencji portugalskiej. W dokumencie tym ujęte zostały elementy, które będą realizowane przez UE w ramach Strategii; finansowanie przedsięwzięć rozwojowych; kwestie jakościowe, takie jak: redukcja ubóstwa, wzmocnienie znaczenia roli kobiet w gospodarce, ciągłość (*sustainability*) procesów rozwojowych, odpowiedzialność beneficjenta inicjatywy za własny rozwój, udział sektora prywatnego, komplementarność działań i współpraca donatorów, podejście wielosektorowe, dialog z międzynarodowymi instytucjami finansowymi jako donatorami wielostronnymi, wspieranie rozwoju regionalnego; powiązanie z procesem negocjacji EPAs z państwami AKP i promowanie rozwoju regionalnego tych państw; monitorowanie, sprawozdawczość, ocena, implementacja i mechanizm przeglądowy przedsięwzięć realizowanych na podstawie Strategii.

8. Reforma unijnych preferencyjnych reguł pochodzenia towarów

W trakcie Prezydencji portugalskiej miały miejsce dwa znaczące etapy reformy unijnych preferencyjnych reguł pochodzenia.

Pierwszym z nich było sfinalizowanie niektórych umów o wolnym handlu z poszczególnymi regionami państw Afryki Karaibów i Pacyfiku (AKP) oraz ustanowienie autonomicznego systemu obrotu handlowego z państwami AKP. Zarówno umowy o wolnym handlu jak i rozporządzenie Rady regulujące obrót handlowy z państwami AKP zawierają protokoły ustalające system reguł pochodzenia towarów. Jednak zdaniem Rzeczypospolitej Polskiej sposób negocjowania tych protokołów, jak i sposób ich opracowywania na forum unijnym jest niezadowolający. Protokoły nie były negocjowane z państwami członkowskimi UE, ani z ekspertami z państw członkowskich UE. Przyjęty system reguł pochodzenia prowadzi do głębokiej liberalizacji importu z tych państw w sektorach szczególnie wrażliwych dla wspólnotowej gospodarki. W szczególności odnosi się to do reformy reguł pochodzenia dla wyrobów odzieżowych i tekstylnych, gdzie zrezygnowano z zasady podwójnego przetworzenia. Zdaniem Rzeczypospolitej Polskiej reguły pochodzenia zaproponowane państwom AKP spowodują, że kraje te staną się platformą, z której do Unii Europejskiej importowane będą towary z państw nieobjętych preferencyjnym traktowaniem.

Drugim ważnym etapem kompletnej reformy reguł pochodzenia towarów jest przedstawienie przez Komisję Europejską oceny skutków (tzw. *impact assessment*) nowej regulacji preferencyjnych reguł pochodzenia towarów obejmujących państwa beneficjentów systemu GSP UE. Komisja Europejska (KE) złożyła propozycję opartą na jednolitym kryterium wartości dodanej, takim samym dla wszystkich towarów, a zróżnicowanym jedynie dla państw rozwijających się i najmniej rozwijających się. Jak do tej pory propozycja KE nie zyskała poparcia państw członkowskich i jest nadal dyskutowana na forum eksperckim UE.

9. Generalny System Preferencji Taryfowych UE.

W trakcie Prezydencji portugalskiej przedstawiono następujące raporty: raport zgodności działań państw beneficjentów szczególnego rozwiązania motywacyjnego dotyczącego zrównoważonego rozwoju i dobrych rządów oraz raport na temat oceny dotychczasowego funkcjonowania systemu w ramach Rozporządzenia 980/2005. Raporty wskazywały jednoznacznie na zasadność przedłużenia konstrukcji i szczegółowych zapisów rozporządzenia o GSP UE w niezmienionym stanie na lata 2009-2011.

Dzięki staraniom Prezydencji portugalskiej, w grudniu 2007 r. KE zaprezentowała państwu członkowskim projekt nowego rozporządzenia dotyczącego GSP UE. Prace w tym zakresie będą kontynuowane podczas Prezydencji słoweńskiej.

10. Embargo rosyjskie dotyczące polskich towarów pochodzenia zwierzęcego i roślinnego:

W przeciwieństwie do okresu działania Prezydencji niemieckiej, Rzeczpospolita Polska nie odnotowała szczególnego zaangażowania Prezydencji portugalskiej w kwestie zniesienia embarga rosyjskiego. Rozpoczęty podczas końcowego okresu Prezydencji portugalskiej, proces sekwencyjnego znoszenia przez Federację Rosyjską embarga na polskie towary rolno-spożywcze, począwszy od dopuszczania kolejnych polskich zakładów mięsnych do rynku rosyjskiego, został zapoczątkowany działaniami RP. Proces rozwiązania sporu pomiędzy RP i Federację Rosyjską dotyczącego dostaw na rynek rosyjski polskich towarów rolno-spożywczych został zapoczątkowany przez Rzeczpospolitą Polską poprzez odstąpienie od blokowania przez Rzeczpospolitą Polską rozpoczęcia negocjacji akcesyjnych Federacji Rosyjskiej do OECD (przy pozostawieniu jako ostatecznego warunku członkostwa tego kraju w OECD – wcześniejsze członkostwo Federacji Rosyjskiej w WTO – taki zapis znalazł się w dokumentach OECD na wniosek MG) oraz wypowiedzi przedstawicieli Rządu RP na temat elementów tarczy antyrakietowej i inwestycji rosyjskich w Rzeczypospolitej Polskiej. Gesty te zostały dobrze odebrane przez Federację Rosyjską. W odpowiedzi Federacja Rosyjska zadeklarowała gotowość zniesienia embarga na import do tego kraju polskiego mięsa (formalnie nastąpiło to po spotkaniu w dniu 19 grudnia 2007 r. przedstawicieli służb weterynaryjnych RP i Federacji Rosyjskiej w Swietłogorsku (obwodzie kaliningradzkim) i po podpisaniu Memorandów w tej sprawie). Federacja Rosyjska zadeklarowała jednocześnie gotowość do rozmów na temat kwestii fitosanitarnych. Federacja Rosyjska nie uznaje polskich certyfikatów fitosanitarnych (istnieje jednak możliwość eksportu polskich roślin i produktów pochodzenia roślinnego, posiadających taki certyfikat wystawiony przez służby weterynaryjne innego państwa członkowskiego UE). Ma także zastrzeżenia odnośnie zawartości pozostałości pestycydów i nawozów sztucznych w importowanych z Rzeczypospolitej Polskiej produktach pochodzenia roślinnego. Do rozmów na temat eksportu z Rzeczypospolitej Polskiej roślin i produktów roślinnych ma dojść w trakcie spotkania Ministrów Rolnictwa Rzeczypospolitej Polskiej i Federacji Rosyjskiej, które odbędzie się podczas targów „Gruene Woche” w Berlinie w połowie stycznia 2008 r. Rzeczpospolita Polska działa w tym zakresie w ścisłej współpracy z KE.

11. Inwestycje w polskim sektorze elektronicznym:

a) monitory LCD.

Rzeczpospolita Polska jest obecnie największym europejskim producentem odbiorników telewizyjnych i zaopatruje ok. 60% unijnego zapotrzebowania na ww. odbiorniki. Szacuje się, że polscy producenci, po zakończeniu wszystkich inwestycji, mogą produkować ok. 35 mln szt. rocznie modułów LCD, co będzie stanowiło ok. 80% zapotrzebowania unijnego rynku na przedmiotowe moduły. Dzięki działaniom Rzeczypospolitej Polskiej, UE utrzymała dotychczas obowiązujące uregulowania dotyczące zawieszenia ceł na monitory kolorowe z wyświetlaczami ciekłokrystalicznymi o przekątnej ekranu do 19", co wychodzi naprzeciw naszym oczekiwaniom.

Podczas Prezydencji portugalskiej utrzymany został status quo, co jest korzystne dla Rzeczypospolitej Polskiej. Działania Prezydencji portugalskiej nie wpłynęły na zmiany dotychczasowego reżimu celnego wobec tych towarów. Prezydencja portugalska, pomijając aspekt polityczny, nie miała wpływu na prowadzone konsultacje i prace dotyczące utrzymania obecnego poziomu stawek dla monitorów LCD. W odniesieniu do monitorów LCD prowadzone były w okresie Prezydencji portugalskiej prace zarówno w Genewie (spotkania z EICTA) jak i w Brukseli (Komitet Klasyfikacyjny, Grupa Robocza KE ds. Ekonomicznych Aspektów Taryfy Celnej). W tej sprawie prace jeszcze się nie zakończyły i będą kontynuowane podczas Prezydencji słoweńskiej.

b) Set-top boxy (STB).

Rzeczpospolita Polska oczekiwała od Prezydencji portugalskiej, utrzymania dotychczasowego reżimu celnego w odniesieniu do tunerów telewizyjnych do odbioru cyfrowego sygnału wizyjnego (STB) wykorzystywanych do współpracy z odbiornikami telewizyjnymi do odbioru telewizji cyfrowej. Celem tych działań jest zabezpieczenie unijnych interesów gospodarczych, w tym polskich producentów tych urządzeń.

Rzeczpospolita Polska jest obecnie wiodącym unijnym producentem tych urządzeń. Obecnie nasi producenci są w stanie zaspokoić ponad 30% łącznego unijnego popytu na STBs. W bardzo krótkim czasie są także zwiększyć swoją produkcję o 100 %.

Z uwagi na protesty krajów członkowskich (głównie Rzeczypospolitej Polskiej), w których produkowane są STBs, KE zawiesiła prace nad tą propozycją, co jest korzystne dla Rzeczypospolitej Polskiej. Utrzymany jest status quo. Działania Prezydencji portugalskiej nie wpłynęły na zmiany dotychczasowego reżimu celnego wobec tych towarów. Prezydencja

portugalska, pomijając aspekt polityczny, nie miała wpływu na prowadzone konsultacje i prace dotyczące utrzymania obecnego poziomu stawek dla STBs. W okresie Prezydencji portugalskiej prace w zakresie STBs praktycznie nie były prowadzone tej sprawie prace jeszcze się nie zakończyły i można się spodziewać ich podjęcia podczas Prezydencji słoweńskiej.

12. Ochrona unijnego rynku tekstylnego-odzieżowego

Od dnia 11 czerwca 2005 r. na 10 kategorii tekstylnych importowanych z Chińskiej Republiki Ludowej obowiązywały ograniczenia importowe (kontyngenty ograniczające). Środki te obowiązywały w latach 2005 – 2007. Ustanowienie kontyngentów w czerwcu 2005 r. przyniosło pozytywne skutki w postaci unormowania importu niektórych wyrobów odzieżowo-tekstylnych z Chińskiej Republiki Ludowej na rynek europejski. Dały one dodatkowy czas na restrukturyzację i dostosowanie się przedsiębiorstw, szczególnie z nowych krajów unijnych, do globalnego i w pełni zliberalizowanego handlu artykułami tekstylnymi i odzieżowymi. Środki ograniczające import 10 kategorii tekstylnych do UE z Chińskiej Republiki Ludowej wygasły z końcem 2007 r. Jednocześnie od czerwca 2007 r. na forum UE prowadzona była debata nad ewentualną potrzebą przedłużenia tych ograniczeń także na rok 2008. W efekcie tej debaty, zostało przyjęte rozporządzenie UE wprowadzające ścisły nadzór importu tekstyliów i odzieży z Chińskiej Republiki Ludowej na 8 najbardziej wrażliwych kategorii tekstylnych. Jednocześnie zgodzono się, że w odniesieniu do pozostałych kategorii tekstylnych nie objętych tym nadzorem będzie prowadzony monitoring. Przyjęte rozwiązanie stanowi wynik negocjacji prowadzonych przez KE z Chińską Republiką Ludową oraz kompromisu pomiędzy państwami członkowskimi UE. Jednocześnie Rzeczpospolita Polska zgłosiła na forum unijnym problem niskiej jakości odzieży i tekstyliów (niebezpiecznych dla zdrowia ludzi) importowanych m.in. z Chińskiej Republiki Ludowej na rynek UE. Kwestia podejścia do uregulowania tego problemu będzie dyskutowana i kontynuowana podczas Prezydencji słoweńskiej.

13. Ochrona unijnego rynku stalowego.

Utrzymano korzystne unijne środki handlowych w imporcie do UE wyrobów stalowych. W drugiej połowie 2007 r. weszły w życie trzy rozporządzenia Rady UE, które regulują przywóz niektórych wyrobów stalowych z Republiki Ukrainy, Federacji Rosyjskiej i Kazachstanu do UE poprzez stosowanie kontyngentów ilościowych. Zachowany został również nadzór w imporcie wyrobów stalowych do UE. Kwestia eliminacji pomocy publicznej w krajach trzecich w ramach prac prowadzonych pod auspicjami OECD został

zawieszona z uwagi na niechęć niektórych państw trzecich (Chińska Republika Ludowa, Federacja Rosyjska) do uregulowania tej sprawy (konieczna jednomyślność).

Zatrudnienie i status urzędników w instytucjach UE

Kwestia zatrudnienia obywateli Rzeczypospolitej Polskiej w instytucjach wspólnotowych jest przedmiotem zainteresowania Rządu od chwili wejścia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej. Systematycznie monitorowany jest postęp w dochodzeniu do równowagi geograficznej w liczbie zatrudnionych polskich obywateli w instytucjach UE. Celem strategicznym i długofalowym Rządu jest wzmocnienie obecności obywateli Rzeczypospolitej Polskiej w instytucjach UE, zwłaszcza na stanowiskach kierowniczych oraz stworzenie sieci kontaktów wspomagających realizację europejskiej polityki rządu. Chodzi tu o skuteczne funkcjonowanie systemu wczesnego ostrzegania o sprawach leżących potencjalnie w kręgu zainteresowania Rzeczypospolitej Polskiej, sprawny przepływ informacji oraz możliwy lobbying. Wzmocnienie obecności obywateli Rzeczypospolitej Polskiej w instytucjach UE ma także stanowić istotny element przygotowania i sprawowania Prezydencji w Radzie UE.

Ogólną zasadą obowiązującą w rekrutacji do instytucji UE jest zachowanie równowagi geograficznej w ilości zatrudnionych obywateli państw członkowskich. W tym celu, Komisja Europejska oszacowała liczbę nowych stanowisk, które zostaną utworzone w ciągu 7 lat tj. do 2010 r. w związku z rozszerzeniem UE o państwa Europy Środkowo – Wschodniej. Kwotę 3400 stanowisk rozdzielono pomiędzy nowe państwa członkowskie, według wskaźnika referencyjnego obejmującego liczbę ludności, liczbę głosów w Radzie oraz liczbę miejsc w Parlamencie Europejskim. Dla Rzeczypospolitej Polskiej wskaźnik ten wyniósł 39%, co dało 1341 stanowisk, w tym 74 średniego oraz 16 wyższego szczebla kierowniczego. Liczba obejmuje stanowiska urzędnicze, których obsada następuje spośród laureatów postępowań konkursowych organizowanych przez Europejskie Biuro Doboru Kadr WE, a także stanowiska na czas określony. Komisja założyła, iż w ramach tej kwoty zatrudni 671 osób na stanowiskach merytorycznych (administratorów) oraz 670 osób na stanowiskach asystenckich i sekretarskich. Taki podział kwot narodowych został zastosowany w przypadku każdego nowego państwa członkowskiego. Ponadto przyjęto ogólną zasadę, wg której po jednym z stanowisk najwyższych kategorii, tj. dyrektora generalnego lub zastępcy DG przypadnie każdemu nowemu państwu członkowskiemu. Należy zaznaczyć, że Rzeczpospolita Polska ma dwóch dyrektorów w tej kategorii: DG AGRI oraz DG ELARG.

W Komisji Europejskiej stopień wykorzystania ogólnej puli stanowisk, obejmujących stanowiska urzędnicze oraz na czas określony, przypisanych dla polskich obywateli wyniósł 68,3 %. W okresie 6 miesięcy nastąpił wzrost wykorzystania tej puli o 12,3 punktów

procentowych. Odnosząc się do liczby stanowisk merytorycznych oraz asystenckich i sekretarskich w ramach ww. puli, wykorzystano odpowiednio 66 % oraz 71 % kwot.

Nieco gorzej wypada rekrutacja na stanowiskach dyrektorskich lub równorzędnych stanowiskach głównych doradców. Stopień wypełnienia przyznanej puli stanowisk tej kategorii wynosi 43,75 %.

W przypadku stanowisk średniego szczebla kierowniczego zdołano obsadzić prawie 30% stanowisk szefów wydziałów.

Rządy państw członkowskich UE nie mają formalnie wpływu na sposób i rezultaty rekrutacji swoich obywateli w instytucjach i agencjach UE, lecz państwa prowadzą aktywną politykę na rzecz zapewnienia odpowiedniej reprezentacji narodowej w instytucjach UE. Dotyczy to również wspierania kandydatur na stanowiska kierownicze, np. członka instytucji, dyrektora generalnego, dyrektora, głównego doradcę, dyrektora agencji.

Ze względu na brak formalnych środków oraz liczbę polskich laureatów konkursów na stanowiska urzędnicze oraz niezadowalający stopień wykorzystania puli stanowisk kierowniczych, zamierza się skupić działania promocyjne na kandydatach na szefów wydziałów oraz dyrektorów w instytucjach oraz agencjach UE. Rząd stara się przede wszystkim zainteresować laureatów tychże konkursów możliwością wsparcia ich kandydatur.

Należy w tym miejscu odnotować, iż w okresie sześciu miesięcy (od kwietnia 2007 r. do października 2007 r.) nastąpił wzrost zatrudnienia polskich obywateli we wszystkich instytucjach i agencjach UE o 10,4 punktów procentowych. Jednocześnie w Komisji Europejskiej, w której pracuje największa ilość polskich obywateli, odnotowano zwiększenie tej liczby o 12,3 punktów procentowych.

POSIEDZENIA RADY UNII EUROPEJSKIEJ

Rada ds. Edukacji, Młodzieży i Kultury

Podczas Prezydencji portugalskiej formalne posiedzenie Rady ds. Edukacji, Młodzieży i Kultury odbyło się w dniach 15-16 listopada 2007 r. Instrukcja dla delegacji polskiej na to posiedzenie została przyjęta przez KERM w dniu 13 listopada 2007 r. Rada przyjęła listę punktów A (14911/07).

W odniesieniu do kwestii dotyczących szkolnictwa wyższego Rada uzgodniła podejście ogólne w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej program działań na rzecz poprawy jakości w szkolnictwie wyższym i wspierania międzykulturowego zrozumienia poprzez współpracę z krajami trzecimi (Erasmus Mundus) (2009–2014) (14454/07). Wniosek ma na celu przedłużenie trwania obecnego programu Erasmus Mundus (2004-2008) do końca okresu objętego ramami finansowymi (2013 r.). Ogólnym celem programu jest poprawa jakości europejskiego szkolnictwa wyższego oraz propagowanie dialogu i znajomości innych narodów i kultur poprzez współpracę z krajami trzecimi; jest nim także wspieranie celów polityki zewnętrznej UE i zrównoważonego rozwoju krajów trzecich w dziedzinie szkolnictwa wyższego. Rzeczpospolita Polska poparła projekt wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej program działań na rzecz poprawy jakości w szkolnictwie wyższym i wspierania międzykulturowego zrozumienia poprzez współpracę z krajami trzecimi (Erasmus Mundus) (2009–2014), zgodnie ze stanowiskiem Rządu przyjętym na posiedzeniu KERM w dniu 27 lipca 2007 r.

Dodatkowo przeprowadzona została dyskusja na temat projektu rezolucji w sprawie unowocześniania szkół wyższych służącego konkurencyjności Europy w światowej gospodarce opartej na wiedzy oraz w sprawie mobilności studentów: zwiększenie zasięgu społecznego programu Erasmus.

W części dotyczącej edukacji Rada osiągnęła porozumienie polityczne w sprawie wniosku dotyczącego zalecenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia europejskich ram kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie (14115/07).

Ponadto Rada przyjęła konkluzje na temat poprawy jakości kształcenia nauczycieli (14413/07), rezolucję w sprawie „Kształcenia i szkolenia” jako sił napędowych strategii lizbońskiej (13933/07) oraz rezolucję w sprawie „Nowych umiejętności w nowych miejscach pracy” (14415/07).

Podczas posiedzenia odbyła się ponadto prezentacja dokumentu roboczego Komisji Europejskiej pt.: Sprawozdanie z realizacji planu działania Komisji dotyczącego różnorodności językowej (13346/07) oraz przeprowadzona została wymiana poglądów na ten temat.

W odniesieniu do części poświęconej młodzieży przyjęta została rezolucja Rady i przedstawiciele rządów państw członkowskich zebranych w Radzie na temat realizacji wspólnych celów dotyczących działań młodzieży w ramach wolontariatu (dok 14425/07).

Rada przyjęła również konkluzje na temat międzysektorowego podejścia do polityki na rzecz młodzieży z myślą o umożliwieniu młodym ludziom wykorzystania swojego potencjału i aktywnego udziału w życiu społecznym (14426/07). Ponadto odbyła się wymiana poglądów w sprawie lepszego uwzględnienia zagadnień dotyczących młodzieży w realizacji strategii lizbońskiej – wdrożenie Europejskiego paktu na rzecz młodzieży.

W części poświęconej kulturze Prezydencja i Komisja zaprezentowały wyniki posiedzenia Stałej Rady Partnerstwa UE – Federacja Rosyjska ds. kultury. Ponadto przeprowadzona została wymiana poglądów nt. przyszłej współpracy UE – Federacja Rosyjska w zakresie kultury. Rada przyjęła rezolucję dotyczącą agendy dla kultury oraz przeprowadziła wymianę poglądów w tej sprawie. Omówiono również wyniki pierwszego Europejskiego Forum Kultury, które odbyło się w Lizbonie w dniach 26-27 września 2007 r. Rada przyjęła także zalecenie dotyczące decyzji Rady w sprawie wyznaczenia Europejskiej Stolicy Kultury na rok 2011 – tytuł ten przypadł miastom Tallin (Republika Estońska) i Turku (Republika Finlandii).

Dodatkowo w sprawach różnych Prezydencja przedstawiła informację o aktualnej sytuacji w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady – ustanowienie Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii. Prezydencja przekazała również informację o wydarzeniach dotyczących kształcenia, zorganizowanych podczas Prezydencji portugalskiej: konferencji końcowej z okazji 20 rocznicy programu Erasmus (Lizbona, 4–5 października 2007 r.), posiedzeniu wysokiego szczebla w sprawie unowocześniania szkół wyższych w Europie (Lizbona, 6 listopada 2007 r.). Komisja Europejska przedstawiła informację o aktualnej sytuacji w odniesieniu do kompendium sprawdzonych rozwiązań w zakresie unowocześniania szkolnictwa wyższego oraz przedstawiła wspólne sprawozdanie okresowe Rady i Komisji na 2008 r. z postępów w realizacji programu działań „Edukacja i szkolenie 2010”. Delegacje portugalska i słoweńska przedstawiły informacje w sprawie wyznaczenia Europejskiej Stolicy Kultury na rok 2012. Natomiast Prezydencja omówiła wydarzenia związane z kulturą zorganizowane podczas

Prezydencji portugalskiej: konferencję „Ujawnianie i przechowywanie informacji: Propagowanie kultury europejskiej przy pomocy technologii cyfrowych” (Lizbona, 7–8 września 2007 r.), posiedzenie punktów kontaktowych ds. kultury (Lizbona, 28 września 2007 r.), konferencję „Audiowizualna treść online” (Lizbona, 7–9 października 2007 r.), konferencję „Sektor kultury i sektor kreatywny w agendzie lizbońskiej” (Lizbona, 31 października – 1 listopada 2007 r.), „Posiedzenie krajowych koordynatorów Europejskiego Roku Dialogu Międzykulturowego – 2008” (Lizbona, 14 listopada 2007 r.), a także planowane jeszcze wydarzenia: konferencję „Dziedzictwo kulturowe a społeczeństwo” (Lizbona, 5–6 grudnia 2007 r.) i posiedzenie Europejskiej Rady ds. Archiwów (Lizbona, 7 grudnia 2007 r.). Rada wysłuchała ponadto informacji ze strony delegacji hiszpańskiej nt. ochrony europejskiego podwodnego dziedzictwa kulturowego i informacji Komisji ws. Deklaracji UE i Chińskiej Republiki Ludowej na temat kultury i kształcenia.

Rada ds. Ekonomicznych i Finansowych

Podczas Prezydencji portugalskiej odbyło się sześć posiedzeń Rady ds. Ekonomicznych i Finansowych (ECOFIN):

- w dniu 10 lipca 2007 r.
- w dniu 13 lipca 2007 r.
- w dniu 9 października 2007 r.
- w dniu 13 listopada 2007 r.
- w dniu 23 listopada 2007 r.
- w dniu 4 grudnia 2007 r.

W dniu 10 lipca 2007 r. w Brukseli odbyło się posiedzenie Rady ds. Ekonomicznych i Finansowych (porządek obrad: 11544/07), na które instrukcja została uzgodniona przez KERM w dniu 9 lipca 2007 r.

Podczas posiedzenia ministrowie zapoznali się z planem pracy Prezydencji portugalskiej (11314/07). Za priorytety prac Rady ECOFIN uznano m.in. zapewnienie sprawnego i skutecznego zarządzania polityką gospodarczą, poprawę jakości finansów publicznych w aspekcie instytucjonalnym z priorytetowym podejściem do roli, jaką odgrywa nowoczesna i sprawna administracja publiczna w poprawie otoczenia biznesowego, a co za tym idzie jej udział w poprawie konkurencyjności, wzmacnianiu wzrostu gospodarczego i poprawie dobrobytu obywateli. Wśród równie ważnych priorytetów prac Rady wymienić należy wzmocnienie i poprawę czynnika prewencyjnego Paktu Stabilności i Wzrostu, ścisłe przestrzeganie procedur dotyczących rozszerzania strefy euro, zgodnie z kryteriami określonymi w Traktacie, a także zmiany przepisów dotyczących wypłacalności firm ubezpieczeniowych (*Solvency II*), prace nad wzmacnianiem systemów stabilności finansowej oraz sprawności struktur regulacyjno-nadzorczych (przeгляд funkcjonowania procedury Lamfalussy'ego), jak również poprawę integracji rynków finansowych.

Istotnym elementem tego posiedzenia było jednomyślne przyjęcie przez Radę decyzji o uchyleniu derogacji wobec Republiki Cypryjskiej i Republiki Malty, w rozumieniu art. 122.2 TWE, i przyjęciu obu krajów do strefy euro z dniem 1 stycznia 2008 r. (10861/07, 10868/07, 10872/07, 10873/07). Jednocześnie Rada przyjęła również rozporządzenia ustalające kursy wymiany walut Republiki Cypryjskiej i Republiki Malty na euro. Zgodnie z nimi kursy wymiany ustalono odpowiednio na 0,585274 funta cypryjskiego oraz 0,4293 liry

maltańskiej za 1 euro, co odpowiadało kursom centralnym liry i funta w mechanizmie kursów walut (ERM II).

Podczas posiedzenia w dniu 10 lipca 2007 r. Rada przyjęła listę punktów „A” (11545/07).

W dniu 13 lipca 2007 r. w Brukseli odbyło się posiedzenie Rady ds. Ekonomicznych i Finansowych (porządek obrad: 11546/07), na które instrukcja została uzgodniona przez KERM w dniu 11 lipca 2007 r.

Głównym przedmiotem obrad Rady było uchwalenie projektu budżetu UE na 2008 r. (11208/07). Zgodnie z postanowieniami Porozumienia Międzyinstytucjonalnego Rada, przed uchwaleniem w I czytaniu projektu budżetu, zobowiązana jest do przeprowadzenia spotkania koncyliacyjnego z Parlamentem Europejskim celem dokonania wstępnych uzgodnień między instytucjami biorącymi udział w procedurze budżetowej UE. Podczas spotkania koncyliacyjnego Rada zaproponowała wspólne przyjęcie deklaracji – w priorytetowych dla Rzeczypospolitej Polskiej obszarach - stanowiących integralną część proponowanego kompromisu. Deklaracje zapewniały m.in. wystarczające środki na realizację płatności z tytułu polityki spójności i rolnictwa oraz monitorowanie procesu zatrudniania obywateli z UE-12. Parlament Europejski przychylił się do propozycji Prezydencji portugalskiej w zakresie wspólnego przyjęcia zaproponowanych przez Radę deklaracji. Przyjęty w I czytaniu Rady projekt budżetu UE na 2008 r. proponował redukcje we wszystkich działach budżetowych, przy czym relatywnie najwyższe cięcia w porównaniu do zaplanowanych przez Komisję Europejską środków dotyczyły działu 1a (Konkurencyjność na rzecz wzrostu i zatrudnienia). Natomiast uzgodnione cięcia w zakresie działu 1b (Spójność na rzecz wzrostu i zatrudnienia) oraz działu 2 (Ochrona zasobów naturalnych i zarządzanie nimi), w świetle przyjętej przez Radę deklaracji gwarantującej wystarczający poziom płatności dla działów 1a, 1b i 2, nie zagrażałyby realizacji płatności z ich tytułu. Uzgodniony projekt zakładał ograniczenie nakładów UE w 2008 r. w środkach płatności o 2 123 mln euro, a w środkach na zobowiązania o 717 mln euro. Całkowita proponowana suma płatności wynosiłaby 119,4 mld euro tj. 0,95% unijnego DNB. Środki na zobowiązania sięgnęłyby 128,4 mld euro tj. 1,02% DNB. Przyjęty projekt został przekazany do Parlamentu Europejskiego do I czytania.

Dyskusja nad projektem budżetu na rok 2008 była kontynuowana podczas posiedzenia Rady ECOFIN w dniu 23 listopada 2007 r. (15275/07 + ADD 1 i 2). Negocjacje skupiły się na następujących kwestiach: a) poziomie płatności, b) wydatkach na Wspólną Politykę Zagraniczną i Bezpieczeństwa oraz c) finansowaniu programu Galileo i Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii (EIT). Kwestią najtrudniejszą do negocjacji było

finansowanie projektu Galileo, które okazało się możliwe jedynie po zmianie perspektywy finansowej. Rząd Rzeczypospolitej Polskiej nie podzielał stanowiska Parlamentu Europejskiego, który wyrażał poparcie dla zmiany perspektywy finansowej, jednak z uwagi na fakt, iż Rządowi zależało na zapewnieniu terminowego przyjęcia budżetu Unii Europejskiej na 2008 r. w celu zagwarantowania płatności w obszarze funduszy strukturalnych i Wspólnej Polityki Rolnej, w toku negocjacji przychylił się do propozycji rewizji perspektywy finansowej 2007-2013 niezbędnej do finansowania projektu Galileo oraz EIT. Należy przy tym podkreślić, iż Parlament Europejski uzależnił swoją zgodę na ogólne porozumienie z Radą w zakresie budżetu na 2008 r. od uzgodnienia zasad finansowania projektu Galileo.

Po kilku turach negocjacji Rady i Parlamentu Europejskiego, Rada – w wyniku kompromisu – przyjęła w II czytaniu projekt budżetu UE na 2008 r. uwzględniający m.in.:

- wysokości środków na płatności w budżecie 2008 na poziomie 120 347,76 mln euro (0,96% DNB UE) tj. o 5,71% więcej niż w 2007 r.,
- przeznaczenie kwoty 285 mln euro na Wspólną Politykę Zagraniczną i Bezpieczeństwa (WPZiB) oraz użycie w dziale 4 (UE jako partner globalny) instrumentu elastyczności w wysokości 70 mln euro,
- finansowanie programu Galileo w latach 2008-2013 w kwocie 3,4 mld euro poprzez:
 - a) dział 1a (konkurencyjność) – 1 mld euro przeznaczony na program w obecnym kształcie perspektywy finansowej, a dodatkowe 2,4 mld euro z:
 - działu 1a w wyniku repriorytetyzacji i realokacji w wysokości 600 mln euro oraz
 - działu 2 (rolnictwo) w wysokości 1,6 mld euro w wyniku rewizji ram finansowych i przeniesienia niewykorzystanych środków w dziale 2 z 2007 r. do działu 1a,
 - b) użycie w 2008 r. instrumentu elastyczności w wysokości 200 mln euro
 - finansowanie EIT w wysokości 300 mln euro z marginesu działu 1a w latach 2008-2013,
 - przyjęcie wspólnych deklaracji ws. Galileo i EIT, transferu nr 50/2007 (dotyczącego przesunięcia środków budżetowych na projekt Galileo) oraz wspólnych przedsięwzięć (stanowiących, iż rewizja ram i przesunięcie z działu 2 nie odbije się negatywnie na płatnościach w rolnictwie w kolejnych latach, decyzja o zmianie perspektywy finansowej nie będzie stanowić precedensu na przyszłość).

Podczas posiedzenia w dniu 13 lipca 2007 r. Rada przyjęła listę punktów „A” (11575/07).

W dniu 9 października 2007 r. w Wielkim Księstwie Luksemburga odbyło się posiedzenie Rady ds. Ekonomicznych i Finansowych (porządek obrad: 13228/07), na które instrukcja została uzgodniona przez KERM w dniu 5 października 2007 r.

Podczas posiedzenia Rada m.in. przyjęła konkluzje dotyczące zwiększenia skuteczności prewencyjnej części Paktu Stabilności i Wzrostu (1337/07), w których stwierdzono, iż obecne przepisy nie wymagają zmiany, niezbędne jest natomiast praktyczne stosowanie określonych w Pakcie procedur. W konkluzjach podkreślono także, iż wysiłki dostosowawcze państw członkowskich powinny być zwiększone w okresach dobrej koniunktury. Rada przyjęła ponadto konkluzje w sprawie jakości finansów publicznych, które stanowiły podsumowanie dyskusji na temat roli modernizacji administracji publicznej w procesie poprawy jakości finansów publicznych przeprowadzonej przez ministrów finansów podczas nieformalnego posiedzenia Rady ECOFIN w dniach 14-15 września 2007 r. w Porto. Zgodnie z konkluzjami wszystkie państwa członkowskie mają podejmować inicjatywy na rzecz reformy administracji publicznej w celu poprawy jej efektywności i skuteczności, a ich podejście ma być uzależnione od krajowych uwarunkowań. W konkluzjach zaznaczono, iż modernizacja administracji publicznej może odegrać istotną rolę w zwiększaniu konkurencyjności, dostarczaniu lepszych jakościowo usług i zapewnieniu kontroli nad wydatkami rządowymi. W konsekwencji reforma administracji publicznej może zatem przyczynić się do osiągnięcia celów Strategii Lizbońskiej oraz Paktu Stabilności i Wzrostu, a ministrowie finansów mogą odgrywać wiodącą rolę w modernizacji administracji publicznej. Zgodnie z konkluzjami reformy powinny podlegać regularnym analizom i wymianie najlepszych praktyk. Uzgodniono, iż wiosną 2008 r. Rada podejmie ponownie dyskusję w zakresie efektywności i skuteczności wydatków publicznych, zwłaszcza w kontekście wydatków socjalnych, edukacji oraz badań i rozwoju. Podczas tego posiedzenia Rada przyjęła również konkluzje w sprawie lepszego stanowienia prawa (*better regulation*), zgodnie z którymi państwa członkowskie zostały zobowiązane do przyspieszenia prac możliwych do zrealizowania w ramach szybkich działań legislacyjnych (*fast track actions*) oraz określenia celów redukcyjnych najpóźniej do końca 2008 r. Warto przy tym podkreślić, że upraszczanie prawa UE, które ma prowadzić do zmniejszenia obciążeń, w tym w szczególności dla małych i średnich przedsiębiorstw, jest jednym z elementów realizacji Strategii Lizbońskiej.

Przedmiotem dyskusji Rady ECOFIN w dniu 9 października 2007 r. były ponadto aspekty finansowe Systemu Globalnej Nawigacji Satelitarnej (Galileo). Wymiana poglądów podczas

Rady ECOFIN była wynikiem przyjętej przez Radę ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii (TTE) w dniu 8 czerwca 2007 r. rezolucji, która wezwała do stworzenia nowej koncepcji budowania i finansowania programu. Komisja Europejska zaproponowała, przy zachowaniu ogólnego pułapu perspektywy finansowej, przesunięcie środków z działu 2 (Wspólna Polityka Rolna) i działu 5 (Administracja) do działu 1a (Konkurencyjność na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia). Rada potwierdziła znaczenie programu dla UE uznając tym samym za konieczne kontynuowanie dyskusji nad kwestiami finansowania programu. Przedstawiciel Rządu Rzeczypospolitej Polskiej poparł kontynuację prac nad programem Galileo, jednakże podkreślił, iż pożądanym wariantem finansowania programu byłby wariant niepociągający za sobą konieczności zmiany perspektywy finansowej, a jedynie przesunięcia środków w ramach działu 1a (konkurencyjność) budżetu ogólnego UE. Dodatkowo przedstawiciel Rządu podkreślił, iż proponowana zmiana perspektywy finansowej może stanowić niebezpieczny precedens, który może skutkować odwoływaniem się do rewizji perspektywy finansowej za każdym razem, gdy zaistnieją trudności w finansowaniu któregoś z programów wspólnotowych.

Dyskusja w sprawie kwestii finansowania programu Galileo była kontynuowana na kolejnym posiedzeniu Rady ECOFIN w dniu 13 listopada 2007 r. Zaproponowany przez Komisję Europejską scenariusz kontynuowania programów EGNOS i Galileo wymaga finansowania w wysokości 3,4 mld euro w latach 2007-2013. Z uwagi na wysokość kwot Komisja Europejska uznała, że należy wprowadzić zmiany do wieloletnich ram finansowych. Prezydencja portugalska zwróciła uwagę, iż zmiany w obowiązujących perspektywach finansowych pociągają za sobą otwarcie negocjacji między Radą, Komisją Europejską i Parlamentem Europejskim. Podczas posiedzenia Rady Komisja Europejska zobowiązała się dokonać ponownego przeglądu w dziale 1A (Konkurencyjność na rzecz wzrostu i zatrudnienia) celem zbadania możliwej repriorytetyzacji i przekwalifikowania środków. Kluczowym momentem dla określenia finansowania programu było posiedzenie Rady ECOFIN ds. budżetu oraz spotkanie koncyliacyjne Rady z Parlamentem Europejskim w dniu 23 listopada 2007 r.

Podczas posiedzenia w dniu 9 października 2007 r. Rada przyjęła listę punktów „A” (13229/07).

W dniu 13 listopada 2007 r. w Brukseli odbyło się posiedzenie Rady ds. Ekonomicznych i Finansowych (porządek obrad: 14705/07), na które instrukcja została uzgodniona przez KERM w dniu 9 listopada 2007 r.

W trakcie posiedzenia głównym tematem dyskusji były kwestie podatkowe. Odbyła się debata orientacyjna w zakresie tzw. *pakietu VAT* (14568/07). Prezydencja portugalska przedstawiła tekst kompromisowy konkluzji odzwierciedlający najszerszy możliwy konsensus w zakresie miejsca świadczenia usług morskich oraz środków dotyczących kontroli i współpracy administracyjnej. Ponieważ prace nad tzw. *pakietem VAT* rozpoczęły się w 2004 r., często zmieniane były koncepcje odnośnie do jego zawartości. W odniesieniu do jednej z jego części zawierającej kwestie miejsca świadczenia usług w transakcjach podatnik – konsument (B2C), Rząd Rzeczypospolitej Polskiej w trakcie prac nad pakietem sprzeciwiał się propozycji wprowadzenia mechanizmu dzielenia wpływów z VAT w odniesieniu do usług telekomunikacyjnych, nadawczych i elektronicznych, gdyż dotyczy to bardzo wąskiego zakresu usług, m.in. dlatego, iż propozycja Prezydencji zakładała wprowadzenie mechanizmu, który wymagałby zaangażowania określonych środków finansowych.

Rada przedstawiła również projekt konkluzji przedstawiający dotychczasową dyskusję w ramach grupy roboczej Rady ds. podatków w odniesieniu do projektu dyrektywy Rady 2006/112/WE zakładającej przedłużenie czasowych derogacji przyznanych tzw. „nowym” państwom członkowskim do 2010 r.

Rada starała się osiągnąć porozumienie polityczne w odniesieniu do projektu dyrektywy w sprawie podatków nakładanych na samochody osobowe (14666/07). Przedstawiciel Rządu Rzeczypospolitej Polskiej poparł możliwość zróżnicowania przez państwa członkowskie opłat w zależności od wielkości emisji dwutlenku węgla i innych elementów przyczyniających się do jego emisji. Natomiast w kwestii wprowadzenia mechanizmu zwrotu podatków rejestracyjnych zwrócił szczególną uwagę na potrzebę zbudowania systemu prostego i przejrzystego. Przeprowadzona dyskusja nad projektem przyczyniła się do określenia dalszego sposobu procedowania w zakresie podatków od samochodów w trakcie kolejnych prac nad projektem.

W trakcie tego posiedzenia Radzie nie udało się wypracować jednolitych stanowisk w kwestii obniżonych stawek podatku VAT i *pakietu VAT*, dlatego też podjęta została decyzja o kontynuacji dyskusji podczas posiedzenia Rady ECOFIN w dniu 4 grudnia 2007 r.

Podczas Rady ECOFIN w dniu 4 grudnia 2007 r. sukcesem negocjacyjnym przedstawicieli Rządu Rzeczypospolitej Polskiej zakończyła się dyskusja na temat stawek obniżonych podatku VAT (15671/2/07, 14528/07). Rada zaakceptowała projekt dyrektywy Rady UE zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w odniesieniu do niektórych okresowych przepisów dotyczących stawek podatku od wartości. Zgodnie z nią nastąpiło przedłużenie do końca 2010

r. czasowych derogacji dla tzw. nowych państw członkowskich, przyznanych na podstawie Traktatu Akcesyjnego z 2003 r., w tym Rzeczypospolitej Polskiej. W przypadku Rzeczypospolitej Polskiej przedłużenie zawarte w projekcie dotyczy budownictwa, środków spożywczych (z wyjątkiem środków produkcji dla rolnictwa), książek i czasopism specjalistycznych oraz usług gastronomicznych.

Ponadto Rada ECOFIN osiągnęła polityczne porozumienie w zakresie *pakietu VAT* (15550/07, 15817/3/07). Istotnymi elementami, co do których osiągnięto porozumienie, jest kwestia zmiany miejsca świadczenia usług elektronicznych, nadawczych i telekomunikacyjnych oraz systemu „*mini one stop shop*” (system poprzedza wprowadzenie systemu *one-stop-shop* polegającego na uproszczeniu obowiązków podatników podatku od towarów i usług). W tym przypadku termin wejścia w życie regulacji został przesunięty na 1 stycznia 2015 r.

Rada przyjęła również konkluzje w odniesieniu do dokumentu przedstawiającego główne założenia strategii w zakresie zwalczania oszustw podatkowych (15666/2/07, 15672/07 + ADD 1) oraz zapoznała się z raportem i przyjęła konkluzje w zakresie *Code of Conduct* (15545/1/07, 15721/1/07) w sprawie wdrożenia kodeksu postępowania w zakresie opodatkowania przedsiębiorstw, którego celem jest eliminacja w Unii Europejskiej zjawiska szkodliwej i nieuczciwej konkurencji podatkowej.

Podczas posiedzenia w dniu 13 listopada 2007 r. Rada przyjęła listę punktów „A” (14706/07).

W dniu 23 listopada 2007 r. w Brukseli odbyło się posiedzenie Rady ds. Ekonomicznych i Finansowych (porządek obrad: 15328/07), na które instrukcja została uzgodniona przez KERM w dniu 20 listopada 2007 r.

Posiedzenie Rady było poświęcone dyskusji nad projektem budżetu na rok 2008 z poprawkami i zmianami zaproponowanymi przez Parlament Europejski. Uchwalony projekt budżetu został omówiony kompleksowo w części dotyczącej obrad Rady ECOFIN w dniu 13 lipca 2007 r.

Podczas posiedzenia w dniu 23 listopada 2007 r. Rada nie rozpatrywała dokumentów z listy punktów „A”.

W dniu 4 grudnia 2007 r. w Brukseli odbyło się posiedzenie Rady ds. Ekonomicznych i Finansowych (porządek obrad: 15532/07), na które instrukcja została uzgodniona przez KERM w dniu 4 grudnia 2007 r.

Istotnym elementem tego posiedzenia była procedura nadmiernego deficytu wobec Rzeczypospolitej Polskiej w kontekście wdrażania Paktu Stabilności i Wzrostu (15579/07). Przedmiotem dyskusji była ocena działań podjętych przez Rząd Rzeczypospolitej Polskiej w związku z zaleceniami Rady z dnia 27 lutego 2007 r. wydanymi na podstawie art. 104(7) TWE dotyczącymi zlikwidowania nadmiernego deficytu najpóźniej do końca 2007 r. w tym zredukowania deficytu w sposób wiarygodny i trwałe oraz zmniejszenia deficytu strukturalnego o co najmniej 0,5 punktów procentowych w latach 2006-2007, ustalając przy tym termin 27 sierpnia 2007 r. na podjęcie przez władze polskie skutecznych działań w tym celu. W dniu 20 listopada 2007 r. Rada, w Komunikacie wydanym na podstawie art. 104.7, pozytywnie oceniła działania podjęte przez Rzeczpospolitą Polską zgodnie z rekomendacjami z lutego 2007 r. Podczas Rady ECOFIN w dniu 4 grudnia 2007 r. Rada podzieliła opinię Komisji Europejskiej, iż środki podejmowane przez władze polskie, w tym wysiłki konsolidacyjne, są zgodne z rekomendacjami i w związku z tym zadecydowała, iż obecnie nie jest konieczne podejmowanie dalszych kroków w ramach procedury nadmiernego deficytu. Stwierdziła jednak, iż istnieje wiele czynników ryzyka zagrażających trwałej redukcji nadmiernego deficytu, bez których procedura nie może zostać zakończona. Rada poprosiła przedstawiciela Rządu Rzeczypospolitej Polskiej o jak najszybsze przedłożenie przez nowo powołany Rząd uaktualnionego Programu Konwergencji opisującego nową średniookresową strategię budżetową obejmującą wszystkie planowane rozwiązania legislacyjne i ukierunkowaną na osiągnięcie średniookresowego celu budżetowego redukującego deficyt strukturalny do 1% PKB. Przedstawiciel Rządu Rzeczypospolitej Polskiej podkreślił, iż skorygowany Program Konwergencji zostanie przesłany Komisji Europejskiej po przekazaniu budżetu do podpisu przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Podczas tego posiedzenia, w zakresie usług finansowych, Rada przyjęła m.in. konkluzje dotyczące przeglądu procedury Lamfalussy'ego oraz unijnych ram nadzoru (15552/07). Przegląd procedury tj. funkcjonowania tzw. komitetów 3 poziomu Lamfalussy'ego (*CESR* – sektor kapitałowy, *CEBS* – sektor bankowy, *CEIOPS* – sektor ubezpieczeniowy) w tym czteropoziomowej procedury decyzyjnej ułatwiającej wdrażanie rekomendacji, został przeprowadzony w 2007 r. przez powołaną do tego celu Międzyinstytucjonalną Grupę Monitorującą. Wyniki przeglądu opublikowano w dniu 15 października 2007 r. Ogólna ocena procedury była pozytywna, jednak zwrócono uwagę na konieczność jej usprawnienia, zwłaszcza w zakresie statusu oraz sposobu funkcjonowania komitetów 3 poziomu Lamfalussy'ego. Propozycje konkretnych działań zawarto w projekcie konkluzji, które

wzbudziły najwięcej kontrowersji wśród państw członkowskich. Najbardziej dyskusyjną kwestią okazała się propozycja delegacji włoskiej (która wstrzymała się od głosowania nad konkluzjami) dotycząca radykalnego wzmocnienia procedury Lamfalussy'ego, w tym utworzenia zintegrowanego nadzoru nad transgranicznymi uczestnikami rynku. Rzeczpospolita Polska stoi na stanowisku, iż obecna struktura i cele działania komitetów są wystarczająco przejrzyste, stąd też nie zgodziła się z propozycjami rozwiązań, które wprowadziłyby wyłączenia nadzorców ze stanowienia standardów nadzorczych wykorzystywanych w codziennej praktyce nadzorczej, zwróciła ponadto uwagę na fakt, iż w dalszym ciągu nie została rozstrzygnięta kwestia podziału kosztów tzw. *burden sharing* w przypadku kryzysów o charakterze transgranicznym. Dyskusja w sprawie usprawnienia procesu Lamfalussy'ego, w tym kwestii poruszonych przez delegację włoską, będzie kontynuowana podczas nieformalnego posiedzenia Rady ECOFIN w dniach 4-5 kwietnia 2008 r. Należy spodziewać się, iż Republika Włoch będzie w najbliższych miesiącach forsować swoje propozycje zmian, jednak z uwagi na fakt, iż wersja działań zaakceptowana przez Radę ECOFIN była kompromisem, nie można wykluczyć, że propozycje zmian Republiki Włoch nie zyskają poparcia wśród innych państw członkowskich.

W trakcie Rady odbyła się także debata kierunkowa w odniesieniu do projektu dyrektywy w sprawie podejmowania i wykonywania działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Solvency II; COM(2007) 361, 15538/07). Komisja Europejska stwierdziła, że dyrektywa ta, odnosząca się do nowego systemu wypłacalności w sektorze ubezpieczeniowym, jest jedną z priorytetowych dla europejskiego rynku usług finansowych. Podczas posiedzenia przedstawiciel Rządu Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie ze stanowiskiem Rządu - przyjętym przez KERM w dniu 3 sierpnia 2007 r. - poparł projekt dyrektywy Solvency II. Jednocześnie stwierdził, że dosyć kontrowersyjna jest zawarta w projekcie propozycja zmian zasad nadzoru nad zakładami ubezpieczeń i reasekuracji w grupie, pozbawiająca krajowych regulatorów istotnych uprawnień, co może nie gwarantować odpowiedniego stopnia bezpieczeństwa klientom tych zakładów. Zdaniem Rzeczypospolitej Polskiej proces usprawnienia nadzoru nad grupami powinien odbywać się raczej poprzez zacieśnianie współpracy pomiędzy poszczególnymi organami nadzoru państw członkowskich, poprawę efektywności wymiany informacji oraz wprowadzenie jasnego podziału kompetencji pomiędzy nadzorcami.

Podczas posiedzenia w dniu 4 grudnia 2007 r. Rada przyjęła listę punktów „A” (15935/07).

Rada ds. Konkurencyjności

W trakcie Prezydencji portugalskiej Rada ds. Konkurencyjności spotkała się na dwóch posiedzeniach:

- w dniu 28 września 2007 r.

- w dniach 22-23 listopada 2007 r.

• W dniu 28 września 2007 r. odbyło się w Brukseli posiedzenie Rady ds. Konkurencyjności (12953/07), Instrukcja została przyjęta przez KERM w dniu 28 września 2007 r. W jego trakcie Rada przyjęła projekty aktów prawnych znajdujące się na liście "A" (13201/07).

Ponadto w trakcie posiedzenia dyskutowano nad pakietem Komunikatów Komisji Europejskiej dotyczących zintegrowanego podejścia do realizacji Strategii Lizbońskiej w zakresie przeglądu śródkresowego polityki przemysłowej (11686/07) oraz wobec MŚP (12724/07).

W trakcie wrześniowego posiedzenia Rady przedstawiona została informacja Prezydencji portugalskiej nt. projektu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ochrony konsumentów w odniesieniu do niektórych aspektów korzystania z nieruchomości w oznaczonym czasie, długoterminowych produktów wakacyjnych, wymiany i odsprzedaży (tzw. dyrektywa o timeshare (COM (2007) 303, 13222/07). Jest to pierwsza dyrektywa z grupy 8 dyrektyw konsumenckich, które zostały poddane nowelizacji w ramach rewizji ustawodawstwa konsumenckiego.

Natomiast w listopadzie 2007 r. w ramach wymiany poglądów odnośnie do projektu tego aktu prawnego (14392/07), podczas posiedzenia Rady Rzeczpospolita Polska podziękowała Prezydencji i Komisji Europejskiej za dotychczasowy przebieg prac nad nowelizacją dyrektywy. Ponadto Rzeczpospolita Polska, zgodnie ze stanowiskiem Rządu przyjętym przez KERM w dniu 4 lipca 2007 r.:

- poinformowała, iż wspiera propozycje mające na celu osiągnięcie pełnej harmonizacji oraz, że skłania się do propozycji uregulowania samej instytucji odstąpienia od umowy w dyrektywie, wskazując jednocześnie na konieczność wykonania pogłębionej analizy proponowanych zmian;
- poparła dalsze prace nad doprecyzowaniem zakresu poszczególnych definicji umów;
- wyjaśniła, że prace nad projektem dyrektywy powinny być zbieżne z pracami nad projektem rozporządzenia Rzym I.

▪ W dniach 22-23 listopada 2007 r. odbyło się w Brukseli kolejne posiedzenie Rady ds. Konkurencyjności (15122/07). Instrukcja została przyjęta przez KERM w dniu 20 listopada 2007 r. W jej trakcie Rada przyjęła projekty aktów prawnych znajdujące się na liście "A" (15392/07).

W trakcie tego posiedzenia Rada przeprowadziła debatę oraz przyjęła Konkluzje ws. zintegrowanego podejścia do konkurencyjności uwzględniając wyniki poprzedniej debaty oraz dołączając dodatkowo elementy wynikające z procesów globalizacji.

W ciągu całego półrocza Rada ds. Konkurencyjności zajmowała się również obszarem badań i nauki, a w tym przede wszystkim kwestiami:

- Wspólnych Inicjatyw Technologicznych,
- Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii

Podczas posiedzenia Rady w dniu 28 września 2007 r. Prezydencja przedstawiła wnioski z wymiany poglądów, która miała miejsce podczas roboczego lunchu w odniesieniu do projektów rozporządzeń ustanawiających następujące Wspólne Inicjatywy Technologiczne (WIT), które będą organami Wspólnoty zarządzanymi również przez przemysł, opartymi na zasadzie partnerstwa publiczno-prywatnego (ale bez statusu organizacji międzynarodowej; 12727/07):

a) „Clean Sky” w zakresie aeronautyki (Czyste Niebo; 10148/07);

b) ENIAC w zakresie nanotechnologii (10149/07);

c) ARTEMIS w zakresie systemów wbudowanych (9685/07);

d) IMI w zakresie leków innowacyjnych (9686/07).

W tym punkcie agendy nie odbyła się dyskusja. Rzeczpospolita Polska złożyła pisemne oświadczenie, które włączone zostało do protokołu z posiedzenia Rady, zawierające stanowisko zawarte w instrukcji. W oświadczeniu tym Rzeczpospolita Polska wyraziła uznanie dla Komisji Europejskiej za przygotowanie projektów rozporządzeń o utworzeniu WIT oraz Prezydencji za zainicjowanie dyskusji, stwierdzając jednocześnie, że za szczególnie ważne uznaje dwie z czterech Inicjatyw tj. Clean Sky oraz ENIAC i przeznaczy na nie niezbędne środki. W przyszłości możliwe jest zaangażowanie Rzeczypospolitej Polskiej także w Inicjatywy ARTEMIS i IMI, stąd istotne jest pozostawienie zainteresowanym podmiotom możliwości udziału w WIT na późniejszym etapie. Stanowisko Rzeczypospolitej Polskiej w odniesieniu do WIT zostało również przedstawione podczas lunchu roboczego ministrów w

dniu 28 września 2007 r. Było ono również zgodne ze stanowiskami Rządu Rzeczypospolitej Polskiej przyjętymi przez KERM do poszczególnych projektów rozporządzeń, odpowiednio w dniach: 5 czerwca 2007 r. (ws. ARTEMIS), 19 czerwca 2007 r. (ws. IMI), 4 lipca 2007 r. (ws. Clean Sky) oraz 13 lipca 2007 r. (ws. ENIAC).

Podczas posiedzenia Rady ds. Konkurencyjności 22-23 listopada 2007 r. przyjęte zostało podejście ogólne do ww. czterech projektów rozporządzeń ustanawiających WIT (14769/07, 14768/07, 14767/07, 14789/07).

Rzeczpospolita Polska zniosła zgłoszone podczas posiedzeń Komitetu Stałych Przedstawicieli zastrzeżenia i poparła przyjęcie projektów rozporządzeń ustanawiających Wspólne Inicjatywy Technologiczne: ARTEMIS, ENIAC, Czyste niebo i Innowacyjne Leki. Zastrzeżenia odnoszące się do projektu rozporządzenia ws. WIT IMI zostały wycofane w związku z usunięciem z projektu wyrażenia „narzędzia i metodologie wykorzystywane w procesie opracowywania produktów leczniczych” oraz otrzymaniem pisemnych wyjaśnień Komisji Europejskiej ws. możliwości wnoszenia niepieniężnego wkładu do WIT przez osoby prawne.

Zgodnie ze stanowiskiem Rządu Rzeczypospolitej Polskiej przyjętym przez Komitet Europejski Rady Ministrów 23 lutego 2007 r. – inicjatywy „Clean Sky” oraz „ENIAC” są dwiema szczególnie wspieranymi spośród zaproponowanych przez Komisję Europejską. W związku z tym, Rzeczpospolita Polska przedstawiła podczas posiedzenia Komitetu Stałych Przedstawicieli w dniu 14 listopada 2007 r. deklarację uczestnictwa w WIT ENIAC w roli członka założyciela tego wspólnego przedsięwzięcia. Zostało to potwierdzone w tekście projektu rozporządzenia (14768/07, art. 3 ust. 1 pkt. b) Aneksu).

Podczas posiedzenia Rady w dniu 28 września 2007 r. przekazana została przez Prezydencję portugalską informacja odnośnie do stanu prac nad projektem rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Europejski Instytut Innowacji i Technologii (EIT; COM(2006) 604 końcowy, 14871/06). Prezydencja poinformowała o przyjęciu w dniu 26 września 2007 r. przez Parlament Europejski poprawek do projektu rozporządzenia w pierwszym czytaniu oraz o prośbie skierowanej do Komisji Europejskiej w sprawie wyjaśnienie kwestii finansowych związanych z funkcjonowaniem Instytutu.

Natomiast w trakcie posiedzenia listopadowej Rady ds. Konkurencyjności przyjęte zostało uzgodnienie polityczne w odniesieniu do projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Europejski Instytut Innowacji i Technologii (14699/07). Rzeczpospolita Polska, zgodnie z instrukcją oraz stanowiskiem Rządu (przyjętym przez

KERM w dniu 28 listopada 2006 r.), poparła uzgodnienie polityczne w sprawie projektu rozporządzenia w wersji kompromisowej (stanowiącej załącznik do dok. nr 14699/07 z dnia 16 listopada 2007 r.) oraz wskazała ponownie na Wrocław, jako doskonałe miejsce dla siedziby Rady Zarządzającej Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii. W trakcie posiedzenia Rady również Republika Austrii (Wiedeń) oraz Republika Węgierska (Budapeszt) potwierdziły swoje propozycje lokalizacyjne dla Rady Zarządzającej Instytutu.

Podczas posiedzeń Rady ds. Konkurencyjności we wrześniu i listopadzie 2007 r. przekazana została informacja o aktualnym stanie prac przez Prezydencję portugalską i Komisję Europejską w odniesieniu do projektu decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie udziału Wspólnoty w programie badawczo-rozwojowym mającym na celu wsparcie MŚP prowadzących działalność w zakresie badań i rozwoju, podjętym przez kilka państw członkowskich (EUROSTARS; odpowiednio 13088/07 i 14776/07). Komisja Europejska poinformowała, że z zadeklarowanymi dotychczas wkładami państw członkowskich budżet EUROSTARS wzrośnie do 400 mln euro, a z oczekiwanym wkładem sektora prywatnego osiągnie wielkość 800 mln euro. Rzeczpospolita Polska, zgodnie z treścią instrukcji na obydwie Rady oraz stanowiskiem Rządu przyjętym 5 października 2007 r. przez KERM, nie zgłosiła uwag.

W trakcie wrześniowego posiedzenia Rady ds. Konkurencyjności w części dotyczącej nauki odbyła się również wymiana poglądów w odniesieniu do projektu *decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie udziału Wspólnoty w programie badawczo-rozwojowym, którego celem jest podwyższenie jakości życia osób starszych poprzez zastosowanie nowych technologii informacyjno-komunikacyjnych, podjętym przez kilka państw członkowskich (12735/07)*. Zgodnie z instrukcją oraz stanowiskiem Rządu przyjętym w dniu 4 lipca 2007 r. przez KERM, Rzeczpospolita Polska przyjęła z zadowoleniem inicjatywę dotyczącą włączenia się Wspólnoty w tworzenie programu badawczo-rozwojowego w tej dziedzinie, podkreślając jego wagę ze względu na zmiany demograficzne zachodzące w Europie. Zwróciła uwagę na konieczność jak największego odbiurokratyzowania, przy jednoczesnym dążeniu do minimalizowania kosztów administracyjnych związanych z zarządzaniem tym programem.

Rzeczpospolita Polska stwierdziła ponadto, że:

- powinna zostać zachowana pewna swoboda w podejmowaniu decyzji w sprawie finansowania krajowych partnerów przez państwa członkowskie oraz możliwość zgłaszania

własnych propozycji, co do obszarów badań i innowacji ze względu na różnice w poziomie życia osób starszych w poszczególnych państwach;

– istotne jest przeznaczenie odpowiednich środków na promocję programu oraz na edukację i rozwój umiejętności posługiwania się nowoczesnymi technologiami przez osoby starsze.

W listopadzie 2007 r. na posiedzeniu Rady przyjęte zostało podejście ogólne do tego projektu decyzji (14772/07). Rzeczpospolita Polska zniósła zgłoszone podczas posiedzenia Komitetu Stałych Przesdatwicieli w dniu 14 listopada 2007 r. zastrzeżenia analityczne (dotyczące przede wszystkim nieuwzględnienia przez Komisję Europejską polskiej propozycji polegającej na dodaniu stwierdzenia, że zastosowanie w trakcie realizacji programu będą miały nie tylko procedury administracyjne obowiązujące w danym państwie członkowskim, ale również zasady dotyczące finansowania) i tym samym poparła przyjęcie podejścia ogólnego do projektu decyzji.

Rada ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych

Podczas Prezydencji portugalskiej odbyły się cztery posiedzenia Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych:

- 23-24 lipca 2007 r.
- 15-16 października 2007 r.
- 19-20 listopada 2007 r.
- 10-11 grudnia 2007 r.

Sesje dot. spraw ogólnych

Pierwsze posiedzenie Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych podczas Prezydencji portugalskiej odbyło się 23-24 lipca 2007 r. Instrukcja na to posiedzenie dla delegacji polskiej została przyjęta przez KERM 20 lipca 2007 r. Podczas posiedzenia przyjęto bez dyskusji listę A.

Na wstępie omawianego posiedzenia odbyła się prezentacja czwartego raportu nt. spójności, przedstawiającego aktualną sytuację w państwach członkowskich i regionach UE – 27. Komisarz Pani Danuta Hübner odnotowała, iż raport analizuje rezultaty polityki spójności równoległe wskazując na kluczowe czynniki pomyślnej realizacji priorytetów wspólnotowych oraz odnosi się do kwestii spójności w kontekście polityk krajowych ja również wspólnotowych. Rzeczpospolita Polska pozytywnie odnotowała przyjęte w raporcie podejście polegające na włączeniu do analizy wymiaru spójności terytorialnej. Zaznaczyła, iż raport stanowi dobrą podstawę do debaty nad przyszłością polityki spójności po 2013 r., która zostanie zainaugurowana podczas wrześniowego Forum Kohezyjnego.

Kolejne posiedzenie Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych odbyło się 15-16 października 2007 r. Instrukcja dla delegacji polskiej na to posiedzenie została przyjęta przez KERM 12 października 2007 r. Rada przyjęła bez dyskusji listę A.

W części poświęconej sprawom ogólnym, odbyła się dyskusja nt. wzmocnienia reakcji UE na klęski żywiołowe. Rzeczpospolita Polska wyraziła poparcie dla inicjatywy greckiej (dotyczącej zintensyfikowania prac nad wzmocnieniem współpracy w ramach UE w dziedzinie reagowania kryzysowego na bazie doświadczeń katastrofalnych w skutkach pożarów, które dotknęły Republikę Grecką i inne państwa Europy Południowej latem 2007 r.) oraz podziękowała KE za dotychczasowe prace nad wzmocnieniem mechanizmu solidarności.

Następne posiedzenie Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych odbyło się 19 – 20 listopada 2007 r. Instrukcja dla delegacji polskiej na to posiedzenie została przyjęta przez KERM 16 listopada 2007 r. Rada przyjęła bez dyskusji listę A.

W części poświęconej sprawom ogólnym Komisja Europejska dokonała prezentacji zagadnienia polityki morskiej. Podkreśliła, że polityka ta jest wypracowywana na podstawie konsultacji i zaangażowania bezpośrednio zainteresowanych podmiotów. Na zakończenie tej części posiedzenia, KE dokonała prezentacji programu prac legislacyjnych Komisji na rok 2008.

Ostatnie posiedzenie Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych podczas Prezydencji portugalskiej odbyło się 10-11 grudnia 2007 r. Instrukcja dla delegacji polskiej na to posiedzenie została przyjęta przez KERM 7 grudnia 2007 r. Rada przyjęła bez dyskusji listę A.

Na wstępie posiedzenia dyskutowano nt. kwestii rozszerzenia. W trakcie dyskusji Rzeczpospolita Polska poparła stanowisko Królestwa Szwecji ws. wzmocnienia tekstu konkluzji o odwołanie do przyjętych zobowiązań akcesyjnych. Postulat ten znalazł szerokie poparcie wśród państw członkowskich. Na zakończenie dyskusji Rada przyjęła konkluzje ws. rozszerzenia.

Tematem omawianym podczas kolejnych posiedzeń Rady w części poświęconej sprawom ogólnym były przygotowania do posiedzenia Rady Europejskiej 14 grudnia 2007 r. (posiedzenie Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych 19-20 listopada 2007 r. oraz 10-11 grudnia 2007 r.). Instrukcje dla delegacji polskiej na te posiedzenia były przyjmowane przez KERM odpowiednio 16 listopada 2007 r. oraz 7 grudnia 2007 r.

Podczas tych posiedzeń przyjęto również bez dyskusji listy A. Podczas pierwszego posiedzenia Rady poświęconego kwestii przygotowań do grudniowej RE Prezydencja przedstawiła ogólny zarys tematów do podjęcia przez szefów państw i rządów na szczycie.

Prace były kontynuowane podczas posiedzenia Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych w grudniu 2007 r. Rzeczpospolita Polska przyłączyła się do apelu ws. umieszczenia w tekście konkluzji odniesienia do rozszerzenia. Argumentowała, że UE nie może sobie pozwolić na deprecjonowanie roli perspektywy rozszerzenia, która jest czynnikiem dynamizującym reformy wewnętrzne w państwach kandydujących. W odniesieniu do kwestii powołania Grupy Refleksyjnej podkreśliła, iż fakt ten może znacznie wpłynąć na dynamikę rozwoju społeczno-gospodarczego Unii Europejskiej. Jednocześnie

wyraźnie zaznaczyła, iż prace Grupy nie mogą wpływać na dynamikę rozszerzenia i wypełnianie dotychczasowych zobowiązań UE w tej mierze. Wyraziła możliwość znalezienia konsensusu odnośnie do ustanowienia przewodniczącego Grupy Refleksyjnej w czasie posiedzenia Rady Europejskiej, jednak zaznaczyła, iż ew. ustalenie składu osobowego Grupy będzie wymagać dużo więcej czasu i przygotowań. Zastrzegła, że kalendarz prac Grupy nie może zakłócać procesu ratyfikacji traktatu lizbońskiego. Zaznaczyła również, że sformułowanie „*wider region*” jako mandat geograficzny prac grupy jest niejasny i powinien zostać zastąpiony sformułowaniem odnoszącym się do sąsiedztwa UE. Na zakończenie, Rzeczpospolita Polska poparła Republikę Litewską ws. umieszczenia w konkluzjach zapowiedzi poszukiwania możliwości stworzenia wielostronnej współpracy regionalnej ze wschodnimi partnerami EPS. Podkreśliła w tym kontekście rezolucję Parlamentu Europejskiego w sprawie utworzenia wspólnego zgromadzenia parlamentarnego UE i jej wschodnich sąsiadów (EURO-NEST).

Sesje dot. stosunków zewnętrznych

Posiedzenie Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych, które odbyło się 23-24 lipca 2007 r., w części dotyczącej stosunków zewnętrznych, rozpoczęło od omówienia sytuacji bieżącej w toczących się negocjacjach Rundy Rozwojowej Doha Światowej Organizacji Handlu (ang. Doha Development Agenda - DDA WTO).

Rzeczpospolita Polska podziękowała Komisji Europejskiej za wysiłki włożone w prowadzenie negocjacji. Odnosząc się do dokumentów Przewodniczących Grup Negocjacyjnych w rolnictwie i dostępie do rynku dla towarów przemysłowych (NAMA) Ambadora Nowej Zelandii przy WTO w Genewie Pana Crawforda Falconera i Ambadora Kanady przy WTO w Genewie Pana Dona Stephensona, Rzeczpospolita Polska zwróciła uwagę na fakt, że zaproponowane teksty nie są zbilansowane w ramach poszczególnych filarów w rolnictwie, jak również między skalą liberalizacji w rolnictwie i NAMA.

W obszarach defensywnych dla UE zaproponowane rozwiązania wymagają ze strony UE zbyt daleko idących koncesji. Koncesje te nie są równoważone zwiększonymi możliwościami w obszarach ofensywnych. Jednocześnie Rzeczpospolita Polska podkreśliła, że opracowane dokumenty dotyczące negocjacji rolnych nie mogą stanowić podstawy przyszłych Porozumień WTO. Rzeczpospolita Polska zwróciła również uwagę na konieczność przygotowania podobnych dokumentów jak w rolnictwie i NAMA, odnoszących się do

negocjacji w zakresie usług i ułatwień w handlu. Uważamy, że bez jasnego określenia przesądzeń w usługach i ułatwieniach w handlu będzie trudno zaakceptować politycznie proponowane rozstrzygnięcia w zakresie rolnictwa i NAMA w ramach negocjacji DDA WTO. W zakresie rolnictwa Rzeczpospolita Polska podkreśliła, że szczególnie istotne jest utrzymanie możliwości stosowania SSG, w tym dostosowanie zakresu towarowego tego mechanizmu do nowych krajów członkowskich UE.

KE podkreśliła, że UE nadal uznaje za priorytetowe negocjacje wielostronne w ramach WTO DDA. Głównym powodem takiego stanowiska jest przekonanie, że potencjalna liberalizacja w handlu międzynarodowym w wyniku Rundy DDA WTO przyniesie duże korzyści gospodarcze dla przedsiębiorców unijnych (setki mld. euro dodatkowych korzyści ze zliberalizowanego handlu), sukces rundy pozwoli na polepszenie sytuacji krajów rozwijających się, a także – a może przede wszystkim – pozwoli na wzmocnienie zasad współpracy międzynarodowej opartych na otwartości i redukcji barier.

W czasie Prezydencji portugalskiej jako najważniejsze kwestie dotyczące negocjacji DDA WTO wskazano: brak równowagi między ofensywnymi i defensywnymi interesami UE w zaproponowanych rozwiązaniach; konieczność przygotowania dokumentów odnoszących się do negocjacji w zakresie usług, ułatwień w handlu i zasad oraz niewychodzenia w przyszłych zobowiązaniach liberalizacyjnych w rolnictwie poza ramy określone zreformowaną Wspólną Polityką Rolną UE. Generalnie dokumenty proponowane przez Ambasadorów Kanady i Nowej Zelandii przy WTO w Genewie Pana Dona Stephensona i Pana Crawforda Falconera są akceptowane jako podstawa dalszych negocjacji w ramach WTO DDA przez państwa członkowskie UE. Jednakże niektóre państwa, w tym Rzeczpospolita Polska, zastrzegły, że lipcowy dokument odnoszący się do negocjacji rolnych nie może być traktowany, jako podstawa do przyszłego Porozumienia WTO w zakresie rolnictwa.

W trakcie omawianego posiedzenia Rady odbyła się również dyskusja nt. Republiki Ukrainy. Rzeczpospolita Polska, odnosząc się do raportu Parlamentu Europejskiego z dnia 12 lipca 2007 r., zaapelowała o wykorzystanie szczytu UE - Republika Ukrainy do zademonstrowania woli UE do dalszego zaangażowania we współpracę z Republiką Ukrainy, w tym poprzez nadanie przyszłej umowie UE - Republika Ukrainy charakteru stowarzyszeniowego i uwzględnienia w jej zapisach europejskich aspiracji Republiki Ukrainy. Zabierając głos w dyskusji Komisja Europejska stwierdziła, iż strona unijna powinna starać się wpływać stabilizująco na rozwój sytuacji politycznej w Republice Ukrainy oraz wzmocniać równowagę

między różnymi ośrodkami władzy. Podkreśliła również, iż UE wspiera starania Republiki Ukrainy o członkostwo w WTO.

Podczas posiedzenia poruszono również następujące tematy: Republika Sudanu/Darfur, Republika Kongo, Wielka Arabska Libijska Dżamahirijja Ludowo-Socjalistyczna, Bliskowschodni Proces Pokojowy, Bałkany Zachodnie, Islamska Republika Iranu oraz w ramach spraw różnych – na wniosek Królestwa Niderlandów - Rezolucja Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy nr 1562, Federacja Rosyjska, na wniosek Wielkiej Brytanii – sytuacja ekonomiczna w Republice Zimbabwe, na wniosek Republiki Litewskiej - Europejski Uniwersytet Humanistyczny, na wniosek Republiki Greckiej - Patriarchat Ekumeniczny w Republice Tureckiej.

Na wstępie kolejnego posiedzenia Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych 10-16 października 2007 r., w części poświęconej stosunkom zewnętrznym, dyskutowano nt. przygotowań do szczytu UE - Federacja Rosyjska. Rzeczpospolita Polska zaznaczyła, iż dyskusja nt. stosunków UE - Federacja Rosyjska powinna być kontynuowana ze względu na rosnącą ilość problemów we wzajemnych stosunkach. Odnotowała, iż była usatysfakcjonowana treścią dokumentu opracowanego przez Prezydencję w lipcu 2007 r. dot. przygotowań do szczytu. Nie wyraziła jednakże zgody na akceptację opracowanej przez Prezydencję Noty przed szczytem oraz dokumentu *Key outstanding issues*. Odnotowała, iż rosyjski zakaz importu polskiego mięsa i restrykcje w imporcie polskich produktów pochodzenia roślinnego pozostają nadal w mocy i będą miały wpływ na starania Federacji Rosyjskiej o członkostwo w WTO i OECD. Zaznaczyła, iż UE posiada instrumenty umożliwiające wpływanie na stanowisko Federacji Rosyjskiej i powinna być w polityce wobec tego kraju konsekwentna. Nikt nie chce otwierania kolejnych problemów z Federacją Rosyjską, ale w celu zbudowania strategicznego partnerstwa UE - Federacja Rosyjska strona unijna musi odnosić się do rzeczywistości. Na zakończenie Rzeczpospolita Polska zaapelowała o użycie przez UE posiadanych instrumentów w celu spowodowania wypełnienia przez Federację Rosyjską warunków do uzyskania członkostwa w WTO i OECD.

Podczas posiedzenia poruszono również następujące tematy: Republika Kongo, Republika Zimbabwe, Umowy o Partnerstwie Ekonomicznym (EPAs), Czad/Republika Środkowoafrykańska, Uzbekistan, Bałkany Zachodnie, Islamska Republika Iranu, Birma/Myanmar, Wielka Arabska Libijska Dżamahirijja Ludowo-Socjalistyczna, Irak, Bliski Wschód, Liban.

Podczas sesji ds. stosunków zewnętrznych 19-20 listopada 2007 r. ministrowie omówili kwestie związane z przygotowaniem do szczytów UE z Chińską Republiką Ludową, Republiką Indii oraz Afryką. Przedmiotem obrad była również sytuacja w Libanie, Islamskiej Republice Iranu, Iraku, Czadzie, Republice Sudanu, Gruzji, Pakistanie, na Bałkanach Zachodnich oraz kwestie Europejskiej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony.

Podczas dyskusji nt. Gruzji Minister Spraw Zagranicznych Pan Radosław Sikorski wyraził gotowość wysłania do Gruzji polskiego eksperta ds. mediów natychmiast po otrzymaniu pisemnej prośby ze strony gruzińskiej.

W części spotkania wzięli również udział ministrowie obrony oraz ministrowie ds. polityki rozwojowej państw członkowskich UE.

Pierwsza część posiedzenia z udziałem Ministrów Obrony poświęcona była przede wszystkim: budżetowi Europejskiej Agencji Obrony (EDA), wspólnym projektom w zakresie polityki zbrojeniowej oraz unijnym zdolnościom obronnym oraz operacjom UE. W trakcie dyskusji podkreślono konieczność skupienia prac Agencji na konkretnych projektach w celu efektywnego wypracowywania nowoczesnych zdolności obronnych UE. Rzeczpospolita Polska poparła projekt budżetu EDA, wyrażając nadzieję, że nowe kierownictwo Agencji (z zastępcą Dyrektora Wykonawczego gen. bryg. Panem Adamem Sową) będzie z sukcesami przyczyniać się do wypracowywania nowoczesnych zdolności obronnych UE.

W dalszej części posiedzenia omówiono sytuację w Republice Bośni i Hercegowiny (BiH) oraz perspektywę unijnej operacji wojskowej w tym kraju (EUFOR - European Union Force in Bosnia and Herzegovina). Wysoki Przedstawiciel ds. WPZiB UE, Pan Javier Solana, ocenił sytuację jako kryzys polityczny, ale bez bezpośrednich zagrożeń dla bezpieczeństwa wewnętrznego Republiki Bośni i Hercegowiny. Rzeczpospolita Polska wyraziła opinię, iż należy wstrzymać proces zmniejszania liczebności Misji UE w Republice Bośni i Hercegowiny. Na zakończenie dyskusji poparto działania Specjalnego Przedstawiciela UE w Bośni podkreślając niepodważalność jego mandatu.

Następnie Wysoki Przedstawiciel ds. WPZiB UE Pan Javier Solana przedstawił projekt działań na rzecz poprawienia sprawności planowania strategicznego Sztabu Wojskowego UE. W trakcie dyskusji część państw wskazała, iż nie można prowadzić do dublowania struktur NATO w ramach UE. Przebieg dyskusji nie wymagał prezentacji stanowiska przez Rzeczpospolitą Polską.

Kolejną rozpatrywaną kwestią był temat komplementarności bezpieczeństwa i rozwoju (w nowej formule debaty Ministrów Obrony i Ministrów Współpracy Rozwojowej). W debacie podkreślano potrzebę synergii działań militarnych z wysiłkiem cywilno-wojskowym na rzecz odbudowy krajów dotkniętych konfliktami zbrojnymi. Przebieg dyskusji nie wymagał prezentacji stanowiska przez Rzeczpospolitą Polską.

Podczas posiedzenia dyskutowano również nt. postępu w budowaniu zdolności obronnych UE. Przyjęto opracowany w tym roku Katalog Postępów UE (Progress Catalogue 2007), wskazujący na braki w zdolnościach wojskowych państw członkowskich. Przedmiotem obrad tej części posiedzenia była również operacja UE w Republice Czadu oraz pomoc udzielana Unii Afrykańskiej w realizacji operacji w Darfurze (Republika Sudanu).

Ostatnie posiedzenie Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych w dniach 10-11 grudnia 2007 r., w części poświęconej stosunkom zewnętrznym rozpoczęło się od dyskusji nt. Europejskiej Polityki Sąsiedztwa (EPS). Rzeczpospolita Polska przedstawiła krytyczne stanowisko wobec umieszczania Strategii Morza Czarnego jako głównego i w praktyce jedyne go poza bilateralnym, narzędzia współpracy ze wschodnimi partnerami EPS. Zaapelowała również o poparcie dla rozpoczęcia prac nad regionalnym wymiarem współpracy w tym obszarze. Poparła wzmocnienie współpracy UE – Państwo Izrael w ramach EPS.

Następnie odbyła się dyskusja nt. Porozumienia Partnerstwa Gospodarczego. KE przedstawiła aktualną sytuację w tej kwestii. Po krótkiej dyskusji odnotowano szerokie polityczne poparcie dla propozycji rozporządzenia ws. dostępu do rynku. Przebieg dyskusji nie wymagał prezentacji stanowiska przez Rzeczpospolitą Polską.

Podczas omawianego posiedzenia poruszano również kwestie Bałkanów Zachodnich, Islamskiej Republiki Iranu, sytuacji na Bliskim Wschodzie, w Birmie/Myanmar oraz w Republice Sudanu.

Rada ds. Polityki Społecznej, Zatrudnienia, Zdrowia i Spraw Konsumenckich

Podczas Prezydencji portugalskiej odbyło się jedno posiedzenie Rady ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Spraw Konsumenckich (EPSCO) w dniach 5-6 grudnia 2007 r. w Brukseli (porządek obrad: 15757/07), na które instrukcja została uzgodniona przez KERM w dniu 30 listopada 2007 r. W dniu 5 grudnia 2007 r. przedmiotem obrad Rady były kwestie dotyczące polityki społecznej i zatrudnienia, natomiast w dniu 6 grudnia 2007 r. omawiane były kwestie zdrowotne. Ponadto, w dniu 6 grudnia 2007 r. odbyło się wspólne posiedzenie Ministrów Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz Ministrów Pracy i Polityki Społecznej.

Rada przyjęła dokumenty z listy A (15936/07).

Pierwszego dnia posiedzenia głównym przedmiotem obrad posiedzenia Rady był zmieniony wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 93/104/WE dotyczącą niektórych aspektów organizacji czasu pracy (15670/1/07, 16061/07) oraz zmieniony wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie warunków pracy pracowników tymczasowych (15098/02, 15686/07). Oba projekty dyrektyw były rozpatrywane łącznie.

W trakcie posiedzenia – zgodnie ze stanowiskiem Rządu przyjętym przez KERM w dniu 14 czerwca 2005 r. (z późniejszymi modyfikacjami) w odniesieniu do zmienionego wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 93/104/WE dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy oraz informacją Rządu przyjętą przez KERM w dniu 4 września 2007 r. w odniesieniu do zmienionego wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie warunków pracy pracowników tymczasowych - Rzeczpospolita Polska wyraziła uznanie dla Prezydencji za kontynuację dyskusji na tematy tak kluczowe, jakimi są czas pracy i praca tymczasowa. Podkreśliła, iż rozpatrywane regulacje czasu pracy, jak i pracy tymczasowej stanowią jedne z najbardziej newralgicznych obszarów prawa pracy, muszą bowiem uwzględniać zarówno wyzwania stojące przed gospodarką całej Unii, jak i zapewnienie właściwego poziomu ochrony pracowników. Prace nad projektami dyrektyw wpisują się w trwającą od dłuższego czasu na forum UE dyskusję nt. modernizacji prawa pracy opartą na równowadze elastyczności w stosunkach pracy oraz bezpieczeństwa w zatrudnieniu. Tym samym należy zdawać sobie sprawę z faktu, iż omawiane regulacje na długo wyznaczą standardy organizacji pracy w Unii Europejskiej.

Odnosnie do projektu dyrektywy w sprawie czasu pracy Rzeczpospolita Polska stwierdziła, iż zależy jej na osiągnięciu kompromisu i szybkim przyjęciu projektu, który jednakże uwzględniałby specyfikę rozwiązań czasu pracy funkcjonujących w poszczególnych państwach członkowskich. Przedłożona przez Prezydencję propozycja stanowiła dobrą podstawę do osiągnięcia porozumienia. Uwzględniała dotychczas uzgodnione zagadnienia i zachowała stosowną równowagę pomiędzy elastycznymi rozwiązaniami. Niemniej zastrzeżenia wciąż budził limit tygodniowego czasu pracy przy stosowaniu klauzuli *opt-out*. Ze względu na potrzeby służby zdrowia, jak i innych sektorów, ważne jest, aby limit ten wynosił przynajmniej 65 godzin tygodniowo.

Odnosnie do projektu dyrektywy w sprawie pracy tymczasowej Rzeczpospolita Polska stwierdziła, iż uregulowanie zagadnienia pracy tymczasowej na poziomie unijnym byłoby wskazane i użyteczne, dlatego też z zadowoleniem przyjęła inicjatywę Prezydencji portugalskiej wznowienia prac nad projektem dyrektywy. Przedłożona przez Prezydencję propozycja stanowi dobrą podstawę do osiągnięcia porozumienia. Jednakże, Rzeczpospolita Polska pragnie zachowania tzw. *grace period* (tzw. okres kwalifikacyjny, przez który w stosunku do pracownika tymczasowego można stosować inne warunki wynagrodzenia) w tekście dyrektywy. Natomiast ostateczne stanowisko odnośnie do jego długości jest uzależnione od rozwiązań przyjętych w dyrektywie nt. czasu pracy, w szczególności maksymalnego tygodniowego limitu czasu pracy przy stosowaniu klauzuli *opt-out* – 65 godzin.

Ponadto, Rzeczpospolita Polska wyraziła przekonanie, że nastąpił znaczny postęp w pracach, państwa członkowskie powinny podjąć decyzję na posiedzeniu Rady. Brak porozumienia byłby dużym krokiem wstecz.

W trakcie posiedzenia nie udało się osiągnąć porozumienia politycznego w sprawie projektu dwóch ww. dyrektyw. Jednakże Prezydencja portugalska podkreśliła, iż łączne podejście w sprawie omawianych projektów umożliwiło inne traktowanie spornych kwestii, w szczególności klauzuli *opt-out* i osiągnięcie znacznego postępu. Państwa członkowskie były bardzo blisko osiągnięcia porozumienia. Wypracowane stanowiska mogą stanowić natomiast podstawę do osiągnięcia porozumienia w 2008 r. Tym samym KE nie powinna wycofywać projektów.

Rada przyjęła częściowe podejście ogólne w odniesieniu do projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego - Tytuł III – Przepisy

szczególne dotyczące różnych kategorii świadczeń: a) Rozdział V – Zasiłki dla bezrobotnych (art. 54–56), b) Rozdział VI – Świadczenia rodzinne (art. 57–60); Tytuł IV – Przepisy finansowe, Rozdział II — Zwrot zasiłków dla bezrobotnych w myśl art. 65 rozporządzenia podstawowego (art. 69). (1512/07)

Rzeczpospolita Polska zgodnie ze stanowiskiem Rządu przyjętym przez KERM w dniu 24 lutego 2006 r. poparła projekt ww. rozporządzenia.

Ponadto Rada przyjęła częściowe podejście ogólne w odniesieniu do projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego oraz określającego treść załącznika XI (AP): Części wniosku określające treść załącznika XI, które wiążą się z tytułem III rozdział V i VI wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (15514/07).

Rzeczpospolita Polska zgodnie ze stanowiskiem Rządu przyjętym przez KERM w dniu 3 marca 2006 r. poparła projekt ww. rozporządzenia.

Z powodu nie uzyskania wymaganej jednomyślności Rada nie osiągnęła porozumienia w sprawie podejścia ogólnego w odniesieniu do projektu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie minimalnych wymogów służących zwiększeniu mobilności pracowników dzięki łatwiejszemu nabywaniu i zachowaniu dodatkowych emerytur lub rent (13857/07, 15515/07). Rzeczpospolita Polska zgodnie ze stanowiskiem Rządu przyjętym przez KERM w dniu 30 października 2007 r. była gotowa zaakceptować projekt dyrektywy w wypracowanym kształcie. Królestwo Niderlandów, które zablokowało dyrektywę na poprzednim posiedzeniu Rady w maju 2007 r., było skłonne zaakceptować projekt jako daleko posunięty kompromis.

Dyskusja w opisywanym punkcie agendy rozpoczęła się od wystąpienia Prezydencji, która zaprezentowała nierozstrzygniętą dotychczas sporną kwestię maksymalnej długości okresu poprzedzającego nabycie praw z dodatkowego systemu emerytalnego oraz zaapelowała by w duchu kompromisu przyjąć projekt. Jednakże zarówno Republika Federalna Niemiec, jak i Wielkie Księstwo Luksemburga nie zgodziły się, aby minimalny okres gromadzenia uprawnień wynosił - zgodnie z propozycją Prezydencji - dwa lata postulując, aby ten okres był co najmniej pięcioletni.

Dalsze prace nad projektem dyrektywy mają być prowadzone przez kolejne Prezydencję.

W trakcie posiedzenia Rada przyjęła konkluzje Rady nt. wspólnych zasad wdrażania modelu *flexicurity* (15497/07) oraz zatwierdziła wspólną opinię Komitetu Zatrudnienia i Komitetu Ochrony Socjalnej nt. wspólnych zasad *flexicurity* (15320/07).

Ponadto Rada przyjęła konkluzje dotyczące przyszłych perspektyw Europejskiej Strategii Zatrudnienia w kontekście nowego cyklu Strategii Lizbońskiej (15813/07) oraz zatwierdziła opinię Komitetu Zatrudnienia w sprawie Europejskiej Strategii Zatrudnienia (15207/07).

W trakcie posiedzenia odbyła się też debata nt. usług społecznych interesu ogólnego.

Ponadto, Rada przyjęła konkluzje nt. modernizacji ochrony socjalnej na rzecz większej sprawiedliwości społecznej i spójności gospodarczej: dalsze propagowanie aktywnej integracji osób najbardziej oddalonych od rynku pracy (15191/07), konkluzje Rady w odniesieniu do przeglądu realizacji pekińskiej platformy działania przez państwa członkowskie oraz instytucje UE (13947/07), konkluzje w sprawie równowagi ról kobiet i mężczyzn w kontekście miejsc pracy, wzrostu gospodarczego i spójności społecznej (14136/07) oraz rezolucję w sprawie dalszych działań po zakończeniu Europejskiego Roku na rzecz Równych Szans dla Wszystkich (2007) (15383/07).

Pierwszego dnia posiedzenia została przedstawiona informacja nt. następujących wydarzeń zorganizowanych podczas Prezydencji portugalskiej: konferencji ekspertów „Zdolność do pracy i przedsiębiorczość – stereotypy związane z płcią” (3 i 4 października 2007 r.), konferencji „Handel ludźmi i sprawy płci” (8 i 9 października 2007 r.), Szóstego posiedzenia europejskiego okrągłego stołu na temat ubóstwa i wykluczenia społecznego: „Minimalne standardy socjalne: strategia ochrony i upodmiotowienia” (16 i 17 października 2007 r.), forum MOP „Godna praca na rzecz sprawiedliwej globalizacji” (31 października, 1 i 2 listopada 2007 r.), konferencji „Kierunki trwałego rozwoju a reforma systemów emerytalnych” (13 i 14 listopada 2007 r.), konferencji zamykającej Europejski Rok na rzecz Równych Szans dla Wszystkich – 2007 r. (19-20 listopada 2007 r.)

Ponadto Prezydencja przedstawiła informacje na temat projektu rezolucji Rady w sprawie „Nowych umiejętności w nowych miejscach pracy” (Rada ds. Edukacji, Młodzieży i Kultury).

Komisja przedstawiła informacje na temat Komunikatu Komisji – Możliwości, dostęp i solidarność: w kierunku nowej wizji społecznej dla Europy XXI wieku oraz Komunikatu Komisji – wynik konsultacji publicznych w sprawie zielonej księgi Komisji „Modernizacja prawa pracy w celu sprostania wyzwaniom XXI wieku”.

Drugiego dnia posiedzenia poświęconego kwestiom zdrowotnym odbyła się debata nt. Zdrowia i Migracji w UE w oparciu o pytania Prezydencji (15608/07). Rada przyjęła również konkluzje w sprawie zdrowia i migracji w UE (15609/07).

Ponadto odbyła się debata dotycząca Strategii UE w zakresie zdrowia w oparciu o pytania zaproponowane przez Prezydencję (15610/07). Rada przyjęła też konkluzje w sprawie białej książki Komisji „Razem na rzecz Zdrowia: strategiczne podejście dla UE, 2008-2013” (15611/07).

Rada przyjęła konkluzje w sprawie dawstwa i przeszczepiania narządów (15332/07) oraz przeprowadziła debatę w sprawie białej książki Komisji – Strategia dla Europy w sprawie zagadnień zdrowotnych związanych z odżywianiem, nadwagą i otyłością i przyjęła konkluzje w tej sprawie (15612/07).

Rada przyjęła sprawozdanie z postępu prac dot. zwalczania HIV/AIDS w Unii Europejskiej i w państwach z nią sąsiadujących: „Przełożenie zasad na praktyczne działania” (15338/1/07).

Prezydencja przedstawiła informację o konferencjach Prezydencji na temat zdrowia oraz informację dot. środowiska i zdrowia.

Komisja przedstawiła informacje na temat: wspólnotowych ramy usług zdrowotnych, europejskiej strategii w dziedzinie zdrowia psychicznego, spraw związanych z bezpieczeństwem zdrowotnym, Grupy Wysokiego Szczebla ds. Usług Zdrowotnych i Opieki Medycznej KE oraz Ramowej Konwencji ws. Ograniczenia użycia Tytoniu.

Pierwszego i drugiego dnia posiedzenia Rady delegacja słoweńska przedstawiła program prac nadchodzącej Prezydencji.

W dniu 6 grudnia 2007 r. odbyło się wspólne posiedzenie Ministrów Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz Ministrów Pracy i Polityki Społecznej, podczas którego przeprowadzona została dyskusja oparta o pytania Prezydencji (15597/07) dotycząca: migracji, zatrudnienia i strategii lizbońskiej.

Delegacja polska zabierając głos w dyskusji zwróciła m.in. uwagę na występujące zróżnicowane zapotrzebowanie na pracowników z państw trzecich w poszczególnych państwach członkowskich. Nowe zasady dotyczące przyjmowania imigrantów zarobkowych powinny być więc skonstruowane w sposób elastyczny, tak aby wszystkie państwa członkowskie mogły z nich korzystać.

Większość państw członkowskich opowiedziała się za zintegrowanym podejściem do kwestii migracji i rynku pracy, a także poparła ideę zwalczania pracy nierejestrowanej oraz sankcji

wobec przedsiębiorstw zatrudniających nielegalnych imigrantów. Wiele państw członkowskich dostrzegało potrzebę skutecznej integracji społecznej imigrantów.

Rada ds. Rolnictwa i Rybołówstwa

Podczas Prezydencji portugalskiej odbyło się pięć posiedzeń Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa:

- 16 lipca 2007 r.

Przyjęto dokumenty z listy A (11672/07). Instrukcja dla delegacji polskiej została przyjęta przez Komitet Europejski Rady Ministrów (dalej KERM) 13 lipca 2007 r.

- 26-27 września 2007 r.

Przyjęto dokumenty z listy A (13160/07). Instrukcja dla delegacji polskiej została przyjęta przez KERM 25 września 2007 r.

- 22-23 października 2007 r.

Przyjęto dokumenty z listy A (13970/07). Instrukcja dla delegacji polskiej została przyjęta przez KERM 19 października 2007 r.

- 26-27 listopada 2007 r.

Przyjęto dokumenty z listy A (15607/07). Instrukcja dla delegacji polskiej została przyjęta przez KERM 23 listopada 2007 r.

- 17-19 grudnia 2007 r.

Przyjęto dokumenty z listy A (16197/07). Instrukcja dla delegacji polskiej została przyjęta przez KERM 14 grudnia 2007 r.

Rada ds. Rolnictwa i Rybołówstwa posiada kompetencje w zakresie zagadnień *stricto* dotyczących wspólnotowego prawa rolnego i polityki rolnej Unii Europejskiej, jak również w odniesieniu do polityki rybołówstwa, zagadnień weterynaryjnych i fitosanitarnych oraz bezpieczeństwa żywności i dobrostanu zwierząt. Stąd też struktura przedstawionego raportu zachowuje powyższy podział.

Rolnictwo

Program prac Prezydencji portugalskiej w obszarze rolnictwa opierał się na trzech ogólnych grupach zagadnień tematycznych dotyczących:

- oceny funkcjonowania wspólnej polityki rolnej;
- realizacji kolejnych reform sektorowych;

– uproszczenia ustawodawstwa wspólnotowego w dziedzinie wymogów współzależności i reguł finansowania wspólnej polityki rolnej.

Powyższe założenia programowe Prezydencji portugalskiej znalazły swoje bezpośrednie odzwierciedlenie w harmonogramie prac legislacyjnych na szczeblu Rady oraz na poziomie formacji przygotowawczych, w szczególności Specjalnego Komitetu ds. Rolnictwa.

Do najważniejszych wydarzeń o wymiarze horyzontalnym związanych z pracami Prezydencji portugalskiej na forum Rady ds. Rolnictwa należy omówienie na posiedzeniu w dn. 26-27 listopada 2007 r. zaprezentowanego przez Komisję Europejską Komunikatu do Rady i Parlamentu Europejskiego: Przygotowania do przeglądu reformy wspólnej polityki rolnej (15351/07). Dokument ten ma na celu określenie dalszych kierunków dyskusji i ewentualnych decyzji wynikających z oceny funkcjonowania zreformowanej polityki rolnej Unii Europejskiej, otwierając tym samym sześciomiesięczny okres konsultacji. W ramach wstępnej wymiany poglądów Rząd Rzeczypospolitej Polskiej – zwrócił uwagę na konieczność zdefiniowania nowych kryteriów przyznawania płatności bezpośrednich, nie bazujących na historycznych poziomach wsparcia i wielkości produkcji. W opinii delegacji polskiej produkcja rolna na cele energetyczne nie powinna konkurować z produkcją żywności, a rolnictwo i działalność rolnicza mogą mieć istotne znaczenie dla realizacji celów związanych z redukcją emisji dwutlenku węgla i zahamowania zmian klimatycznych. Jednocześnie Rzeczpospolita Polska poparła państwa członkowskie poruszające problem bezpieczeństwa żywności dla obywateli Unii Europejskiej. Ponadto podkreśliła, iż działania rynkowe, w tym utrzymywanie zapasów strategicznych, mogą mieć istotne znaczenie dla zarządzania kryzysowego.

W zakresie organizacji rynku rolnego prace Prezydencji portugalskiej zorientowane były w szczególności wokół reformy rynku wina. Pierwsza prezentacja i wymiana poglądów na temat projektu rozporządzenia Rady w sprawie wspólnej organizacji rynku wina oraz zmieniającego niektóre rozporządzenia (11361/07) miała miejsce na posiedzeniu Rady ds. Rolnictwa w dniu 16 lipca 2007 r. Do głównych problemów dyskusji nad reformą tego sektora należały kwestie związane z procesem wzbogacania wina poprzez dodawanie sacharozy, dystrybucją środków w ramach poszczególnych kopert krajowych, dobrowolnym karczowaniem winorośli, mechanizmami ograniczania potencjału upraw oraz dozwolonym katalogiem instrumentów wsparcia w ramach wspólnej organizacji rynku. Zgodnie ze stanowiskiem Rządu, przyjętym przez KERM w dniu 31 lipca 2007 r., w trakcie dyskusji nad reformą Rzeczpospolita Polska podkreślała przede wszystkim konieczność utrzymania

dotychczas obowiązujących zasad nazewnictwa handlowego produktów winiarskich określanych nazwami 'wina owocowego' oraz 'Polskiego Wina'. Ponadto, Rząd Rzeczypospolitej Polskiej dążył do poprawy sytuacji polskich plantatorów w kontekście obowiązujących w prawie wspólnotowym poziomów limitowania produkcji wina gronowego. Dodatkowo, Rząd Rzeczypospolitej Polskiej zwracał uwagę na potrzebę uwzględnienia w reformie lokalnego charakteru upraw winorośli w Rzeczypospolitej Polskiej, istotnego z punktu widzenia dywersyfikacji działalności rolniczej, rozwoju regionalnego i promocji obszarów wiejskich.

Podczas kolejnej debaty politycznej, która odbyła się na posiedzeniu Rady ds. Rolnictwa w dn. 26-27 września 2007 r., Prezydencja portugalska przeprowadziła dyskusję nad zasadnością utrzymania możliwości stosowania cukru do wzbogacania wina oraz przyszłością reżimu praw do sadzenia i ograniczania potencjału produkcji. Rząd Rzeczypospolitej Polskiej wskazał w trakcie dyskusji na konieczność wyrównania warunków prowadzenia upraw we Wspólnocie poprzez docelowe zniesienie zakazu nowych nasadzeń, natomiast w przypadku wzbogacania cukrem, Rząd Rzeczypospolitej Polskiej opowiedział się za utrzymaniem *status quo*.

Kolejny kwestionariusz Prezydencji portugalskiej omówiony na posiedzeniu Rady ds. Rolnictwa w dn. 22-23 października 2007 r. koncentrował się na zaproponowanym przez Komisję Europejską systemie kopert krajowych, możliwości finansowania wsparcia bezpośredniego ze środków zgromadzonych w ramach kopert oraz docelowym modelu instrumentu karczowania. W powyższym kontekście, Rząd Rzeczypospolitej Polskiej zwracał uwagę na potrzebę przyjęcia metodologii podziału środków budżetowych, która nie różnicowałaby sytuacji plantatorów i producentów w poszczególnych strefach klimatycznych uprawy winorośli. W przypadku karczowania i wzbogacania wina Rząd Rzeczypospolitej Polskiej popierał stanowisko delegacji niemieckiej kierując się interesem polskiego przemysłu przetwórczego win owocowych, zbieżnym z uzgodnionymi wzajemnie postulatami i stanowiskiem Republiki Federalnej Niemiec.

Po uprzednim przeprowadzeniu serii spotkań trójstronnych na marginesie posiedzenia Rady ds. Rolnictwa w dn. 26-27 listopada 2007 r., mających na celu przygotowanie ostatecznego kształtu i kierunków kompromisu w sprawie reformy, porozumienie polityczne osiągnięto na posiedzeniu Rady ds. Rolnictwa w dn. 17-19 grudnia 2007 r. (16768/07). Z punktu widzenia interesów polskich plantatorów, producentów wina i sektora przetwórczego warto podkreślić, iż zgodnie z ustaleniami porozumienia politycznego utrzymano możliwość dodawania cukru do wzbogacania wina, przy jednoczesnym zastosowaniu maksymalnych progów (z

możliwością zwiększenia w strefie A upraw winorośli), ale bez obowiązku dodatkowego etykietowania win wzbogaconych cukrem. Rząd Rzeczypospolitej Polskiej zapewnił również, by w ramach porozumienia politycznego zawarte zostały postanowienia umożliwiające długookresowy rozwój lokalnych upraw winorośli bez administracyjnoprawnych ograniczeń poziomu produkcji i powierzchni upraw. Porozumienie polityczne potwierdziło również wynegocjowane w trakcie dyskusji eksperckiej nad reformą rynku wina zapewnienie o możliwości dalszego stosowania nazwy handlowej 'wino owocowe' w formie nazw złożonych i innych nazw handlowych zawierających termin 'wino' dla produktów winiarskich wytwarzanych w drodze fermentacji owoców innych niż winogrona. Dodatkowo, porozumienie przewiduje istotne ułatwienia administracyjne w produkcji wina gronowego poprzez zniesienie obowiązku posiadania listy odmian winorośli obowiązującej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Na mocy ustaleń w ramach porozumienia, Komisja Europejska zobowiązana została do przedłożenia najpóźniej do końca 2012 r. raportu na temat skutków wprowadzonych w reformie rozwiązań. W tym kontekście, Rząd Rzeczypospolitej Polskiej dołączył do dokumentu porozumienia politycznego stosowne oświadczenie, w którym Rzeczpospolita Polska wyraziła oczekiwanie, iż wszystkie państwa członkowskie uprawiające i produkujące wino, spełniające kryteria alokacji środków dla programów wsparcia, będą miały dostęp do instrumentów wspólnej organizacji rynku wina najpóźniej od 2013 r. Zgodnie ze stanowiskiem Rządu oraz instrukcją, Rzeczpospolita Polska poparła ostateczny wynik negocjacji w sprawie reformy wspólnej organizacji rynku wina. Prace finalizujące ustalenia grudniowego posiedzenia Rady ds. Rolnictwa zostaną przeprowadzone w okresie przewodnictwa Prezydencji słoweńskiej.

W odniesieniu do pozostałych rewizji sektorowych, Prezydencja portugalska kontynuowała zapoczątkowane w okresie Prezydencji niemieckiej prace nad dostosowaniem mechanizmów reformy wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru. Na posiedzeniu Rady ds. Rolnictwa w dniu 16 lipca 2007 r., odbyła się debata kierunkowa koncentrująca uwagę państw członkowskich między innymi na zaproponowanej przez Komisję Europejską inicjatywie plantatorskiej w procesie restrukturyzacji oraz proponowanych zasadach ostatecznej redukcji liniowej kwot cukrowych w 2010 r. Porozumienie polityczne w zakresie wniosków dotyczących rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 320/2006 ustanawiające tymczasowy system restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego we Wspólnocie oraz rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 318/2006 w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru, jak również Komunikatu Komisji dotyczącego

propozycji zmiany rozporządzenia (WE) nr 318/2006 w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru oraz rozporządzenia (WE) nr 320/2006 ustanawiającego tymczasowy system restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego we Wspólnocie (9147/07), osiągnięto podczas kolejnego posiedzenia Rady ds. Rolnictwa w dn. 26-27 września 2007 r. (12796/07). Rząd Rzeczypospolitej Polskiej nie sprzeciwił się przyjęciu porozumienia politycznego.

Ważnym instrumentem oddziaływującym na funkcjonowanie rynku rolnego w sektorze zbóż i w sektorze zwierzęcym w bieżącym roku gospodarczym była inicjatywa Komisji Europejskiej dotycząca zawieszenia ceł na import niektórych zbóż. Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady zawieszającego czasowo cła przywozowe na niektóre zboża w roku gospodarczym 2007/2008 (15356/07) został zaprezentowany na posiedzeniu Rady w dn. 26-27 listopada 2007 r., a jego pilne przyjęcie nastąpiło w ramach posiedzenia Rady ds. Środowiska w dniu 20 grudnia 2007 r. (15840/07). Zgodnie ze stanowiskiem Rządu przyjętym przez KERM w dniu 11 grudnia 2007 r., Rzeczpospolita Polska poparła projekt rozporządzenia.

Dodatkowym rozwiązaniem uprzedzającym mechanizm zawieszenia ceł, a przyjętym przez Radę ds. Rolnictwa w kontekście organizacji rynku zbóż był także wniosek dotyczący rozporządzenia Rady wprowadzającego odstępstwo od rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej oraz ustanawiające systemy wsparcia dla rolników w odniesieniu do odłogowania w 2008 r. (12898/07). Przyjęcie jednorocznej derogacji od obowiązku odłogowania miało miejsce na posiedzeniu Rady ds. Rolnictwa w dn. 26-27 września 2007 r. Zgodnie ze stanowiskiem Rządu przyjętym przez KERM w dniu 25 września 2007 r., delegacja polska poparła propozycję Komisji Europejskiej.

W okresie Prezydencji portugalskiej Rada ds. Rolnictwa rozpatrywała również po raz pierwszy wniosek dotyczący rozporządzenia Rady zmieniającego – w zakresie systemów wsparcia w sektorze bawełny – rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników (15026/07). W ramach pierwszej prezentacji, która miała miejsce na posiedzeniu w dn. 26-27 listopada 2007 r., Rząd Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie ze stanowiskiem przyjętym przez KERM w dniu 4 grudnia 2007 r., nie zgłosił uwag. Prace Rady w odniesieniu do sektora bawełny będą kontynuowane w okresie Prezydencji słoweńskiej.

Do ostatniej inicjatywy legislacyjnej z obszaru funkcjonowania jednolitego rynku rolnego produktów rolnych omówionej w okresie Prezydencji portugalskiej należy wniosek dotyczący

rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) w odniesieniu do krajowych kwot mlecznych (16466/07). Podczas prezentacji projektu na posiedzeniu Rady ds. Rolnictwa w dn. 17-19 grudnia 2007 r., delegacja polska wyraziła zadowolenie z propozycji Komisji Europejskiej polegającej na jednorazowym zwiększeniu krajowych ilości referencyjnych mleka o 2%.

Odnosząc się do inicjatyw związanych z uproszczeniem reżimu kontrolowania i sankcjonowania beneficjentów płatności bezpośrednich w oparciu o wymogi współzależności (ang. *cross-compliance*, dalej: cross-compliance) Prezydencji portugalskiej nie udało się zakończyć prac nad wnioskiem dotyczącym rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz rozporządzenie (WE) nr 1698/2005 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (cross-compliance) (12585/07). Wstępna prezentacja projektu przez Komisję Europejską bez udziału w dyskusji państw członkowskich miała miejsce na posiedzeniu Rady ds. Rolnictwa w dn. 26-27 września 2007 r. W trakcie prac nad projektem na szczeblu formacji przygotowawczych Rady Rzeczpospolita Polska zgodnie ze stanowiskiem Rządu przyjętym przez KERM w dniu 18 września 2007 r. dążyła do uwzględnienia w przyszłej decyzji dotyczącej tempa stosowania poszczególnych etapów systemu cross-compliance w nowych państwach członkowskich utrudnionej sytuacji gospodarstw rolnych w Rzeczypospolitej Polskiej wynikającej z nie zakończonego procesu restrukturyzacji, ogromnych potrzeb inwestycyjnych oraz pogorszonej sytuacji finansowej polskich producentów. W opinii Rządu Rzeczypospolitej Polskiej stosowanie pełnego zakresu wymogów współzależności w nowych państwach członkowskich nie powinno nastąpić przed 2013 r. Prace nad projektem powinny zakończyć się w okresie Prezydencji słoweńskiej.

W ramach kontynuacji procesu uproszczenia wspólnotowego prawa rolnego w okresie Prezydencji portugalskiej Rada ds. Rolnictwa na posiedzeniu w dn. 22-23 października 2007 r. osiągnęła również porozumienie polityczne w sprawie projektu rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1290/2005 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (7641/07). Zgodnie z instrukcją oraz stanowiskiem Rządu przyjętym przez KERM w dniu 10 kwietnia 2007 r. delegacja polska nie zgłosiła uwag do uzgodnionego projektu rozporządzenia.

W trakcie Prezydencji portugalskiej Rada ds. Rolnictwa przyjęła również jednomyślnie decyzję zezwalającą na udzielenie pomocy państwa wskutek wystąpienia kłęski suszy w Rumunii. Rząd Rzeczypospolitej Polskiej – na posiedzeniu Rady w dn. 22-23 października 2007 r. – nie zgłosił zastrzeżeń do projektu decyzji.

Ponadto, na ostatnim posiedzeniu Rady ds. Rolnictwa w okresie Prezydencji portugalskiej w dn. 17-19 grudnia 2007 r. Rada przyjęła ostatecznie projekt rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie definicji, opisu, prezentacji i etykietowania napojów spirytusowych (3631/07). Zgodnie ze stanowiskiem Rządu przyjętym przez KERM w dniu 29 sierpnia 2006 r., Rzeczpospolita Polska sprzeciwiła się przyjęciu projektu rozporządzenia z uwagi na niezrealizowanie w pełni zastrzeżeń delegacji polskiej w stosunku do sposobu definiowania wódki w rozporządzeniu składając stosowne oświadczenie w tej sprawie (15505/07 ADD 1).

Pozostałe obszary

W zakresie pozostałych obszarów tematycznych objętych programem prac Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa, należy wskazać, iż na posiedzeniu Rady ds. Rolnictwa w dniu 16 lipca 2007 r. nie uzyskano kwalifikowanej większości za przyjęciem lub odrzuceniem projektu decyzji dotyczącej wprowadzania do obrotu, zgodnie z dyrektywą 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, ziemniaka zmodyfikowanego genetycznie (*Solanum tuberosum* L. linii EH92-527-1), charakteryzującego się zwiększoną zawartością amylopektyny stanowiącej składnik skrobi. Rzeczpospolita Polska opowiedziała się za odrzuceniem projektu.

Analogiczna sytuacja miała miejsce na posiedzeniu Rady ds. Rolnictwa w dn. 26-27 września 2007 r. w zakresie:

- wniosku dotyczącego decyzji Rady zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających, składających się lub wyprodukowanych z genetycznie zmodyfikowanej kukurydzy 59122 (DAS-59122-7) na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (11979/07);
- wniosku dotyczącego decyzji Rady zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających, składających się lub wyprodukowanych z genetycznie zmodyfikowanej kukurydzy 1507xNK603 (DAS-Ø15Ø7-1xMON-ØØ6Ø3-6) na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (12171/07), oraz

- wniosku dotyczącego decyzji Rady zezwalającej na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających, składających się lub wyprodukowanych z genetycznie zmodyfikowanej kukurydzy NK603xMON810 (MON-ØØ6Ø3-6xMON-ØØ81Ø-6) na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (12171/07).

Ponadto, na posiedzeniu Rady ds. Rolnictwa w dn. 22-23 października 2007 r., Prezydencja portugalska przeprowadziła dyskusję nad zaprezentowanym przez Komisję Komunikatem Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie nowej strategii Unii Europejskiej na lata 2007–2013 w dziedzinie zdrowia zwierząt – „Lepiej zapobiegać niż leczyć” (13292/07). Rząd Rzeczypospolitej Polskiej wyraził uznanie Komisji Europejskiej za przeprowadzenie oceny dotychczasowej polityki w zakresie zdrowia zwierząt oraz podkreślił, iż istotne jest nie tylko skupienie się na działaniach w obliczu wystąpienia wielkich epidemii takich jak pryszczycza czy grypa ptaków, ale także na określeniu celów i wskaźników działań długoterminowych, takich jak programy uwalniania poszczególnych regionów od chorób występujących na danym terenie. Jednocześnie, zgodnie z opinią Rządu, istotnym elementem realizowania polityki w zakresie zdrowia zwierząt są działania związane ze skutecznym zapobieganiem ich występowania.

Natomiast na grudniowym posiedzeniu Rady ds. Rolnictwa Prezydencja portugalska kontynuowała prace nad dossier w zakresie środków ochrony roślin, tj. projektem rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (15776/07) oraz projektu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej ramy wspólnotowego działania na rzecz osiągnięcia zrównoważonego stosowania pestycydów (16451/07) uzyskując w przypadku drugiego aktu prawnego porozumienie polityczne, które Rzeczpospolita Polska poparła – zgodnie ze stanowiskiem Rządu przyjętym przez KERM w dniu 5 września 2006 r.

Jednocześnie, na tym samym posiedzeniu Rada wypracowała porozumienie polityczne w sprawie pakietu legislacyjnego ulepszającego żywność, tj. w sprawie:

– wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego jednolitą procedurę wydawania zezwoleń na stosowanie dodatków do żywności, enzymów spożywczych i środków aromatyzujących do żywności (16174/07);

- wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie dodatków do żywności (16173/07);
- wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie enzymów spożywczych i zmieniającego dyrektywę Rady 83/417/EWG, rozporządzenie Rady (WE) nr 1493/1999, dyrektywę 2000/13/WE, dyrektywę Rady 2001/112/WE oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 258/97 (16175/07);
- wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie środków aromatyzujących i niektórych składników żywności o własnościach aromatyzujących do użycia w i na środkach spożywczych oraz zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 1576/89, rozporządzenie Rady (EWG) nr 1601/91, rozporządzenie (WE) nr 2232/96 i dyrektywę 2000/13/WE (16176/07).

Zgodnie ze stanowiskami Rządu przyjętymi przez KERM w dniu 6 września 2006 r. Rzeczpospolita Polska opowiedziała się za przyjęciem wszystkich propozycji aktów prawnych.

Rybołówstwo

Podczas Prezydencji portugalskiej odbyły się 3 posiedzenia Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa, na których omawiane były kwestie rybołówstwa:

- w dniach 22-23 października 2007 r.
- w dniach 26-27 listopada 2007 r.
- w dniach 17-19 grudnia 2007 r.

Do najważniejszych, z punktu widzenia interesów Rzeczypospolitej Polskiej, aktów legislacyjnych, będących przedmiotem prac Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa w okresie sprawowania Prezydencji portugalskiej zaliczyć należy przede wszystkim projekt rozporządzenia Rady ustalający wielkości dopuszczalne połowów i związane z nimi warunki dla niektórych zasobów rybnych mające zastosowanie do Morza Bałtyckiego w 2008 r.

Na posiedzeniu w dniu 22-23 października 2006 r., Rada osiągnęła porozumienie polityczne w odniesieniu do projektu rozporządzenia Rady ustalającego wielkości dopuszczalnych połowów i innych związanych z nimi warunkami dla niektórych zasobów rybnych i grup zasobów rybnych mających zastosowanie do Morza Bałtyckiego na 2008 r. (14640/07).

Rzeczpospolita Polska poparła projekt rozporządzenia. W przyjętym rozporządzeniu w odniesieniu do połowów dorsza, by zachować spójność z wieloletnim planem dotyczącym

zasobów dorsza w Morzu Bałtyckim, Rada zatwierdziła ograniczenie ogólnego dopuszczalnego połowu tego gatunku o 5 proc. we wschodniej części Morza Bałtyckiego i o 28 proc. w zachodniej części Morza Bałtyckiego. Warto zauważyć, iż pierwotnie Komisja postulowała o zmniejszenie połowów odpowiednio o 23 proc. i 32 proc. we wschodniej i zachodniej części Bałtyku. Ponadto postanowiono o zastosowaniu środków mających na celu ograniczenie nakładów połowowych w postaci zastąpienia stosowanego w roku 2007 systemu dotyczącego okresów zamkniętych dla niektórych statków rybackich przez system, w którym określono maksymalną liczbę dni przebywania poza portem: 223 dni w podobszarach 22-24 (zachodnia część Morza Bałtyckiego) i 178 dni w podobszarach 25-27 (część wschodniej części Morza Bałtyckiego), czyli ograniczenie odpowiednio o 10 proc. i 20 proc.

W ostatecznie przyjętym rozporządzeniu limity połowowe w r. 2008 w porównaniu z r. 2007 (wartości podane w nawiasie) przedstawiają się następująco:

- Śledź w podobszarach 25-27, 28.2, 29 oraz 32: 38 027 ton, (33 066)
- Śledź w podobszarach 22-24: 5 797 ton (6 441)
- Dorsz w podobszarach 25-32: 10 255 ton, (10 794)
- Dorsz w podobszarach 22-24: 2 245 ton, (3 118)
- Gładzica w wodach WE obszaru IIIbcd: 480 ton (565)
- Łosoś w wodach WE obszaru IIIbcd z wyłączeniem podobszaru 32: 22 907 sztuk, (26 950)
- Szprot w wodach WE obszaru IIIbcd: 133 435 ton (133 435)

Rzeczpospolita Polska zgodnie ze stanowiskiem przekazanym w dn. 23 października 2007 r. do Komisji ds. Unii Europejskiej Sejmowi RP¹, zaprezentowała na posiedzeniu plan reformy zarządzania rybołówstwem bałtyckim poprzez:

- Bezwzględne egzekwowanie zakazu łowienia i obrotu niewymiarowymi rybami, w szczególności dorszem nakładające maksymalne kary, wraz z utratą licencji połowowych;
- Wprowadzenie na czas tarła ruchomych akwenów zamkniętych, wraz z zakazem ruchu kutrów posiadających sprzęt do specjalistycznych połowów pelagicznych dorsza na ww. obszarach;

¹ W ramach art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej (Dz.U. Nr 52, poz. 515 z późn. zm.)

- Całkowity zakaz połowów gatunków ryb pelagicznych na cele niekonsumpcyjne – paszowe;
- Całkowity zakaz prowadzenia ukierunkowanych połowów pelagicznymi sieciami dorszowymi na zgrupowaniach tarłowych dorsza;
- Zmniejszenie ilości dni połowowych dorsza w ciągu roku, w zamian za rewizję systemu zarządzania rybołówstwem na Morzu Bałtyckim, poprzez odejście od systemu kwotowego na rzecz regulacji połowów nakładem połowowym, które to rozwiązania objęłyby wszystkie państwa bałtyckie;

Osiągnięcie porozumienia dot. rozporządzenia ustalającego wielkości dopuszczalnych połowów w Morzu Bałtyckim w 2008 r. zostało ściśle powiązane z decyzją Komisji z lipca 2007 r. o zamknięciu połowów dla polskich rybaków na stadzie wschodnim dorsza do końca 2007 r. Rzeczpospolita Polska podkreśliła, że nadłowienie kwoty dorsza ma mniejszą wielkość niż wskazuje na to KE i wskazała na konieczność uzgodnienia rzeczywistej wielkości we współpracy z Komisją oraz odjęcie ustalonej wielkości z polskich kwot na lata następne, począwszy od 10 proc. w pierwszym roku odejmowania.

Rzeczpospolita Polska na posiedzeniu zobowiązała się do przedłożenia planu działania w zakresie połowów dorsza w Morzu Bałtyckim obejmującego działania, które niezwłocznie zostaną podjęte, aby pokonać obecne trudności w kontroli i wykonaniu przepisów. Wspomniany plan działania ma być opracowany we współpracy z Komisją i ma wszechstronnie rozwiązywać przyczyny leżące u podstaw nielegalnych połowów dorsza w Morzu Bałtyckim i łamania prawa wspólnotowego w tym zakresie. Jednocześnie biorąc pod uwagę konieczność rozwiązania trudności, przed którymi stanęła Rzeczpospolita Polska w zakresie wdrażania instrumentów WPR po przystąpieniu i w związku z konsekwencjami, jakie dla polskiego sektora gospodarki rybnej będzie miało zastosowanie art. 5 rozporządzenia Rady 847/96/WE (ściśle zastosowanie artykułu w praktyce uniemożliwiłoby polskim rybakom kontynuację połowów dorsza w roku 2008) w tym przypadku, Komisja zobowiązała zastosować na rok 2008 podejście elastyczne w potrąceniu za przekroczenie kwoty w roku 2007 pod warunkiem, że plan działania i jego realizacja wypełnią zobowiązania Rzeczypospolitej Polskiej w tym zakresie. Na marginesie posiedzenia Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa w dn. 17-19 grudnia 2007 r. uzgodniono z Komisją szczegółowe postanowienia dot. wysokości i sposobu potrącenia przekroczonej w 2007 r. kwoty połowowej dorsza. Zgodnie z postanowieniami, wysokość kwoty ryb nadłowionych, która zostanie potrącona z

ogólnej polskiej kwoty połowowej dla dorsza wschodniego wyniesie 8 tys. ton. Kwota ta zostanie rozbita na transze, w wysokości odpowiednio po 10 % do potrącenia w 2008 r. oraz po 30 % w latach 2009-2011.

Na ww. posiedzeniu przyjęto również rozporządzenie Rady ustalające wielkości dopuszczalnych połowów na 2008 r. i związanych z nimi warunków dla pewnych stad ryb i grup stad ryb, stosowanych na wodach terytorialnych Wspólnoty oraz w odniesieniu do statków wspólnotowych na wodach, na których wymagane są ograniczenia połowowe (15874/07). Rzeczpospolita Polska w duchu kompromisu poparła projekt rozporządzenia, jednocześnie w oświadczeniu dołączonym do Protokołu z posiedzenia Rady wskazała, iż poziom alokacji kwoty śledzia atlantycko – skandynawskiego nie odpowiada historycznym połowom w obszarze regulacyjnym Komisji ds. Rybołówstwa Północno-Wschodniego Atlantyku (NEAFC) i wezwała Komisję Europejską do podjęcia w ramach NEAFC wszelkich działań niezbędnych do zabezpieczenia przysługujących Rzeczypospolitej Polskiej praw połowowych. Ponadto zgodnie z informacją o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE na posiedzeniu Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa w dn. 17-19 grudnia 2007 r., przekazanej do Komisji ds. Unii Europejskiej Sejmu i Senatu RP w dn. 14 grudnia 2007 r. zwróciła się do Komisji o zaprzestanie praktyki zmniejszania możliwości połowowych wszystkich państw członkowskich z powodu alokacji części przysługujących UE kwot dla Królestwa Norwegii, w zamian za możliwości połowów na wodach norweskich, które przysługują tylko wybranym państwom członkowskim – wśród których nie ma nowych państw członkowskich. W związku z powyższym Rzeczpospolita Polska powołując się na zasadę równego traktowania wszystkich państw członkowskich Wspólnoty, wezwała Komisję Europejską do zapewnienia w ramach porozumienia rybackiego UE – Królestwo Norwegii możliwości połowowych odpowiadających prawom historycznym i transferom do Królestwa Norwegii z krajowych kwot połowowych.

W trakcie posiedzeń Rady w październiku i listopadzie 2007 r. dyskutowana była również kwestia stanowiska UE do negocjacji z Królestwem Norwegii (14657/06) ws. porozumienia w zakresie wzajemnych możliwości połowowych w r. 2008. Dążąc do kompromisu ws. rozporządzenia ustalającego wielkości dopuszczalnych połowów w Morzu Bałtyckim w 2008 r., Rzeczpospolita Polska nie podnosiła na posiedzeniu zastrzeżeń co do kwoty czarniaka.

Posiedzenie Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa w dn. 26-27 listopada 2007 r. zdominowały natomiast uzgodnienia w odniesieniu do projektu rozporządzenia Rady ustanawiającego wieloletni plan odnowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku

i w Morzu Śródziemnym (15219/07). Rada jednomyślnie osiągnęła porozumienie polityczne w tym zakresie. Uzgodnienie porozumienia było ściśle związane z wynikami rocznej Sesji Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT) w Antalyi w dniach 9 -18 listopada 2007 r., na której zdecydowano m.in. o rozpoczęciu całościowego przeglądu planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego w 2008 r. oraz o wprowadzeniu nowego dokumentu kontrolnego, umożliwiającego prześledzenie handlu złowioną rybą. Kluczową decyzją ICCAT było także ustalenie warunków spłaty (trzy równe raty w latach 2009-2011) nałowionej w 2007 r. przez niektóre państwa członkowskie UE kwoty tuńczyka błękitnopłetwego. Podstawowym instrumentem mającym na celu uniknięcie powtórzenia się sytuacji są szczegółowe plany połowowe dla statków o długości powyżej 24 metrów i grup mniejszych statków używających tych samych narzędzi połowowych i/lub tworzących organizacje producentów. W ostatecznie przyjętym rozporządzeniu zakazano ponadto stosowania samolotów lub helikopterów w celu poszukiwań tuńczyka błękitnopłetwego w obszarze objętym konwencją i wprowadzono ograniczenia połowu w postaci minimalnej wielkości tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym tj. 30 kg lub 115 cm. Wprowadzono także surowsze przepisy dotyczące rybołówstwa rekreacyjnego i sportowego. Państwa członkowskie zostały także zobowiązane do wyznaczenia miejsc wykorzystywanych do wyładunków lub miejsc w pobliżu brzegu (wyznaczone porty), gdzie zezwala się na operacje wyładunku lub przeładunku tuńczyka błękitnopłetwego. Rzeczpospolita Polska nie zgłaszała uwag do projektu rozporządzenia, ze względu na fakt, iż polskie jednostki rybackie nigdy nie prowadziły i nie prowadzą połowów tuńczyka błękitnopłetwego na obszarze wschodniego Atlantyku oraz Morza Śródziemnego.

Rada ds. Środowiska

Podczas Prezydencji portugalskiej odbyły się dwa posiedzenia Rady ds. Środowiska:

- w dniu 30 października 2007 r. oraz
- w dniu 20 grudnia 2007 r.

Na posiedzeniu w dn. 30 października 2007 r. przyjęto dokumenty z listy A wymienione w dok. 14055/07. Instrukcja na to posiedzenie została przyjęta przez KERM w dniu 30 października 2007 r.

Istotnym dokumentem dyskutowanym podczas omawianego posiedzenia Rady był projekt konkluzji Rady przedstawiający wspólne stanowisko UE podczas 13. sesji Konferencji Stron Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu. Konferencja odbyła się w dniach 3-14 grudnia 2007 r. na Bali, a jej celem było zapoczątkowanie procesu negocjacyjnego (tzw. mapy drogowej z Bali), który ma doprowadzić do przyjęcia do końca 2009 r. globalnego porozumienia po okresie objętym Protokołem z Kioto tj. po roku 2012. (14632/07). Taki właśnie postulat był głównym elementem przyjętych konkluzji. Rzeczpospolita Polska na posiedzeniu podtrzymała swoje postulaty dotyczące m.in. odzwierciedlenia osiągnięć nowych krajów członkowskich w zakresie redukcji emisji oraz uzupełnienia zapisu dot. pochłaniania dwutlenku węgla poprzez zrównoważoną gospodarkę leśną i praktyki wykorzystania ziemi. W wyniku trudnych negocjacji, Rzeczpospolita Polska zaakceptowała kompromisowy tekst konkluzji Rady, w którym uwzględniono m.in. postulat Polski dotyczący zapisu na temat wzmocnienia pochłaniania dwutlenku węgla poprzez zrównoważoną gospodarkę leśną i praktyki wykorzystania ziemi, jako część porozumienia post-2012.

Rada nie uzyskała większości kwalifikowanej koniecznej do przyjęcia bądź odrzucenia decyzji w sprawie dwóch wniosków mających na celu częściowe uchylenie tymczasowych środków ochronnych obowiązujących w Republice Austrii w odniesieniu do stosowania i sprzedaży zmodyfikowanej genetycznie kukurydzy linii MON 810 i T 25 zgodnie z Dyrektywą 2001/18/WE (13701/07 oraz 13702/07). W związku z powyższym, to Komisja będzie stanowić w sprawie proponowanych decyzji. Rzeczpospolita Polska zgodnie ze stanowiskiem przyjętym przez KERM w dn. 26 października 2007 r. oraz opinią Komisji do Spraw Unii Europejskiej Sejmu RP z dn. 22 listopada 2007 r. opowiedziała się przeciwko obu wnioskom. Tym samym Rzeczpospolita Polska poparła starania Republiki Austrii o utrzymanie na jej terytorium zakazu stosowania i sprzedaży ww. odmian zmodyfikowanej

genetycznie kukurydzy. W uzasadnieniu Rzeczpospolita Polska odniosła się do szeregu wątpliwości związanych ze sprzedażą i przetwarzaniem na żywność i paszę ww. odmian kukurydzy, a także nie zakończonych badań prowadzonych w Republice Austrii nad oceną ryzyka.

Rada jednomyślnie przyjęła konkluzje, w których uznając powagę sytuacji na świecie, jeśli chodzi o niedobór wody oraz zjawisko suszy, oraz biorąc pod uwagę rozmiary tych zjawisk, wspomina o potrzebie przeglądu strategii UE w tej dziedzinie (13888/07).

Następnie odbyła się dyskusja dotycząca projektu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 98/70/WE w odniesieniu do specyfikacji benzyny i olejów napędowych oraz wprowadzającej mechanizm monitorowania i ograniczania emisji gazów cieplarnianych pochodzących z wykorzystania paliw w transporcie drogowym oraz zmieniającej dyrektywę Rady 1999/32/WE w odniesieniu do specyfikacji paliw wykorzystywanych przez statki żeglugi śródlądowej oraz uchylającej dyrektywę 93/12/EWG. Rzeczpospolita Polska zgodnie ze stanowiskiem przyjętym przez KERM w dn. 6 marca 2007 r. oraz opinią Komisji do Spraw Unii Europejskiej Sejmu RP z 14 marca 2007 r. oraz opinią Komisji ds. Unii Europejskiej Senatu RP z dnia 27 marca 2007 r. poparła działania w zakresie emisji gazów cieplarnianych z transportu, których kierunki wiązać się muszą z określeniem ilościowych celów redukcyjnych. Niemniej jednak Rzeczpospolita Polska zwróciła uwagę na brak przekonujących argumentów co do możliwości osiągnięcia przez dostawców paliw redukcji emisji dwutlenku węgla o 10 proc. w ciągu 10 lat tj. do roku 2020. W opinii wielu państw członkowskich, w tym Rzeczypospolitej Polskiej, nie określono spójnej metodologii raportowania

i monitorowania wielkości emisji dwutlenku węgla w tzw. „cyklu życia” paliwa, tj. od momentu jego wydobycia aż do całkowitego wykorzystania. Projekt dyrektywy jest nadal przedmiotem prac Rady i Parlamentu Europejskiego w ramach pierwszego czytania procedury współdecydowania.

Na posiedzeniu Rady ds. Środowiska w dn. 20 grudnia 2007 r. przyjęto dokumenty z listy A wymienione w dok. 16200/07, przy czym Rzeczpospolita Polska zgodnie ze stanowiskiem przyjętym przez KERM w dn. 4 grudnia 2007 r. oraz opinią Komisji ds. Unii Europejskiej Sejmu RP z dn. 6 grudnia 2007 r. wstrzymała się od głosu w odniesieniu do wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie stosowania uzgodnień dotyczących towarów pochodzących z niektórych państw wchodzących w skład grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) przewidzianych w umowach ustanawiających lub prowadzących do

ustanowienia umów o partnerstwie gospodarczym. Instrukcja była rozpatrywana przez członków KERM w trybie obiegowym w dniu 19 grudnia 2007 r.

Istotnym osiągnięciem Prezydencji portugalskiej było uzyskanie porozumienia politycznego w odniesieniu do projektu Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie włączenia lotnictwa do systemu handlu emisjami (16855/07). Rzeczpospolita Polska zgodnie ze stanowiskiem przyjętym przez KERM w dn. 16 lutego 2007 r. oraz opinią Komisji do Spraw Unii Europejskiej Sejmu RP z dn. 28 lutego 2007 r. podtrzymała prezentowane w całym procesie negocjacyjnym stanowisko wyrażające wolę włączenia lotnictwa do systemu handlu uprawnieniami do emisji jednofazowo, z uwzględnieniem wszystkich operacji lotniczych z i do UE, najwcześniej od 1 stycznia 2013 r. Rzeczpospolita Polska podkreśliła, iż objęcie systemem wszystkich lotów z i do portów lotniczych UE, bez względu na przynależność państwową przewoźników nie narazi europejskich przewoźników na drastyczne obniżenie ich konkurencyjności względem partnerów z krajów trzecich. Odnosząc się do ilości uprawnień przeznaczonych na sprzedaż w drodze aukcji Rzeczpospolita Polska poparła zapis zaproponowany przez Prezydencję określający ilość uprawnień przeznaczanych na aukcje jako średnią ważoną wynikającą z Krajowych Planów Rozdziału Uprawnień na lata 2008-2012. Opowiedziała się również za utworzeniem rezerwy uprawnień dla nowych uczestników, jednakże z uwzględnieniem postulatów zgłaszanych przez zainteresowane nowe państwa członkowskie. Rzeczpospolita Polska poparta przez część państw członkowskich postulowała także przeniesienie zapisów dotyczących przeznaczania przychodów z aukcji uprawnień do preambuły dyrektywy, ale w duchu kompromisu zgodziła się na zapisy w części dyspozycyjnej tekstu pod warunkiem dopuszczenia możliwości swobodnego rozdysponowania przychodów. Jednocześnie podtrzymała stanowisko, zgodnie z którym okres bazowy dla wyliczenia całkowitego pułapu emisji powinien zostać przesunięty z lat 2004 – 2006 na lata 2007 – 2009, co zagwarantowałoby urealnienie przydziału uprawnień dla operatorów lotniczych oraz uwzględniłoby zróżnicowaną dynamikę rozwoju poszczególnych państw członkowskich. W uzgodnionym na posiedzeniu tekście dyrektywy przyjęto rok 2012 jako datę rozpoczęcia systemu oraz etap jednofazowy jest zgodny z postulatami zgłaszanymi przez Rzeczpospolitą Polską. Przyjęto 10-cio procentowy poziom aukcji który jest również zgodny z zakładanym na początku negocjacji akceptowalnym pułapem. Postulowane przez Rzeczpospolitą Polską obniżenie progu dostępu do rezerwy okazało się niemożliwe ze względu na większość kwalifikowaną głosów uniemożliwiającą takie rozwiązanie, niemniej jednak obniżenie progu dostępu do rezerwy o dwa punkty procentowe wydaje się być

zadowalające. Aktualizacja rozdziału uprawnień między kraje członkowskie zgodnie z sytuacją rynkową w 2010 r. jest pozytywnym rozwiązaniem dla Rzeczypospolitej Polskiej, gdyż ze względu na wyższe niż średnia wspólnotowa tempo rozwoju branży lotniczej w Rzeczypospolitej Polskiej, przydział uprawnień dla operatorów krajowych może być wyższy. Projekt dyrektywy będzie następnie przedmiotem uzgodnień pomiędzy Radą a Parlamentem Europejskim w ramach drugiego czytania procedury współdecydowania.

Niestety Radzie nie udało się osiągnąć porozumienia w odniesieniu do projektu Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ochrony gleb (16157/07). Rzeczpospolita Polska wyraziła pełne poparcie dla dokumentu, uznając go jako właściwy instrument pozwalający na osiągnięcie celów przyjętej na poziomie wspólnotowym strategii tematycznej na rzecz przeciwdziałania procesom degradacji gleb. Zdaniem Rzeczypospolitej Polskiej projektowana dyrektywa stworzyłaby jednolite podejście do problematyki ochrony gleb we wszystkich państwach członkowskich UE oraz zmobilizowałaby do odpowiednich działań państwa członkowskie, które do tej pory nie wdrożyły odpowiednich działań w zakresie ochrony gleb. Pomimo dodatkowych zmian przedłożonych przez Prezydencję na posiedzeniu, w pełni gwarantujących krajom członkowskim elastyczne i zróżnicowane podejście w procesie ochrony gleb, uzasadnione zarówno różnorodnością warunków glebowych w poszczególnych krajach i regionach, jak i z poszanowaniem dotychczasowych działań w tym zakresie, delegacje Republiki Federalnej Niemiec, Republiki Francuskiej, Wielkiej Brytanii, Republiki Austrii i Królestwa Niderlandów nie poparły projektu dyrektywy uzasadniając swoje stanowisko koniecznością pozostawienia swobody krajom członkowskim i kontynuacji działań w tym zakresie na gruncie prawa krajowego. Delegacje uzyskując w ten sposób mniejszość blokującą głosów doprowadziły do odrzucenia projektu dyrektywy. Wznowienie prac nad projektem dyrektywy możliwe jest podczas kolejnych Prezydencji.

Rada przyjęła konkluzje w odniesieniu do działań w zakresie środowiska i zdrowia (16154/07).

Rada ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii

Podczas Prezydencji portugalskiej odbyły się dwa posiedzenia Rady UE ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii:

- 1-2 października 2007 r. – poświęcone kwestiom transportu i telekomunikacji (instrukcja została przyjęta na posiedzeniu KERM 28 września 2007 r.)
- 29-30 listopada i 3 grudnia 2007 r. – poświęcone kwestiom transportu, telekomunikacji i energii (instrukcja w odniesieniu do punktów dotyczących transportu i telekomunikacji przyjęta przez KERM 27 listopada 2007 r., natomiast uzupełnieni dotyczące kwestii energii – 30 listopada 2007 r.).

Prezydencja portugalska kontynuowała prace związane z przygotowaniem kompleksowej decyzji odnośnie budowy europejskiego systemu nawigacji satelitarnej Galileo. Podczas październikowego posiedzenia Rady Komisja Europejska przedstawiła koncepcję zakończenia impasu w budowie programu oraz harmonogram jego kontynuacji wraz z propozycją finansowania. Podczas przeprowadzonej dyskusji delegacje zgodziły się, że do końca roku 2007 r. powinna zostać podjęta kompleksowa decyzja w sprawie przyszłości budowy systemu. Rzeczpospolita Polska opowiedziała się za przyjęciem przez Radę wniosków w tej sprawie. Najwięcej kontrowersji wśród państw członkowskich wzbudziła propozycja rewizji perspektywy finansowej na lata 2007-2013 w celu uzyskania dodatkowych środków w wysokości 2,4 mld euro niezbędnych do pokrycia kosztów finansowania budowy systemu (w sumie 3,4 mld euro) oraz roli Europejskiej Agencji Kosmicznej w finansowaniu programu. Rzeczpospolita Polska zajęła stanowisko, zgodnie z którym budowa systemu powinna być finansowana ze środków publicznych. W następstwie decyzji podjętej na Radzie ECOFIN w dniu 23 listopada 2007 r. Rada ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii podczas listopadowego posiedzenia przyjęła wnioski ws. kontynuacji programu Galileo i jednocześnie uznała, że koszty związane z osiągnięciem pełnej operacyjności systemu wyniosą 3,4 mld euro i zostaną pokryte z budżetu UE w ramach perspektywy finansowej na lata 2007-2013. Dodatkowo Rada powierzyła rolę organu zarządzającego programem Komisji Europejskiej przy czym państwa członkowskie posiadać będą nadzór polityczny nad programem, natomiast Rada i Parlament Europejski podejmować będą decyzje polityczne i budżetowe w zakresie Galileo. Przetargi związane z budową systemu przeprowadzać będzie Europejska Agencja Kosmiczna (ESA). W procedurach przetargowych zachowany zostanie zrównoważony udział wszystkich państw członkowskich. Rzeczpospolita Polska poparła przyjęcie wniosków Rady.

Podczas posiedzenia Rady w listopadzie przyjęte zostały konkluzje dot. Komunikatu Komisji – Plan działań na rzecz logistyki transportu lądowego, którego celem jest określenie krótko- i długoterminowych działań dla poprawy konkurencyjności, efektywności i stabilności systemu przewozów towarowych w Unii Europejskiej. Rzeczpospolita Polska poparła przyjęcie konkluzji Rady. W dyskusji nad tym tematem podkreśliła konieczność przeprowadzenia dalszej dyskusji odnośnie propozycji dopuszczenia do ruchu pojazdów samochodowych o zwiększonej masie i wymiarach.

Dodatkowo podczas listopadowego posiedzenia Rada przeprowadziła debatę dotyczącą kierunków polityki odnośnie *Odnowionej strategii zrównoważonego rozwoju UE*. W trakcie dyskusji Rzeczpospolita Polska wyraziła opinię, że w zakresie realizacji strategii zrównoważonego rozwoju w sektorze transportowym pozostaje jeszcze wiele do zrobienia. W wielu przypadkach ustanowione w szczególności z uwagi na ochronę środowiska procedury administracyjne, czy też dodatkowe interwencje, prowadzą do wybierania rozwiązań o nieproporcjonalnych kosztach społecznych i finansowych, co w oczywisty sposób zmniejsza zdolność rozwojową i tym samym tempo rozwoju naszego kraju. Ponadto Rzeczpospolita Polska podkreśliła, że przy planowaniu instrumentów, które mają na celu realizację polityki zrównoważonego rozwoju UE powinny być uwzględniane różnice w rozwoju gospodarczym poszczególnych państw członkowskich, różnice w rozwoju infrastruktury, poziomie mobilności społeczeństw itd., tak aby nie ograniczać nadmiernie możliwości ich dalszego, dynamicznego rozwoju. Zgodnie z przedstawioną przez Rzeczpospolitą Polską opinią przyszłym priorytetem strategii w dziedzinie transportu powinno być osiągnięcie spójności pomiędzy strategiami zarówno sektorowymi, jak i tematycznymi.

W zakresie spraw horyzontalnych podczas październikowego posiedzenia Rady Komisja Europejska dokonała prezentacji Zielonej Księgi – W kierunku nowej kultury mobilności w mieście. Komisja skierowała dokument do konsultacji, których zakończenie przewidziano w marcu 2008 r.

Odnosnie transportu lądowego Rada w październiku 2007 r. przyjęła podejście ogólne w sprawie projektu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady dot. zarządzania bezpieczeństwem infrastruktury drogowej, którego celem jest poprawa bezpieczeństwa na europejskich drogach. Rzeczpospolita Polska poparła projekt dyrektywy zgodnie ze stanowiskiem Rządu przyjętym przez KERM w dniu 8 listopada 2006 r.

Zarówno w październiku jak i listopadzie Rada zajęła się również projektem dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2004/49/WE w sprawie

bezpieczeństwa kolei Wspólnoty, której celem jest ujednoczenie procedur związanych z bezpieczeństwem w państwach członkowskich UE. Podczas październikowego posiedzenia Rada przyjęła podejście ogólne w sprawie projektu. W listopadzie Rada osiągnęła porozumienie polityczne wobec projektu, umożliwiające przyjęcie wspólnego stanowiska i osiągnięcie porozumienia z Parlamentem Europejskim w drugim czytaniu. Podczas procedowania aktu prawnego na obu spotkaniach Rady, Rzeczpospolita Polska poparła projekt dyrektywy zgodnie ze stanowiskiem Rządu przyjętym przez KERM w dniu 26 stycznia 2007 r.

W pakiecie spraw związanych z transportem kolejowym Rada w październiku 2007 r. przyjęła również ogólne podejście w sprawie projektu dyrektywy ws. interoperacyjności wspólnotowego systemu kolei, której celem jest rozwój interoperacyjności kolei poprzez usunięcie barier w swobodnym przemieszczaniu się pojazdów szynowych. Rzeczpospolita Polska poparła projekt dyrektywy zgodnie ze stanowiskiem Rządu przyjętym na posiedzeniu KERM w dniu 26 stycznia 2007 r. W związku z osiągnięciem porozumienia z Parlamentem Europejskim co do treści projektu oczekiwane jest jego przyjęcie w pierwszym czytaniu.

Dodatkowo Rada ds. TTE w listopadzie 2007 r. przyjęła porozumienie polityczne w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 881/2004 ustanawiające Europejską Agencję Kolejową, którego celem jest rozszerzenie kompetencji Agencji w zakresie procedur związanych z interoperacyjnością i bezpieczeństwem kolei. Rzeczpospolita Polska poparła projekt zgodnie ze stanowiskiem Rządu przyjętym na posiedzeniu KERM w dniu 26 stycznia 2007 r.

W zakresie spraw związanych z transportem lądowym Rada podczas swojego listopadowego posiedzenia przyjęła również raporty z postępu prac nad projektem rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych zasad dotyczących warunków wykonywania zawodu przewoźnika drogowego oraz projektem rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych zasad dostępu do międzynarodowego rynku przewozów drogowych (przekształcenie). Prace nad projektami kontynuowane będą przez Prezydencję słoweńską.

Oдноśnie transportu lotniczego Rada ds. TTE w październiku i listopadzie 2007 r. zajęła się stosunkami zewnętrznymi w lotnictwie cywilnym. Przedstawiona została informacja Prezydencji i Komisji na temat rezultatów 36-tej sesji Zgromadzenia ICAO, podczas której omawiane były sprawy związane z ochroną środowiska, bezpieczeństwem, zarządzaniem ruchem lotniczym oraz współpracą międzynarodową. Wspólnocie nie udało się osiągnąć

wszystkich założonych celów. Europejski system handlu emisjami nie znalazł wystarczającego poparcia wśród członków ICAO. Dodatkowo w październiku 2007 r. Rada podjęła również wstępną decyzję w sprawie upoważnienia Komisji do otwartych negocjacji z Kanadą w zakresie transportu lotniczego. Natomiast w listopadzie 2007 r. Rada przyjęła dwie decyzje tj. decyzję upoważniającą Komisję do podjęcia negocjacji z Jordańskim Królestwem Haszymidzkim w sprawie sporządzenia euro-śródziemnomorskiego porozumienia o lotnictwie oraz decyzję upoważniającą Komisję do podjęcia negocjacji w sprawie porozumienia odnoszącego się do audytów/kontroli w zakresie bezpieczeństwa lotniczego i zagadnień pokrewnych pomiędzy Wspólnotą Europejską i Organizacją Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO).

W październiku 2007 r. Rada przyjęła także konkluzje w sprawie Komunikatu Komisji: Plan działania w zakresie przepustowości, efektywności i bezpieczeństwa portów lotniczych w Europie.

Podczas Rady w listopadzie 2007 r. przyjęte zostało ogólne podejście odnośnie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie opłat lotniskowych, którego celem jest zharmonizowanie na poziomie Wspólnoty podstawowych zasad dotyczących ustalania opłat lotniskowych dla zagwarantowania równych warunków funkcjonowania portów lotniczych oraz przewoźników. Rzeczpospolita Polska poparła przyjęcie projektu dyrektywy zgodnie ze stanowiskiem Rządu przyjętym na posiedzeniu KERM w dniu 27 lutego 2007 r. W trakcie dyskusji Rzeczpospolita Polska – zgodnie ze stanowiskiem przyjętym przez KERM w dniu 20 listopada 2007 r. - zgodziła się na przedstawione przez Komisję Europejską kompromisowe rozwiązanie dotyczące kwestii powiązania wysokości opłat z kosztami świadczenia usług, polegające na umieszczeniu w preambule aktu prawnego dodatkowego motywu, nawiązującego do rozróżnienia poczynionego przez Radę ICAO między opłatą a podatkiem i przypominającego, że Rada ICAO wskazała, iż opłata służy odzyskaniu kosztów udostępniania urządzeń i świadczenia usług. Zapis taki umożliwi zapobieganie wprowadzeniu przez zarządzającego lotniskiem opłat lotniskowych, których wysokość będzie znacznie przewyższać koszty związane ze świadczeniem usług na rzecz przewoźników, wliczając w to amortyzację oraz rozsądny zysk.

W listopadzie 2007 r. Rada przyjęła również porozumienie polityczne w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych zasad realizacji usług transportu lotniczego na terenie Wspólnoty (przekształcenie), którego celem jest wzmocnienie wspólnotowego rynku lotniczego i dalsza liberalizacja tego rynku, a także

zapewnienie lepszej ochrony pasażerów poprzez obowiązek informowania ich o rzeczywistej i całkowitej cenie biletu oraz zniesienie dyskryminacji cenowej dotyczącej miejsca zakupu biletu. Rzeczpospolita Polska poparła przyjęcie projektu rozporządzenia zgodnie ze stanowiskiem Rządu przyjętym na posiedzeniu KERM w dniu 9 sierpnia 2006 r. Dzięki osiągniętemu porozumieniu z Parlamentem Europejskim oczekiwane jest przyjęcie projektu rozporządzenia w drugim czytaniu.

W transporcie morskim podczas posiedzenia Rady w październiku 2007 r. została przyjęta rezolucja Rady dotycząca ustanowienia Europejskiego Centrum Danych Systemu Identyfikacji i Śledzenia Statków Dalekiego Zasięgu (LRIT). Państwa członkowskie zgodziły się na powołanie europejskiego banku danych, który zarządzany będzie przez Komisję Europejską we współpracy z państwami członkowskimi, za pośrednictwem Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Morskiego. Celem LRIT jest ochrona na morzu, akcje poszukiwawczo-ratunkowe, bezpieczeństwo morskie i ochrona środowiska morskiego. Rzeczpospolita Polska poparła przyjęcie rezolucji Rady.

Podczas posiedzenia w listopadzie 2007 r. Rada rozpatrzyła dwa wnioski będące częścią tzw. trzeciego pakietu środków prawnych na rzecz bezpieczeństwa na morzu. Rada przyjęła porozumienie polityczne odnośnie projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie odpowiedzialności przewoźników pasażerskich na morzu i wodach śródlądowych z tytułu wypadków („Konwencja Ateńska”), którego celem jest ujednoczenie zasad odpowiedzialności przewoźnika morskiego za szkody poniesione przez pasażerów statków na osobie lub w przewożonym mieniu na terenie Wspólnoty poprzez przyjęcie do prawa wspólnotowego Konwencji Ateńskiej z roku 1974 zmienionej Protokołem z roku 2002. Rzeczpospolita Polska poparła przyjęcie projektu rozporządzenia zgodnie ze stanowiskiem Rządu przyjętym na posiedzeniu KERM w dniu 14 marca 2006 r. W trakcie dyskusji Rzeczpospolita Polska – zgodnie ze stanowiskiem przyjętym przez KERM w dniu 20 listopada 2007 r. – poparła wyłączenie spod zakresu stosowania rozporządzenia przewoźników pasażerskich na wodach śródlądowych. Przyjęcie rozporządzenia wiązać się będzie z koniecznością ratyfikowania przez Rzeczpospolitą Polską Protokołu z roku 2002 do Konwencji Ateńskiej z roku 1974 oraz Protokołu z roku 1996 zmieniającego Konwencje o Ograniczeniu Odpowiedzialności za Roszczenia Morskie (LLMC) z roku 1976.

Drugim z rozpatrzonych przez Radę wniosków w ramach pakietu bezpieczeństwa morskiego był projekt dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych reguł i norm dotyczących organizacji dokonujących inspekcji i przeglądów na statkach oraz odpowiednich

działań administracji morskich. Projekt aktu prawnego ustanawia zasady postępowania i standardy dla państw członkowskich UE oraz instytucji klasyfikacyjnych w zakresie dokonywania inspekcji i przeglądów statków zgodnie z postanowieniami przepisów konwencji międzynarodowych. Na swoim listopadowym posiedzeniu Rada zadecydowała o podziale wniosku na dwa projekty tj.: projekt dyrektywy zawierający przepisy skierowane do państw członkowskich oraz projekt rozporządzenia odnoszący się do procedury uznania towarzystwa klasyfikacyjnego na poziomie wspólnotowym. Rzeczpospolita Polska poparła przyjęcie porozumienia politycznego odnośnie projektu dyrektywy i rozporządzenia zgodnie ze stanowiskiem Rządu przyjętym na posiedzeniu KERM w dniu 17 lutego 2006 r.

Dodatkowo w bloku spraw związanych z transportem morskim Rada w listopadzie 2007 r. zapoznała się z informacjami Komisji na temat: Komunikatu ws. europejskiej polityki portowej, projektu regulacji ws. warunków pracy na morzu i współpracy w tym zakresie z Międzynarodową Organizacją Pracy oraz przyznania Komisji statusu obserwatora w Międzynarodowej Organizacji Morskiej. Rada wysłuchała również informacji na temat problemów ratownictwa morskiego przedstawionych przez delegację hiszpańską i włoską.

Podczas posiedzenia Rady w dniu 1 - 2 października 2007 r. omawiane były również kwestie dotyczące obszaru poczty 1 października 2007 r. osiągnięte zostało porozumienie polityczne w odniesieniu do projektu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 97/67/WE w sprawie pełnego urzeczywistnienia rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty (13114/07).

Ostateczny tekst porozumienia jest całkowicie zgodny z założeniami wyznaczonymi w stanowisku Rządu Rzeczypospolitej Polskiej (przyjętym przez KERM w dniu 10 listopada 2006 r., opinia Sejmu z 5 grudnia, a Senatu z 6 grudnia 2006 r.), zakładając przesunięcie wstępnie proponowanej na 2009 r. przez Komisję Europejską daty implementacji dyrektywy, jednocześnie będącej datą całkowitej liberalizacji rynku pocztowego (zniesienie obszaru usług zastrzeżonych) na dzień 31 grudnia 2010r. W związku z powyższym będzie istniała możliwość stosowania obszaru zastrzeżonego, jako jednego z mechanizmów finansowania usług powszechnych do tej daty. Należy wskazać, iż Rzeczpospolita Polska informowała w trakcie prac nad projektem dyrektywy w Radzie Unii Europejskiej, iż nie jest przygotowana na otwarcie rynku w 2009 r., przede wszystkim ze względu na wciąż toczącą się restrukturyzację i przygotowania do komercjalizacji operatora Poczta Polska oraz aktualny stan rozwoju krajowego rynku pocztowego i małe zainteresowanie operatorów alternatywnych świadczeniem usług powszechnych

Ponieważ Rzeczpospolita Polska nie miała pewności, że tego rodzaju zapis znajdzie się w tekście ostatecznym porozumienia, przyłączyła się do grupy krajów, które będą mogły skorzystać z ewentualnej derogacji przepisów dyrektywy do końca 2012 r. Oprócz Rzeczypospolitej Polskiej dokument ten podpisało 8 nowych państw członkowskich Unii Europejskiej – Republika Cypryjska, Republika Czeska, Republika Węgierska, Republika Litewska, Republika Łotewska, Republika Malty, Rumunia, Republika Słowacka oraz Wielkie Księstwo Luksemburga i Republika Grecka. Ostateczna propozycja zapisów została zawarta w „*meeting dokument 1 on postal services*”, który również został przyjęty w trakcie październikowego posiedzenia Rady (13424/07).

Podczas posiedzenia Rady w dniach 29-30 listopada 2007 r. w części telekomunikacyjnej Komisja Europejska przedstawiła informacje nt. dokumentów wchodzących w skład przeglądu ram regulacyjnych UE dotyczących sieci i usług łączności elektronicznej. Raport dotyczący przeglądu ram regulacyjnych oraz projekty aktów prawnych, które wchodzi w skład pakietu regulującego sektor elektronicznej komunikacji, zostały opublikowane przez Komisję Europejską tuż przed posiedzeniem Rady, nie było więc możliwe zajęcie przez Rzeczpospolitą Polską szczegółowego stanowiska w tej sprawie. W skład przeglądu wchodzi następujące Komunikaty Komisji Europejskiej i projekty aktów prawnych:

- „Komunikat Komisji Europejskiej do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów: „Pełne wykorzystanie potencjału dywidendy cyfrowej w Europie: wspólne podejście do zagospodarowania zakresów częstotliwości zwolnionych w wyniku przejścia na nadawanie cyfrowe” (15365/07);
- „Komunikat Komisji Europejskiej do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów: Sprawozdanie na temat wyników przeglądu unijnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej zgodnie z dyrektywa 2002/21/WE oraz Streszczenie propozycji reform z 2007 r.” (15371/07);
- Projekt dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2002/21/WE w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej, dyrektywę 2002/19/WE w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej oraz wzajemnych połączeń oraz dyrektywę 2002/20/WE w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (15379/07);
- Projekt dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2002/22/WE w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności

elektronicznej praw użytkowników oraz dyrektywę 2002/58/WE dotyczącą przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 w sprawie współpracy w dziedzinie ochrony konsumentów (15387/07);

– Projekt rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Europejski Urząd ds. Rynku Łączności Elektronicznej (15408/07).

Przedstawione przez Komisję Europejską propozycje reformy dotyczą trzech głównych kwestii:

- lepszych przepisów regulacyjnych,
- utworzenia jednolitego rynku oraz
- rozwiązań korzystnych dla obywateli/użytkowników

4. Komisja Europejska postuluje jednocześnie ustanowienie niezależnego Europejskiego Urzędu ds. Rynku Komunikacji Elektronicznej (ang. *European Electronic Communications Market Authority – EECMA*) oraz wzmocnienie niezależności i kompetencji wykonawczych organów krajowych. Podczas posiedzenia Rady natomiast Komisja Europejska stwierdziła, iż regulator rynku telekomunikacyjnego mógłby powstać w efekcie przekształcenia już istniejącej Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Sieci i Informacji (ENISA), a ściślej - poszerzenia jej zadań o regulację rynku telekomunikacyjnego. We wstępnej ocenie Rzeczypospolitej Polskiej oraz większości państw członkowskich, które wzięły udział w debacie na posiedzeniu Rady, propozycja ta nie zawiera uzasadnienia merytorycznego i prawnego, co do zastąpienia Europejskiej Grupy Regulatorów (ang. *European Regulatory Group – ERG*) innym organem, zwłaszcza biorąc pod uwagę fakt wypracowania w ostatnich miesiącach przez ERG wspólnych stanowisk w zakresie ważnych kwestii regulacyjnych oraz na rzecz dalszej harmonizacji środków regulacyjnych w obrębie Unii Europejskiej. Rząd Rzeczypospolitej Polskiej wyraził pozytywną opinię co do przedłużenia mandatu ENISA.

Podczas posiedzenia Rady w dniach 29-30 listopada 2007 r. przyjęte zostało także podejście ogólne do projektu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady uchylającej dyrektywę Rady 87/372/EWG w sprawie pasm częstotliwości (GSM), które mają zostać zarezerwowane dla skoordynowanego wprowadzenia publicznej paneuropejskiej komórkowej cyfrowej naziemnej łączności ruchomej we Wspólnocie (15194/07). Dyrektywa GSM z 1987 r. ustanowiła środki, które z racji postępu w dziedzinie łączności radiowej uległy całkowitej

dezaktualizacji i obecnie blokują wprowadzanie w paśmie 900 MHz nowoczesnych usług łączności elektronicznej opartych o systemy kolejnych generacji, dających większe możliwości niż GSM (m. in. zapewniają pokrycie większego geograficznego obszaru, dzięki czemu mogą pełnić istotną rolę w przeciwdziałaniu „wykluczeniu cyfrowemu”). Rzeczpospolita Polska zgodziła się z podejściem ogólnym, zgodnie ze stanowiskiem przyjętym przez KERM w dniu 14 sierpnia 2007 r. (opinia Sejmu z 22 sierpnia 2007 r.).

Ponadto, zarówno w trakcie październikowej, jak i listopadowej Rady, Komisja Europejska przekazała informacje na temat postępu z prac nad projektem decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie selekcji i zezwoleń dotyczących systemów dostarczających satelitarne usługi komunikacji ruchomej (12413/07, 12897/07 i 15531/07). Rząd Rzeczypospolitej Polskiej poparł inicjatywę polegającą na ustanowieniu jednolitej procedury wyboru na szczeblu Wspólnoty operatorów systemów satelitarnej łączności ruchomej w zakresach częstotliwości 1980-2010 MHz i 2170-2200 MHz, opowiadając się jednocześnie za koniecznością dokonania dogłębnej analizy oraz przeprowadzenia dyskusji na temat szczegółowych rozwiązań (zgodnie ze stanowiskiem przyjętym przez KERM w dniu 7 września 2007 r.).

W trakcie listopadowo-grudniowego posiedzenia Rady ds. TTE:

- przyjęto Konkluzje Rady do Komunikatów Komisji Europejskiej: *„Wzmacnianie rynku wewnętrznego na rzecz telewizji komórkowej”* (15201/07; konkluzje przyjęto w postaci satysfakcjonującej Rzeczpospolitą Polską, zgodnie ze stanowiskiem przyjętym przez KERM w dniu 28 września 2007 r.) oraz *„Komfortowe funkcjonowanie osób starszych w społeczeństwie informacyjnym - Inicjatywa i2010 - Plan działania w sprawie technologii teleinformatycznych i starzenia się społeczeństwa”* (zapisy zawarte w konkluzjach są zbieżne ze stanowiskiem Rządu Rzeczypospolitej Polskiej przyjętym przez KERM w dniu 20 lipca 2007 r.);
- odbyła się debata ministerialna na temat e-integracji na podstawie Komunikatu Komisji Europejskiej *„Europejska inicjatywa i2010 na rzecz e-integracji: „Uczestnictwo w społeczeństwie informacyjnym”*;
- Komisja Europejska przekazała informacje nt. wyników Światowej Konferencji Radiokomunikacyjnej 2007 (WRC-07) i streściła przebieg prac dotyczących rezerwacji numerów rozpoczynających się od cyfr 116 do celów harmonizacji numerów dla zharmonizowanych usług społecznych w państwach członkowskich Unii Europejskiej;

– Prezydencja portugalska omówiła wnioski z konferencji „*e-Administracja*”, „*II. Forum Zarządzania Internetem*”, „*Uregulowanie konwergencji*” oraz „*RFID – następny krok w stronę Internetu przedmiotów*”.

Kwestie dotyczące energii omawiane były podczas posiedzenia Rady ds. TTE w dniu 3 grudnia 2007 r. Komisja Europejska przedstawiła informacje odnośnie do postępu prac prowadzonych nad tzw. III pakietem energetycznym składającym się z następujących aktów prawnych:

– dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2003/54/WE dotyczącą wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej (13043/07, stanowisko Rządu przyjęte przez KERM w dniu 26 października 2007 r.);

– dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2003/55/WE dotyczącą wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego (13045/07; stanowisko Rządu przyjęte przez KERM w dniu 26 października 2007 r.);

– rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Agencję ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (13046/07; stanowisko Rządu przyjęte przez KERM w dniu 26 października 2007 r.);

– rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1228/2003 w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej (13048/07; stanowisko Rządu przyjęte przez KERM w dniu 6 listopada 2007 r.);

– rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1775/2005 w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego (13049/07; stanowisko Rządu przyjęte przez KERM w dniu 6 listopada 2007 r.).

Rzeczpospolita Polska w tym punkcie agendy z zadowoleniem przyjęła sprawozdanie z postępu prac nad III pakietem energetycznym przygotowane przez Prezydencję portugalską, jednocześnie podkreślając, że konieczne jest uwzględnienie w ostatecznym kształcie ww. aktów prawnych istotnych różnic, jakie istnieją między rynkiem energii elektrycznej, a gazu ziemnego. Przedstawiciel Rzeczypospolitej Polskiej wyraził ponadto poparcie dla rozdzielenia własnościowego operatorów systemów przesyłowych (*ownership unbundling*) z przedsiębiorstw zintegrowanych pionowo dla obu rynków, jednocześnie zastrzegając, że wprowadzenie tego rozdzielenia nie powinno powodować konieczności prywatyzacji

przedsiębiorstw. Rzeczpospolita Polska poparła także wprowadzenie zakazu posiadania lub sprawowania kontroli przez podmioty z krajów trzecich nad systemem przesyłowym lub operatorem systemów przesyłowych.

W trakcie grudniowego posiedzenia Rady odbyła się również debata kierunkowa w odniesieniu do Komunikatu Komisji Europejskiej w sprawie europejskiego strategicznego planu w dziedzinie technologii energetycznych (SETP; 15458/07 i 15057/07).

Rada ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

Podczas Prezydencji portugalskiej odbyły się trzy posiedzenia Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych:

- w dniu 18 września 2007 r.

- w dniach 8 - 9 listopada 2007 r.

- w dniach 6 – 7 grudnia 2007 r.

18 września 2007 r. odbyło się pierwsze posiedzenie Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych pod przewodnictwem Republiki portugalskiej. Instrukcja dla delegacji polskiej na to posiedzenie została przyjęta przez KERM 14 września 2007 r.

Na wstępie posiedzenia Komisja Europejska dokonała ogólnej prezentacji trzeciego raportu ws. wzajemności wizowej. Uznała, iż osiągnęła w sprawozdawczym okresie „imponujące rezultaty”. W ocenie KE opracowany projekt umowy o ruchu bezwizowym z Federacyjną Republiką Brazylii pozwoli na otwarcie nowego etapu dyskusji o ruchu bezwizowym również z innymi krajami trzecimi. KE podkreśliła również właściwość kierunku rozmów prowadzonych ze Związkiem Australijskim, skrytykowała natomiast brak woli politycznej dot. osiągnięcia praktycznych postępów w kontaktach z Kanadą. Osobną część wystąpienia KE stanowiła prezentacja dot. stosunków ze Stanami Zjednoczonymi Ameryki Północnej. W ocenie Komisarza Pana Franco Frattiniego, konieczna jest precyzyjna ocena nowej legislacji amerykańskiej na poziomie technicznym, aby uniknąć sytuacji, w której dojdzie do dyskryminacyjnego traktowania części obywateli UE. Przebieg dyskusji nie wymagał prezentacji stanowiska przez Rzeczpospolitą Polską.

W kolejnym punkcie agendy posiedzenia Prezes Trybunału Sprawiedliwości dokonał oficjalnej prezentacji założeń projektowanych zmian w statucie Trybunału dotyczących pilnej procedury prejudycjalnej oraz podstawowych zasad, na których miałyby się opierać ta procedura. Rzeczpospolita Polska wyraziła poparcie dla projektowanych zmian z zastrzeżeniem, że procedura powinna przyznawać zainteresowanym państwom należyte możliwości prezentacji swoich stanowisk. Rzeczpospolita Polska zwróciła się również o zwiększenie liczby rzeczników generalnych.

Następnie Komisja Europejska dokonała prezentacji kluczowych elementów projektu decyzji ramowej w sprawie Europejskiego Nakazu Nadzoru (ENN). Rzeczpospolita Polska wyraziła poparcie dla kontynuacji prac nad inicjatywą ws. ENN. Podkreśliła konieczność uregulowania

kwestii podwójnej karalności. Rzeczpospolita Polska opowiedziała się również za wprowadzeniem do projektu przesłanki odmowy wykonania ENN w postaci braku podwójnej karalności.

Następnie Prezydencja przedstawiła raport ws. stopnia zaawansowania prac nad projektem decyzji ramowej o uznawaniu i wykonywaniu środków probacyjnych. Nie przeprowadzono dyskusji w tym punkcie.

W punkcie poświęconym sprawom różnym Republika Federalna Niemiec poinformowała o udaremnieniu – na podstawie informacji otrzymanych od USA – zamachów terrorystycznych na swoim terytorium. Ponadto Republika Austrii poinformowała o zatrzymaniu osób odpowiedzialnych za publikację w internecie, w marcu 2007 r., gróźb pod adresem Republiki Austrii oraz Republiki Federalnej Niemiec oraz żądań wycofania ich sił zbrojnych z Afganistanu. Republika Austrii zapowiedziała rychłe wejście w życie ustawy pozwalającej służbom bezpieczeństwa na skuteczniejsze monitorowanie internetu. Podkreśliła rolę radykalizacji i rekrutacji do ugrupowań terrorystycznych a także problem pozornej integracji kolejnych pokoleń cudzoziemców zamieszkałych w Europie. Na zakończenie tej części posiedzenia przedstawiciel Królestwa Danii poinformował o operacji, w wyniku której rozbito siatkę terrorystyczną przygotowującą zamach. Działania podjęto w chwili, gdy terroryści zgromadzili na terenie miejskim dużą ilość substancji wybuchowej (TATP).

Pierwotnie widniejący w agendzie posiedzenia punkt poświęcony Europejskiemu Dniu sprzeciwu wobec kary śmierci został wykreślony z porządku obrad. Prezydencja, w ramach nieformalnego obiadu, stwierdziła, że nie będzie planowała ustanowić w ramach Rady UE dnia bez kary śmierci, natomiast będzie organizować konferencję naukową na temat kary śmierci. Rzeczpospolita Polska wyraziła sprzeciw wobec ustanowienia tego dnia, stwierdzając, iż proklamowanie specjalnego dnia powinno być poprzedzone szczegółową analizą problemu i przekonującym uzasadnieniem, opartym o aksjologię europejskiego systemu ochrony praw człowieka.

W trakcie posiedzenia w formule komitetu mieszanego dyskutowano nt. przebiegu prac nad projektem SISOne4ALL. Prezydencja poinformowała państwa członkowskie, iż gotowość operacyjna nowego Systemu została potwierdzona 31 sierpnia 2007 r. Kluczowe znaczenie mieć będzie potwierdzenie wdrożenia w państwach członkowskich konkluzji płynących z tych misji ewaluacyjnych, które odbędą się we wrześniu 2007 r.

Następnie Komisja Europejska oraz Sekretariat Generalny Rady przedstawiły aktualną sytuację w zakresie prac nad SIS II oraz nowej sieci komunikacyjnej SIS (SISNET). Przebieg dyskusji nie wymagał prezentacji stanowiska przez Rzeczpospolitą Polską.

W związku z utrzymaniem zastrzeżeń parlamentarnych przez Wielką Brytanię oraz Królestwo Niderlandów do tekstu projektu rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) 1030/2002 ustanawiające jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich, Prezydencja podkreśliła jedynie fakt osiągnięcia porozumienia politycznego w przedmiotowej sprawie. Nie przeprowadzono zatem dyskusji w tym punkcie.

Następnie Prezydencja przedstawiła aktualny stan prac oraz konkluzje Rady ws. projektu Decyzji Ramowej dotyczącej ochrony danych w kontekście współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych. Podkreśliła, że przedłożony dokument jest wyrazem kompromisu. Po dyskusji, Prezydencja uznała, że państwa osiągnęły zgodę polityczną co do spornych kwestii. Z uwagi na przebieg dyskusji nie było konieczności zabierania głosu przez Rzeczpospolitą Polską.

Podczas posiedzenia jednogłośnie przyjęto projekt konkluzji Rady ws. dalszego wzmocnienia południowej granicy morskiej UE oraz omówiono główne obszary obecnej aktywności FRONTEX-u.

W punkcie sprawy różne Republika Słoweńska poinformowała państwa członkowskie, iż 5 października 2007 r. odbędzie się uroczyste otwarcie Wspólnego Centrum Aplikacji Wizowych w Podgoricy (w projekcie centrum współuczestniczyć będzie m.in. Rzeczpospolita Polska).

Podczas posiedzenia przyjęto bez dyskusji listę punktów „A”.

Kolejne posiedzenie Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych odbyło się w dniach 8 - 9 listopada 2007 r. Instrukcja dla delegacji polskiej na to posiedzenie została przyjęta przez KERM 7 listopada 2007 r.

Na wstępie posiedzenia dyskutowano nt. decyzji Rady w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Policji. W jej wyniku osiągnięto porozumienie w zakresie rozdziału trzeciego. Przebieg dyskusji nie wymagał prezentacji stanowiska przez Rzeczpospolitą Polską.

Następnie w trakcie prezentacji planu wdrożenia EUROPOL'u, w związku z brakiem interwencji ze strony państw członkowskich, Prezydencja uznała plan implementacyjny za przyjęty.

Kolejnym tematem omawianym podczas posiedzenia był projekt decyzji Rady dotyczącej wykonywania decyzji 2007/.../WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej. Rzeczpospolita Polska podziękowała Prezydencji za wysiłki mające na celu wypracowanie kompromisowego brzmienia dokumentu, wyraziła również poparcie dla jego obecnego brzmienia. Na zakończenie dyskusji Prezydencja poinformowała o stanie prac nad włączeniem konwencji z Prüm do *acquis* UE.

Następnie Prezydencja dokonała krótkiej prezentacji projektu decyzji Rady w sprawie usprawnienia współpracy w sytuacjach kryzysowych pomiędzy specjalnymi jednostkami interwencyjnymi państw członkowskich Unii Europejskiej. Prezydencja podkreśliła, iż współpraca państw członkowskich w ramach tego projektu ma być dobrowolna.

Zgodnie z kolejnym punktem agendy posiedzenia, Komisja Europejska dokonała krótkiego omówienia złożonych projektów legislacyjnych: dyrektywy Rady w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich związanych z zatrudnianiem pracowników podejmujących prace wymagające wysokich kwalifikacji oraz dyrektywy Rady w sprawie jednolitej procedury stosowania jednolitego pozwolenia dla obywateli państw trzecich na pobyt i pracę na terytorium państwa członkowskiego oraz w sprawie wspólnego zbioru praw pracowników z państw trzecich przebywających legalnie w państwie członkowskim. Przebieg dyskusji nie wymagał prezentacji stanowiska przez Rzeczpospolitą Polską.

Następnie Prezydencja przedstawiła informacje nt. dwóch wydarzeń: spotkania forum ministerialnego dotyczącego wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych UE–Bałkany Zachodnie (Brdo, 4–5 października 2007 r.) oraz seminarium eksperckiego dotyczącego migracji UE–Ameryka Łacińska i Karaiby.

Kolejną kwestią dyskutowaną podczas posiedzenia Rady była dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie niektórych aspektów mediacji w sprawach cywilnych i handlowych. Rzeczpospolita Polska potwierdziła kompromis osiągnięty w trakcie negocjacji i zgodziła się na przyjęcie projektu dyrektywy. Podsumowując dyskusję Prezydencja oświadczyła, iż Rada osiągnęła jednomyślnie porozumienie polityczne wobec projektu decyzji ramowej.

Następnie dyskutowano nt. inicjatywy Republiki Federalnej Niemiec i Republiki Francuskiej mającej na celu przyjęcie decyzji ramowej Rady o uznawaniu i nadzorowaniu wykonywania kar z zawieszeniem wykonania, kar alternatywnych i kar warunkowych. Rzeczpospolita

Polska, w drodze kompromisu, zaakceptowała propozycję Prezydencji odnośnie 3 przedstawionych kwestii (możliwości wyznaczania organów administracyjnych jako organów właściwych dla niektórych czynności; podziału kompetencji pomiędzy państwo wydania i państwo wykonania; tłumaczenia certyfikatu na język państwa wykonania), wyrażając nadzieję, że ułatwi to przyjęcie porozumienia w odniesieniu do bardziej skomplikowanych problemów, takich jak podwójna karalność, które będą rozstrzygane w dalszym toku negocjacji.

Podczas posiedzenia przyjęto bez przeprowadzania dyskusji konkluzje Rady w sprawie ogólnej polityki walki z cyberprzestępczością oraz konkluzje Rady w sprawie handlu ludźmi. Rada przyjęła również Decyzję ustanawiającą Wspólnotowy Mechanizm ochrony ludności, mający na celu wzmocnienie współpracy między Wspólnotą i państwami członkowskimi w zakresie interwencji wspierających ochronę ludności w przypadku wystąpienia poważnej sytuacji lub jej groźby.

Na wstępie posiedzenia w formule komitetu mieszanego Prezydencja przedstawiła aktualny stan prac nad dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia w państwach członkowskich wspólnych norm i procedur wydalania obywateli państw trzecich, którzy przebywają nielegalnie w UE. Poinformowała, iż w drugiej połowie listopada 2007 r. oczekiwane jest głosowanie w tej sprawie na sesji plenarnej Parlamentu Europejskiego. Przebieg dyskusji nie powodował konieczności zabrania głosu przez Rzeczpospolitą Polską.

Następnie Prezydencja poinformowała o pozytywnym wyniku oceny nowych państw członkowskich pod kątem wdrażania prawnego dorobku Schengen oraz wdrażania projektu SISOne4ALL. Poinformowała również o planowanych terminach zaprzestania kontroli granicznych na granicach lądowych i morskich (21 grudnia 2007) oraz lotniczych (31 marca 2008), a także o planowanych oficjalnych uroczystościach, z udziałem przedstawicieli Prezydencji oraz reprezentantów instytucji europejskich, uświetniających rozszerzenie strefy Schengen. Komisarz Pan Franco Frattini złożył gratulacje Prezydencji portugalskiej w związku z uruchomieniem systemu SISOne4ALL.

Następnie Komisja Europejska przedstawiła stan prac nad systemem SIS II. Zadeklarowała, iż budowa w pełni funkcjonalnego systemu SIS II pozostaje jednym z priorytetów. W kolejnym punkcie agendy posiedzenia Rada potwierdziła decyzję Komitetu Stałych Przedstawicieli COREPER II o wyborze kontrahenta do obsługi sieci komunikacyjnej SIS.

W kolejnym punkcie dyskutowano nt. decyzji ramowej Rady w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych. Komisarz Pan Franco Frattini nalegał na porozumienie polityczne w kwestii tego projektu oraz zaproponował podkreślenie roli organów zajmujących się w państwach członkowskich ochroną danych osobowych. Stwierdził, że inicjatywa jest ważna w kontekście prac nad „europejskim systemem wymiany danych pasażerskich PNR (Passenger Name Record)” oraz odpowiada oczekiwaniom PE. Prezydencja podkreśliła natomiast, że wprowadzenie jednolitych standardów ochrony danych przez służby policyjne oraz wymiar sądownictwa wszystkich państwa członkowskie UE jest warunkiem koniecznym dla rozwijania dalszej współpracy w tym obszarze. Przedmiotowy projekt decyzji ramowej uzyskał polityczną zgodę państw członkowskich. Z uwagi na przebieg dyskusji nie było konieczności zabierania głosu przez delegację RP.

Na zakończenie tej części posiedzenia, w punkcie sprawy różne, Konfederacja Szwajcarska wyraziła swoje zaniepokojenie faktem, iż do tej pory nie doszło do ratyfikowania przez UE porozumienia ze Szwajcarią dotyczącego przyłączenia tego kraju do systemu SISOne4ALL. Podkreśliła, iż potrzebna jest pilna ratyfikacja tego dokumentu.

Podczas posiedzenia przyjęto, bez dyskusji, listę punktów „A”.

W dniach 6 – 7 grudnia 2007 r. odbyło się ostatnie posiedzenie Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych podczas Prezydencji portugalskiej. Instrukcja dla delegacji polskiej na to posiedzenie została przyjęta przez KERM 5 grudnia 2007 r.

Na wstępie posiedzenia odbyła się debata dotycząca kierunków polityki w zakresie migracji, zatrudnienia i strategii lizbońskiej. Punkt ten omawiany był wspólnie z Ministrami ds. Edukacji, Zatrudnienia i Polityki Społecznej. Przebieg dyskusji w tym punkcie został zatem przedstawiony w części Raportu poświęconej Radzie EPSCO z dnia 6 grudnia 2007 r.

Następnie omówiono konkluzje Rady w sprawie Partnerstwa w dziedzinie mobilności oraz Migracji wahadłowej w kontekście globalnego podejścia do kwestii migracji. Przebieg dyskusji nie wymagał prezentacji stanowiska przez Rzeczpospolitą Polską.

W kolejnym punkcie Unijny Koordynator ds. Zwalczania Terroryzmu (CTC), Pan Gilles de Kerchove przedstawił raport z realizacji Strategii Zwalczania Terroryzmu. Punkt miał charakter informacyjny, zatem nie było konieczności zabierania głosu przez Rzeczpospolitą Polską.

W dalszej części posiedzenia dyskutowano o wniosku Komisji do decyzji Rady ustanawiającej Europejskie Biuro Policyjne.

Następnie odbyła się prezentacja oraz wstępna dyskusja nt. decyzji ramowej zmieniającej decyzję ramową 2002/475/WSiSW w sprawie zwalczania terroryzmu. KE przedstawiła cele projektu i potencjalne korzyści wynikające z rozszerzenia zakresu penalizacji. Zwróciła szczególną uwagę na konieczność znalezienia równowagi pomiędzy wolnością słowa a dysponowaniem adekwatnymi narzędziami zwalczania terroryzmu podkreślając, że nawoływanie do działań terrorystycznych nie może być objęte ochroną prawną wynikającą ze swobody wypowiedzi. Rzeczpospolita Polska z aprobatą odniosła się do przedstawionej nowelizacji decyzji ramowej i opowiedziała się za poszerzeniem katalogu czynów terrorystycznych. Podkreśliła równocześnie konieczność poszanowania praw podstawowych, w szczególności prawa do obrony, którego ochrona nabiera szczególnej wagi w tego typu sprawach.

W kolejnym punkcie posiedzenia Prezydencja przedstawiła dotychczasowe działania podejmowane w ramach programu E-justice. KE uzupełniła informację o dotychczasowym stanie spraw o zapowiedź przyszłych podejmowanych działań, w szczególności w zakresie wideokonferencji oraz rejestrów elektronicznych, na co zostały już przewidziane dodatkowe środki finansowe. Przebieg dyskusji nie wymagał prezentacji stanowiska przez Rzeczpospolitą Polską.

Następnie Prezydencja przedstawiła informację na temat porozumienia z Parlamentem Europejskim osiągniętego w pierwszym czytaniu projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Rzym I).

W kolejnym punkcie agendy dyskutowano nt. inicjatywy przedstawionej przez Republikę Federalną Niemiec i Republikę Francuską mającą na celu przyjęcie decyzji ramowej Rady o uznawaniu i nadzorowaniu wykonywania kar z zawieszeniem wykonania, kar alternatywnych i kar warunkowych. Prezydencja przedstawiła wyniki dyskusji i zaapelowała do delegacji o przyjęcie ogólnego podejścia do projektu w kompromisowym brzmieniu. Kompromisowy pakiet obejmował nadzór nad skazanymi w zakresie zaproponowanym przez Rzeczpospolitą Polską i Republikę Litewską. W trakcie dyskusji RP podkreśliła swoje zadowolenie z osiągnięcia kompromisu, który potwierdza istnienie wspólnych wartości we wszystkich państwach członkowskich oraz wyraziła nadzieję, że sformułowania preambuły będą odzwierciedlać pozytywne aspekty propozycji Rzeczypospolitej Polskiej i Republiki Litewskiej. Na zakończenie dyskusji Prezydencja stwierdziła przyjęcie ogólnego podejścia.

Podczas omawianego posiedzenia Rada przyjęła bez dyskusji konkluzje dotyczące Komunikatu Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego w sprawie roli Eurojustu i europejskiej sieci sądowej w walce z przestępczością zorganizowaną i terroryzmem w Unii Europejskiej oraz konkluzje ws przygotowania 2 Konferencji w sprawie Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji 28 stycznia -1 lutego 2008 r.

Prezydencja zapowiedziała również przedstawienie zmodyfikowanego tekstu projektu decyzji ramowej Rady w sprawie zastosowania europejskiego nakazu nadzoru w postępowaniu przedprocesowym pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej, który przybliży go do stanowisk dotychczas przedstawianych przez państwa członkowskie. Zapowiedziała, iż prace będą kontynuowane przez kolejną Prezydencję. Prezydencja przedstawiła również informacje nt. Rady Stałego Partnerstwa UE - Federacja Rosyjska, 22-23 listopada 2007 r. oraz wnioski dotyczące rezultatów konferencji dyplomatycznej w sprawie projektu konwencji o międzynarodowym dochodzeniu świadczeń na rzecz dzieci oraz innych form alimentów rodzinnych - Sprawozdanie z Pierwszego spotkania Euro-Śródziemnomorskiego na szczeblu ministerialnym w sprawach migracji (Albufeira - 18/19 listopada 2007).

Do porządku obrad wprowadzono punkt nieprzewidziany pierwotnie w agendzie posiedzenia – ustanowienie Europejskiego Dnia Przeciwko Karze Śmierci. Na wstępie Prezydencja przedstawiła swoją inicjatywę dotyczącą ustanowienia 10 października Dniem Przeciwko Karze Śmierci, podkreślając wagę jej europejskiego wymiaru. Rzeczpospolita Polska wyraziła swoją aprobatę na ustanowienie Europejskiego Dnia Przeciwko Karze Śmierci, podkreślając zadowolenie, że może współdziałać na rzecz oczywistych wspólnych wartości europejskich.

Republika Włoska oraz KE podziękowały RP za tę decyzję, uznając ją za bardzo znaczący gest oraz wyrażając przekonanie, że pozwoli ona na dalszą współpracę w duchu jedności europejskiej.

W formule komitetu mieszanego przyjęto decyzję Rady w sprawie pełnego stosowania przepisów dorobku Schengen w Republice Czeskiej, Republice Estońskiej, Republice Łotewskiej, Republice Litewskiej, Republice Węgierskiej, Republice Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republice Słowenii i Republice Słowackiej. Rzeczpospolita Polska oświadczyła, iż z zadowoleniem przyjmuje Decyzję Rady odnośnie pełnego stosowania dorobku prawnego Schengen w nowych państwach członkowskich. Zniesienie kontroli na granicach wewnętrznych jest realizacją kolejnego ważnego etapu integracji europejskiej, jakim jest Europa bez granic. Rzeczpospolita Polska wyraziła swoje szczególne podziękowanie Państwom Członkowskim, które będąc już w strefie Schengen, aktywnie wspierały inicjatywę

rozszerzenia strefy Schengen. Ich zaangażowanie, a także wysiłek włożony w przeprowadzenie procesu oceny nowych Państw Członkowskich, pozwoliły na sprawną realizację tego celu. W ocenie delegacji polskiej, słowa uznania należały się również Państwom Członkowskim, ubiegającym się o przystąpienie do strefy Schengen, które stanęły przed wyzwaniem realizacji szeregu zadań związanych z dostosowaniem do wymaganych standardów Schengen.

W kolejnym punkcie agendy posiedzenia dyskutowano nt. dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia w państwach członkowskich wspólnych norm i procedur wydalania obywateli państw trzecich, którzy przebywają nielegalnie w UE. Przewodniczący poinformował, że w związku z Dyrektywą powstały obszary niezgodności pomiędzy PE oraz Radą. Prezydencja słoweńska zostanie zatem włączona w próbę wypracowania porozumienia.

Następnie KE przedstawiła aktualny przebieg spraw w kwestii Sieci komunikacyjnych SIS oraz SIS II. Z uwagi na przebieg dyskusji nie było konieczności zabierania głosu przez delegację RP.

Na zakończenie tej części obrad dyskutowano nt. dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę Rady 91/477/EWG w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni. W wyniku dyskusji osiągnięto polityczny konsensus w tej kwestii. Ostateczne przyjęcie przedmiotowej Dyrektywy nastąpi zatem w ramach Prezydencji słoweńskiej.

Podczas posiedzenia przyjęto bez dyskusji listę punktów „A”.

WSPÓLPRACA Z SEJMEM I SENATEM

W poniższym rozdziale przedstawiono działania Rządu podjęte podczas Prezydencji portugalskiej, które związane były z realizacją ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej.

Rząd na mocy ustawy zobowiązany jest do informowania Sejmu i Senatu RP oraz zasięgania ich opinii w kwestiach związanych z realizacją polityki europejskiej, tj. przede wszystkim:

- do przekazywania dokumentów otrzymywanych z Sekretariatu Generalnego Rady UE;
- do prezentowania stanowiska wobec projektów aktów prawnych UE (w uzgodnionych przypadkach także wobec propozycji legislacyjnych, które jeszcze nie otrzymały ostatecznego kształtu projektu aktu prawnego) celem zasięgnięcia opinii;
- do zasięgania opinii o stanowiskach w sprawie projektów aktów prawnych, które będą przedmiotem dyskusji podczas poszczególnych posiedzeń formacji Rady UE;
- do uzyskania opinii o kandydatach na wybrane stanowiska w instytucjach UE.

Szczegółowy opis działań podejmowanych w ramach współpracy Rządu z Parlamentem został przedstawiony poniżej. Syntetycznie scharakteryzowana została również kwestia składanych przez Rząd zastrzeżeń parlamentarnych (bezpośrednio powiązana z obowiązkami dotyczącymi zasięgania opinii w sprawie projektów aktów prawnych).

Przekazywanie dokumentów UE

Zgodnie z art. 4, art. 5, art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 7 oraz art. 9a ust. 2 ustawy, wszystkie dokumenty podlegające konsultacjom z państwami członkowskimi oraz dokumenty o charakterze informacyjnym, które zostały przekazane Rzeczypospolitej Polskiej przez Sekretariat Generalny Rady UE w ramach systemu U32, są niezwłocznie wysyłane do Sejmu i Senatu drogą elektroniczną w ramach systemu „koordynacja”. Dotyczy to w szczególności projektów aktów prawnych UE, białych i zielonych ksiąg, komunikatów KE oraz ich ocen sformułowanych przez organy UE, planów pracy Rady Unii Europejskiej, rocznych planów legislacyjnych Komisji Europejskiej oraz ich ocen dokonanych przez PE i Radę UE, projektów umów międzynarodowych, projektów decyzji przedstawicieli państw członkowskich, projektów aktów nie posiadających mocy prawnej oraz projektów aktów mających znaczenie dla wykładni i stosowania prawa UE, a także sprawozdań z poszczególnych posiedzeń formacji Rady UE.

Dodatkowo w formie pisemnej Rząd przekazuje najważniejsze spośród powyższych dokumentów (np. plany prac Rady UE oraz Komisji Europejskiej). Natomiast wyłącznie w formie pisemnej przedkłada te, które nie są przekazywane przez SG Rady UE drogą elektroniczną (akty Unii Europejskiej mające znaczenie dla wykładni lub stosowania prawa Unii Europejskiej – zgodnie z art. 7 pkt 4 ustawy).

W ramach realizacji tego zadania, Urząd KIE przekazał do Sejmu i Senatu w drugiej połowie 2007 r. ponad 8.800 dokumentów, w tym 244 projekty aktów prawnych przedstawionych przez Komisję Europejską. W formie pisemnej, w trybie art. 7 pkt 4 ustawy, Urząd KIE przekazał 15 dokumentów.

Stanowiska Rządu w odniesieniu do projektów aktów prawnych

Ustawa nakłada na Rząd obowiązek przekazania do Sejmu i Senatu projektów stanowisk w odniesieniu do przesłanych Rzeczypospolitej Polskiej projektów aktów prawnych UE. Państwom członkowskim formalnie przekazywane są projekty aktów prawnych przyjmowane przez Radę UE lub przez Radę UE przy udziale PE. W związku z tym obowiązek określony w art. 6 ustawy dotyczy projektów aktów prawnych, które są formalnie przekazywane Rzeczypospolitej Polskiej przez SG Rady UE w ramach systemu U32. Spośród dokumentów przyjmowanych przez Radę UE za projekty aktów prawnych uznaje się te dokumenty, w stosunku do których Rada UE funkcjonuje jako prawodawca zgodnie z art. 7 Regulaminu Rady².

W drugiej połowie 2007 r. Urząd KIE przekazał do Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej w trybie art. 6 ustawy 225 projektów stanowisk Rządu w odniesieniu do projektów aktów prawnych UE³.

Ponadto, w trybie art. 8 ustawy Rząd prezentował informacje o ewentualnych zmianach swojego stanowiska w związku z przebiegiem prac nad projektami aktów prawnych na forum UE. W tym trybie, w okresie Prezydencji portugalskiej, przedstawiono 4 informacje.

W uzgodnionym – w celu ograniczenia konieczności zgłaszania przez Rzeczpospolitą Polską zastrzeżeń parlamentarnych – trybie postępowania w sprawach związanych z postępowaniami

² Decyzja Rady nr 2004/338/WE, Euratom z dnia 22 marca 2004 r. w sprawie przyjęcia Regulaminu Rady (Dziennik Urzędowy UE L 106/22).

³ Różnica między liczbą przekazanych Rzeczypospolitej Polskiej w drugim półroczu 2007 r. projektów aktów prawnych UE a liczbą przekazanych do Parlamentu w tym samym okresie projektów stanowisk Rządu wynika z faktu, że w czasie Prezydencji portugalskiej przesyłane były do Parlamentu również projekty aktów prawnych UE dotyczące projektów aktów prawnych przekazanych Rzeczypospolitej Polskiej w pierwszej połowie 2007 r. Odpowiednio – projekty stanowisk Rządu do aktów nadesłanych Rzeczypospolitej Polskiej pod koniec Prezydencji portugalskiej zostaną przekazane do Parlamentu w okresie kolejnej Prezydencji.

ochronnymi w imporcie towarów do UE (postępowania antydumpingowe i antysubsydyjne) oraz w sprawach związanych z aktami prawnymi ustanawiającymi sankcje międzynarodowe, opartym na art. 8 ustawy, Rząd przedłożył Sejmowi i Senatowi kolejne 6 informacji.

Zasięgnięcie opinii przed rozpatrzeniem aktu prawnego w Radzie UE i przedstawianie informacji o stanowisku Rządu

Art. 9 ust. 1 ustawy zobowiązuje Rząd do pisemnej prezentacji – celem uzyskania opinii Parlamentu – stanowisk, jakie zamierza zająć podczas posiedzeń poszczególnych formacji Rady UE w związku z omawianiem na tych forach projektów aktów prawnych. W tym trybie Rząd zaprezentował informacje w związku z 25 posiedzeniami formacji Rady UE, które odbyły się w okresie Prezydencji portugalskiej.

W trybie art. 9 ust. 1 ustawy Rząd przedstawił ponadto dwukrotnie pisemną informację o projektach aktów prawnych UE przyjmowanych przez Radę UE w procedurze pisemnej, zainicjowanej przez Sekretariat Generalny Rady UE w związku z brakiem posiedzeń formacji Rady UE i koniecznością terminowego przyjęcia projektowanych aktów prawnych.

Przedstawianie informacji o zajętych przez Rząd stanowiskach w sprawie aktu prawnego w przypadkach, w których nie było możliwe zasięgnięcie opinii

W trybie art. 9 ust. 3 lub art. 8 ust. 1 ustawy Rząd przedkłada pisemne informacje o stanowiskach zajętych w ramach procedur stanowienia prawa Unii Europejskiej w przypadkach, w których nie było możliwe zasięgnięcie opinii Komisji do Spraw UE Sejmu RP oraz Komisji Spraw UE Senatu RP.

W okresie Prezydencji portugalskiej Rząd trzykrotnie musiał skorzystać z trybu przewidzianego art. 9 ust. 3 ustawy, przekazując do Parlamentu informacje o stanowiskach zajętych podczas rozpatrywania aktów prawnych na posiedzeniach Rady ds. Środowiska w dniach 30 października i 20 grudnia 2007 r. oraz podczas posiedzenia Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych w dniach 10-11 grudnia 2007 r.

Zastrzeżenia parlamentarne

Przedstawiciele Rządu uczestniczący w posiedzeniach Komitetów Stałych Przedstawicieli COREPER I i II oraz Rady UE zgłaszali zastrzeżenia parlamentarne w stosunku do projektów aktów prawnych, w sprawie których nie została wyrażona opinia w trybie art. 6 ust. 3 ustawy (także w związku z art. 10 ust. 1). Zastrzeżenia parlamentarne zgłaszane są również wówczas, gdy spełnione są łącznie dwa warunki: po pierwsze opinia wyrażona w trybie art. 9 ust. 1 była

odmienna od stanowiska, które prezentował Rząd i po drugie KERM (w uzasadnionych przypadkach Rada Ministrów) nie podjął decyzji utrzymującej lub modyfikującej dotychczasowe stanowisko Rządu. W czasie Prezydencji portugalskiej Rząd złożył zastrzeżenia parlamentarne w odniesieniu do 35 projektów aktów prawnych.

Opinie Komisji do Spraw Unii Europejskiej Sejmu RP i Komisji Spraw Unii Europejskiej Senatu RP

Opinie Sejmu i Senatu w sprawie projektów aktów prawa UE wyrażone w trybie art. 6 ust. 3, lub art. 9 ust. 1 ustawy oraz w sprawie stanowisk Rządu wyrażone w trybie art. 8 ustawy są przekazywane Członkom KERM. Zgodnie z tą procedurą Urząd KIE przekazał pięć opinii wyrażonych przez Komisję do Spraw UE Sejmu RP oraz dwie opinie Komisji Spraw UE Senatu RP.

W przypadku jednej opinii Komisji do Spraw UE Sejmu RP (z dnia 23 maja 2007 r., nr 58), dotyczącej projektu aktu prawnego zawartego w dokumencie o sygn. COM (2006) 346, Rząd podtrzymał dotychczasowe stanowisko, przedstawiając stosowną informację w trybie art. 10 ust. 2 ustawy.

Opiniowanie kandydatur na stanowiska w UE

Zgodnie z postanowieniami art. 12 i 13 ustawy Rząd ma obowiązek zasięgnięcia opinii Sejmu RP w sprawie osób kandydujących na wybrane stanowiska w instytucjach Unii Europejskiej. W okresie Prezydencji portugalskiej Komisji do Spraw UE Sejmu RP przedstawione zostały kandydatury na Członków i Zastępców Członków Komitetu Regionów UE. Kandydatury te uzyskały pozytywną opinię Komisji posiedzeniu w dniu 14 grudnia 2007 r.

WYKONYWANIE PRAWA UNII EUROPEJSKIEJ

Tryb prac nad ustawami „europejskimi”

Projekty ustaw, które wykonują prawo Unii Europejskiej są opracowywane przez właściwe ministerstwa i urzędy centralne zgodnie z prowadzonym przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej harmonogramem przyjmowania projektów ustaw dostosowujących prawo polskie do prawa UE. Harmonogram ten jest opracowywany na podstawie programu prac legislacyjnych Rady Ministrów. W harmonogramie uwzględniane są zarówno bieżące zadania legislacyjne wynikające z konieczności dostosowania przepisów prawa krajowego do najnowszych przepisów wspólnotowych jak i zadania wynikające ze stwierdzanych zaległości dostosowawczych. Ponadto do harmonogramu włączane są zadania legislacyjne będące konsekwencją analizy wpływu orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich (TSWE) na stan ustawodawstwa krajowego oraz będące konsekwencją nieprawidłowości w transpozycji *acquis*, wskazanych przez Komisję Europejską w trybie postępowań formalnych prowadzonych na podstawie art. 226 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (TWE).

Po zakończeniu uzgodnień międzyresortowych projekty ustaw kierowane są pod obrady Komitetu Europejskiego Rady Ministrów. Po przyjęciu projektu ustawy przez KERM projekty są przedkładane pod obrady stałego Komitetu Rady Ministrów, który rekomenduje ich przyjęcie Radzie Ministrów. Następnie projekty zaakceptowane przez Radę Ministrów są wnoszone do Sejmu w trybie art. 11 ust.1 (czyli nie później niż na 3 miesiące przed upływem terminu wykonania wynikającego z prawa UE, które projekt ma wdrożyć) lub w trybie art. 11 ust. 2 (w przypadku gdy projekt wdraża prawo UE, którego termin wykonania przekracza 6 miesięcy, jest wtedy wnoszony nie później niż na 5 miesięcy przed upływem tego terminu) ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej.

W okresie 1 lipca – 31 grudnia 2007 r. w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej serii L ukazało się 1462 aktów prawa pochodnego, w tym:

- 867 rozporządzenia,
- 43 dyrektyw,
- 377 decyzji,
- 175 innych aktów.

W ramach realizowanej *Procedury transpozycji aktów prawa UE* Urząd KIE rozesłał w okresie od 1 lipca 2007 r. do 31 grudnia 2007 r. do ministerstw i urzędów centralnych 248 pism obejmujących wszystkie opublikowane w tym okresie akty prawne UE. W odpowiedzi UKIE otrzymał informacje o konieczności podjęcia działań legislacyjnych w związku z przyjęciem 70 aktów prawnych UE. Od 1 marca 2006 r., od kiedy UKIE rozpoczął realizację zadań związanych z *Procedurą...*, ministerstwa i urzędy centralne zidentyfikowały konieczność transpozycji 274 aktów prawnych UE. W okresie od 1 lipca 2007 r. do 31 grudnia 2007 r. zakończono transpozycję 47 aktów prawnych UE.

W przypadku ewentualnych opóźnień we wdrażaniu wspólnotowych aktów prawnych lub konieczności dokonania drobnych nowelizacji Rząd z powodzeniem stosuje przyjęte także w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej rozwiązanie polegające na równoczesnej nowelizacji w jednej ustawie wielu niepowiązanych ze sobą aktów normatywnych. Doświadczenia uzyskane przy tworzeniu ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o zmianie i uchyleniu niektórych ustaw w związku z uzyskaniem przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 96, poz. 959) oraz ustawy z dnia 23 czerwca 2006 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, a także zrealizowanie wyznaczonych im celów spowodowały, że administracja rządowa sięga nadal po tego typu rozwiązanie.

Trzecia z kolei ustawa horyzontalna – ustawa z dnia 24 sierpnia 2007 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej objęła swoim zakresem 38 ustaw pozostających w kompetencji 12 ministrów.

Informacje o ustawach wykonujących prawo UE przygotowanych przez Rząd i przekazanych do Parlamentu

W okresie lipiec - grudzień 2007 r. Rada Ministrów przyjęła łącznie 19 projektów ustaw wykonujących prawo UE.

W związku ze zmianą Rządu obecna Rada Ministrów podtrzymała decyzje o skierowaniu do Sejmu 10 projektów ustaw wykonujących prawo UE:

- projektu ustawy o zmianie ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty,
- projektu ustawy o przeniesieniu praw emerytalnych urzędników Wspólnot Europejskich,
- projektu ustawy o zmianie ustawy - Prawo telekomunikacyjne oraz ustawy o Państwowym Ratownictwie Medycznym,

- projektu ustawy o zmianie ustawy o drogach publicznych,
- projektu ustawy o zmianie ustawy o uruchamianiu środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej przeznaczonych na finansowanie wspólnej polityki rolnej,
- projektu ustawy o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa,
- projektu ustawy o zmianie ustawy o izbach aptekarskich,
- projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych,
- projektu ustawy o uczestnictwie pracowników w spółce powstałej w wyniku transgranicznego połączenia się spółek,
- projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo atomowe.

2 projekty ustaw zostały wycofane przez Radę Ministrów z Sejmu:

- projekt ustawy o zmianie ustawy - Kodeks karny, ustawy - Kodeks karny skarbowy, ustawy - Kodeks postępowania karnego, ustawy - Kodeks karny wykonawczy, ustawy - Prawo prasowe,
- projekt ustawy o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego, ustawy - Przepisy wprowadzające Kodeks postępowania karnego, ustawy - Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia oraz ustawy o kuratorach sądowych.

3 projekty ustaw mają zostać ponownie przyjęte przez Radę Ministrów:

- projekt ustawy o zmianie ustawy - Prawo telekomunikacyjne oraz niektórych innych ustaw,
- projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z wejściem w życie Protokołu do Umowy między Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi z jednej strony a Konfederacją Szwajcarską z drugiej strony w sprawie swobodnego przepływu osób,
- projekt ustawy o ochronie żeglugi i portów morskich.

W przypadku 2 przyjętych wcześniej przez Radę Ministrów projektów ustaw nie podjęto jeszcze decyzji co do dalszego procedowania:

- projekt ustawy o zmianie ustawy o organizacji niektórych rynków rolnych oraz ustawy o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego,
- projekt ustawy o zmianie ustawy o żegludze śródlądowej

W grudniu 2007 r. Rada Ministrów przyjęła projekt ustawy o zmianie ustawy - Prawo lotnicze, który nie został jeszcze skierowany do Sejmu.

Postępowania formalne KE

W okresie od 1 lipca 2007 r. do 31 grudnia 2007 r. KE skierowała do TSWE, w wyniku postępowania prowadzonego na podstawie art. 226 TWE, 3 skargi przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej. W stosunku do 2 postępowań podjęła decyzję o skierowaniu ich do TSWE (skargi nie zostały jeszcze skierowane). Ponadto KE wystosowała 6 uzasadnionych opinii i 19 zarzutów formalnych (2 uzasadnione opinie i 14 zarzutów formalnych dotyczą braku notyfikacji krajowych środków wykonawczych, pozostałe zarzuty odnoszą się do nieprawidłowej transpozycji i niezgodności przepisów polskich z prawem UE).

W okresie od 1 lipca 2007 r. do 31 grudnia 2007 r. KE umorzyła, na podstawie 2 decyzji podjętych przez Kolegium Komisarzy 6 postępowań na etapie uzasadnionej opinii oraz 20 postępowań znajdujących się na etapie zarzutów formalnych.

Decyzje KE umarzające postępowania, prowadzone na podstawie art. 226 TWE nie są w przeciwieństwie do decyzji o wystosowaniu zarzutów formalnych i uzasadnionych opinii w sposób oficjalny komunikowane państwom członkowskim. Zamieszczone w niniejszej informacji dane na temat postępowań umorzonych przez KE zostały pozyskane dzięki roboczej współpracy UKIE z Sekretariatem Generalnym KE, a także na podstawie informacji dostępnych na stronach internetowych KE.

Postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, Sądem Pierwszej Instancji oraz Trybunałem EFTA

Od 1 maja 2004 r. Rzeczpospolita Polska ma prawo uczestniczenia w postępowaniach toczących się przed TSWE, Sądem Pierwszej Instancji oraz Trybunałem EFTA. Korzystając ze swoich uprawnień w ciągu ponad 3 lat członkostwa w UE Rząd RP wszczął 9 postępowań spornych (w tym 2 w ciągu ostatniego półrocza), do 15 postępowań spornych przyłączył się w charakterze interwenienta (do 6 z nich w ciągu ostatniego półrocza), przystąpił do 86 postępowań prejudycjalnych (do 12 z nich w ciągu ostatniego półrocza), do 1 postępowania toczącego się przed TSWE w trybie art. 300 ust. 6 TWE oraz do dwóch postępowań toczących się przed Trybunałem EFTA. Przed TSWE toczy się obecnie 8 postępowań przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej.

Dotychczas Rzeczpospolita Polska wszczęła 9 postępowań dotyczących: kwestii rolnych, uznawania kwalifikacji zawodowych pielęgniarek, zaskarżenia decyzji KE o połączeniu

Unicredito Italiano i HVB oraz zaskarżenia decyzji KE dotyczącej krajowego planu rozdziału uprawnień do emisji gazów cieplarnianych oraz zakazu połowów dorsza.

Udział Rządu RP w postępowaniach toczących się przed wspólnotowymi organami sądowymi przekłada się także na przystąpienie w charakterze interwenienta do 15 postępowań spornych. (w tym do 6 z nich Rzeczpospolita Polska przystąpiła w ciągu ostatniego półrocza).

Rząd RP przystąpił także do 86 postępowań prejudycjalnych toczących się przed TSWE w trybie art. 234 TWE. Największą aktywność wykazano przy sprawach związanych z zamówieniami publicznymi, sprawami podatkowymi, z zakresu świadczeń opieki zdrowotnej, sprawach związanych z interpretacją Konwencji Brukselskiej, interpretacją Konwencji Wykonawczej do Układu z Schengen, prawami autorskimi, dodatkowym świadectwem ochronnym dla produktów leczniczych oraz w sprawach związanych z reklamą porównawczą i wprowadzającą w błąd. Pozostałe sprawy prejudycjalne, w których Rzeczpospolita Polska zgłosiła uwagi na piśmie dotyczą: swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług, eksportu odpadów elektronicznych, niedozwolonych klauzul umownych, reklamy leków w Internecie, europejskiego nakazu aresztowania, układów zbiorowych, „złotej akcji”, zasady *res iudicata*, zgodności z prawem Unii Europejskiej ograniczenia w dostępie do szkoleń doskonalenia zawodowego dla nauczycieli, obowiązywania nieopublikowanych aktów prawa wspólnotowego, dostępu do dokumentów Wspólnoty, przepisów dotyczących nazwiska, Układu Stowarzyszeniowego z Republiką Turecką, łączności elektronicznej, leków generycznych, ubezpieczeń komunikacyjnych, handlu równoległego produktami farmaceutycznymi, urlopu wypoczynkowego, notyfikacji przepisów krajowych, wynagrodzenia płaconego przez stacje telewizyjne na rzecz organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, świadczeń rentowych, kaucji gwarancyjnej oraz opłat za wydanie karty pojazdu.

W ostatnim półroczu Rzeczpospolita Polska przedstawiła stanowisko w 12 sprawach prejudycjalnych dotyczących między innymi: udzielania zezwoleń na prowadzenie aptek, wspólnych zasad odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, socjalnych świadczeń odszkodowawczych na rzecz ofiar działań wojennych, wsparcia obszarów wiejskich, ochrony prawnej baz danych, wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej, spraw podatkowych, aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego w handlu elektronicznym oraz nowej żywności i nowych składników żywnościowych. Aktywność

Rządu RP w sprawach prejudycjalnych obejmuje przede wszystkim przygotowanie uwag na piśmie, a gdy to konieczne także prezentację stanowiska podczas fazy ustnej postępowania.

Rząd RP przystąpił także do 1 postępowania toczącego się przed TSWE w trybie art. 300 ust. 6 TWE (wniosek o wydanie opinii). Sprawa dotyczyła kompetencji Wspólnoty do przystąpienia do nowej konwencji z Lugano. Opinia w sprawie została już wydana.

Dodatkowo warto zaznaczyć, że Rząd RP przystąpił do 2 postępowań przed Trybunałem EFTA: w kwestii dopuszczalności zakazu reklamowania napojów alkoholowych oraz w sprawie, która dotyczy zgodności norweskich przepisów odnoszących się do koncesji na produkcję energii elektrycznej z przepisami Porozumienia EOG, Rzeczpospolita Polska przedstawiła uwagi pisemne, a przedstawiciel RP wziął udział w rozprawie.

Przeciwko Polsce toczy się obecnie 8 postępowań przed TSWE, dotyczą one: braku implementacji art. 5 ust. 1 i 2 oraz art. 25 ust. 1 i 3 dyrektywy 2002/22/WE (dyrektywa o usłudze powszechnej), braku implementacji dyrektywy 74/556/EWG ustanawiającej szczegółowe przepisy dotyczące środków przejściowych odnoszących się do handlu i dystrybucji produktów toksycznych i działalności w tym zakresie, związanych z profesjonalnym wykorzystaniem tych produktów, z działalnością pośredników włącznie, wprowadzenia wymogu badań technicznych importowanych pojazdów używanych przed ich rejestracją, naruszenia obowiązków wynikających z dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory, zarzutu nieprawidłowej transpozycji dyrektywy 2002/19/WE (dyrektywa o dostępie do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz wzajemnych połączeń), niedostosowania systemu opodatkowania energii elektrycznej do wymogów dyrektywy 2003/96/WE, nieprawidłowej transpozycji art. 2 lit. k) dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa) oraz uchybieniu zobowiązaniom wynikającym z art. 4 ust. 1 i 2 dyrektywy 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa.

.....
Tłoczono z polecenia Marszałka Senatu
.....